

ປ່ຽນເອກະສານວິທີສອນ

54 ຮູບແບບການສອນສໍາລັບຜູ້ສອນມືອາຊີບ

54 Teaching styles for professional teachers.

ສິກປີ 2020

ແປເອກະສານວິທີສອນ

54 ຮູບແບບການສອນສໍາລັບຜູ້ສອນມືອາຊີບ

54 Teaching styles for professional teachers.

ປ່ຽນເອກະສານໂດຍ: ນາງ ລັດສະໝີ ວົງສາລາດ

ກວດແກ້ໄຂໂດຍ: ອຈ ນ. ສິມປອງ ແສນທະວິສຸກ

ປທ ນ. ພິດສາຄອນ ຕານສະຫວັດ

ນາງ ຫັດຖະກອນ ອິນທະລາດ

--	--

ທີ່, ສາລະວັນ, ວັນທີ

ປະທານສະພາວິທະຍາສາດ

ໃບກຽດຕິຄຸນ

ການປ່ຽນເອກະສານໃນຄັ້ງນີ້ສໍາເລັດລົງໄດ້ດ້ວຍດີຍ້ອນ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອເປັນຢ່າງດີຈາກ ອຈ ນາງ ສິມປອງ ແສນທະວິສຸກ, ປທ ນາງ ພິດສາຄອນ ຕານສະຫວັດ, ນາງ ຫັດຖະກອນ ອິນທະລາດ ທີ່ໄດ້ ຄວາມກະລຸນາໃຫ້ຄໍາປຶກສາແນະນໍາຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ກວດສອບແກ້ໂຕຂໍ້ບົກຜ່ອງຕ່າງໆໃນບົດຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດເຫຼົ່ານີ້ແຕ່ຕົ້ນຈົນເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ເນື້ອໃນສົມບູນຂຶ້ນ ຜູ້ຄົນຄວ້າມີຄວາມຮູ້ປະຖິໄຊມື່ນໃນ ຄວາມກະລຸນາຂອງພວກທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງພວກທ່ານທັງສອງເປັນຢ່າງສູງ.

ຂໍຂອບໃຈເປັນຢ່າງສູງມາຍັງທ່ານ ປະທານ ຄະນະກຳມະການສະພາວິທະຍາສາດ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ປະກອບຄໍາຄິດຄໍາເຫັນທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃສ່ບົດປ່ຽນເຫຼົ່ານີ້ໃຫ້ມີເນື້ອໃນສົມບູນຂຶ້ນ.

ຂໍຂອບໃຈມາຍັງ ອຈ ນາງ ສິມປອງ ແສນທະວິສຸກ, ປທ ນາງ ພິດສາຄອນ ຕານສະຫວັດ, ນາງ ຫັດຖະ ກອນ ອິນທະລາດ ທີ່ໃຫ້ຄວາມກະລຸນາເປັນຜູ້ທີ່ປຶກສາ ແລະ ຜູ້ຊ່ວຍທີ່ປຶກສາໃນການກວດແກ້ໄຂບົດຄົ້ນຄວ້າວິ ທະຍາສາດໃນຄັ້ງນີ້.

ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງເພື່ອນຮ່ວມງານທີ່ໃຫ້ຄວາມເອື້ອເພື່ອເພື່ອແຜ່ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລາ ປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າປ່ຽນເອກະສານໃນຄັ້ງນີ້.

ນາງ ລັດສະໝີ ວົງສາລາດ

ສາລະບານ

ໜ້າ

ໃບກຽດຕິຄຸນ..... d

54 ຮູບແບບການສອນສໍາລັບຜູ້ສອນມີອາຊີບ..... 1

1. ການຮຽນຮູ້ແບບໃຊ້ຄໍາຖາມ Questioning Method 1

2. ວິທີສອນແບບໂມເດນຊິບປາ..... 2

3. ວິທີສອນແບບໂຄງການ Project Method..... 5

4. ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບໃຊ້ບັນຫາເປັນຖານ 8

5. ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບຄົ້ນພົບ) Discovery Method)..... 9

6. ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບນິລະໄນ)Deductive Method) 11

7. ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບອຸປະໄນ (Induction Method)..... 12

9. ການພັດທະນາທັກສະການສື່ສານ,ສື່ຄວາມໝາຍທາງຄະນິດສາດ 16

10. ການຄົ້ນຫາຮູບແບບ) Pattern Seeking) 17

11. ການຈັດການຮຽນຮູ້ໂດຍໃຊ້ຂະບວນການສືບສວນຫາຄວາມຮູ້)Inquiry Process) 17

12. ວິທີສອນແບບອຸປະໄນ) Inductive Method)..... 19

13. ວິທີສອນແບບນິລະໄນ)Deductive Method) 20

14. ວິທີສອນແບບອະພິປາຍ (Discussion Method) 21

15. ວິທີສອນແບບສືບສວນສອບສວນ..... 23

16.	ວິທີສອນແບບແບ່ງກຸ່ມເຮັດວຽກ)Committee Work Method).....	24
17.	ວິທີສອນແບບຫນ່ວຍ)Unit Teaching Method).....	26
18.	ວິທີສອນແບບສະແດງບົດບາດ (Role Playing Method).....	27
19.	ວິທີສອນແບບວິທະຍາສາດ (Scientific Method)	28
20.	ວິທີສອນແບບບັນລະຍາຍ)Lecture Method)	30
21.	ວິທີສອນແບບການທົດລອງ)Laboratory Method)	31
22.	ວິທີສອນແບບສຶກສາດ້ວຍຕົນເອງ)Self Study Method)	33
23.	ວິທີສອນຕາມຄາດຫວັງ) Expectation Method)	34
24.	ວິທີສອນແບບໂຊເຄຣຕິດ (Socretis Method)	36
25.	ວິທີສອນແບບປະສາດສຳຜັດ) Method of Sense Realism).....	36
26.	ວິທີສອນດ້ວຍສິ່ງຂອງຫຼືວັດຖຸ	36
27.	ວິທີສອນແບບແຮຣ໌ບາຣດ)Herbart Method).....	37
28.	ວິທີສອນແບບກິດຈະກຳ) Self-Activity Method).....	38
29.	ວິທີສອນແບບແກ້ໄຂບັນຫາ) Problem-Solving Method).....	38
31.	ວິທີສອນແບບດັນຕັນ (Dalton Laboratory Plan)	39
33.	ວິທີສອນແບບນິເທດ) Supervised Plan)	40
34.	ວິທີສອນແບບໃຊ້ຄູ່ຜູ້ຊ່ວຍສອນ)Tutorial Method)	40
35.	ວິທີສອນແບບໃຊ້ໂທລະທັດ-ວັດຖຸ) Audio-Visual Meterial of Instruction Method).....	41

36.	ວິທີສອນແບບທີມ) Team Teaching Method)	41
37.	ວິທີສອນແບບຈຸລະພາກ) Micro-Teaching Method).....	42
38.	ວິທີສອນແບບອະນິຍະສັດ.....	43
39.	ວິທີສອນແບບແບ່ງກຸ່ມລະດົມສະຫມອງ.....	43
40.	ວິທີສອນແບບເອັກສປຣີສິດ)Explicit Teaching Method).....	44
41.	ວິທີສອນແບບສາທິດ.....	48
42.	ວິທີການສອນແບບທົດລອງ	50
43.	ການສອນແບບບູລະນາການ) Integration Instruction)	51
44.	ການສອນໃຫ້ເກີດຄວາມຄິດສ້າງສັນ	51
45.	ຂະບວນການຮຽນການສອນຂອງຮູບແບບ ແອລ.ທີ) .L.T).....	57
46.	ຂະບວນການຮຽນການສອນຂອງຮູບແບບ G.I.).....	58
47.	ການຮຽນການສອນຂອງຮູບແບບ STAD).....	59
48.	ຂະບວນການຮຽນການສອນຂອງຮູບແບບຈິ້ກຊໍ Jigsaw).....	60
49.	ຮູບແບບການສອນຂອງການຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມມື (Instructional Models of Cooperative Learning) 60	
50.	ການສອນແບບບຸກຄົນ Individualized Instruction)	62
51.	ການສອນພາສາໂດຍໃຊ້ເນື້ອໃນເພື່ອນຳໄປສູ່ການຮຽນຮູ້ພາສາ)Content – Based Instruction)	65
52.	ການສອນແບບວິທີທຳມະຊາດ (Natural Method).....	67
53.	ວິທີການສອນປ່ຽນໄວຍະກອນ Grammar Translation)	69

54. ວິທີສອນແບບກົງ.....	70
55. ວິທີສອນແບບຟັງ) Audio – Lingual Method).....	70
56. ວິທີການສອນຕາມທິດສະດີການຮຽນແບບຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ)Cognitive Code Learning theory) .	71
58. ວິທີສອນແບບການຕອບສະໜອງດ້ວຍທ່າທາງ) Total Physical Response Method).....	72
61. ວິທີສອນພາສາແບບກຸ່ມສໍາພັນ)Community Language Learning).....	74
62. ວິທີສອນຕາມແນວການສອນພາສາເພື່ອການສື່ສານ)Communicative Approach)	75
63. ໂປຣແກຣມ CIRC(Cooperative Integrated Reading and Composition)ການອ່ານ ແລະ ການປະສົມ ປະສານແບບຮ່ວມມື	75
64. ການຈັດການຮຽນການສອນແບບ 4 MAT.....	77
65. ການອອກແບບກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້	78
66. ການຈັດການຮຽນການສອນແບບ Story line.....	80
67. ການສອນໂດຍໃຊ້ B-SLIM Model.....	85
69. ຫັກສະ ແລະ ເທັກນິກວິທີການສອນ.....	89
70. ເທັກນິກການໃຊ້ຄຳຖາມ	94
71. ຫັກສະ ແລະ ເທັກນິກການໃຊ້ກະດານດຳ.....	95
72. ຫັກສະການສະຫຼຸບບົດຮຽນ	97
73. ທິດນາ ແຂມມະນີ 2017 ໄດ້ກ່າວວ່າ 14 ວິທີສອນສໍາລັບຄູນິອາຊີບ ໄດ້ແກ່.....	100
74. ນິດມົນ ແນວຄໍາ 2008 ໄດ້ກ່າວວ່າ ເທັກນິກວິທີການສອນແນວໃໝ່ ໄດ້ແກ່.....	100

54 ຮູບແບບການສອນສຳລັບຜູ້ສອນມືອາຊີບ

1. ການຮຽນຮູ້ແບບໃຊ້ຄຳຖາມ (Questioning Method)

ແນວຄິດເປັນຂະບວນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນພັດທະນາຂະບວນການທາງຄວາມຄິດຂອງຜູ້ຮຽນ ໂດຍຜູ້ສອນຈະປ້ອນຄຳຖາມໃນລັກສະນະຕ່າງ ໆ ທີ່ເປັນຄຳຖາມທີ່ດີ ສາມາດພັດທະນາຄວາມຄິດຜູ້ຮຽນ ຖາມເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ຄວາມຄິດດ້ານເຫດຜົນ, ວິເຄາະ, ວິຈານ, ສັງເຄາະ ຫຼື ການປະເມີນຄ່າເພື່ອຈະຕອບຄຳຖາມເຫຼົ່ານັ້ນ.

- **ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້** ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ແບບໃຊ້ຄຳຖາມມີຂັ້ນຕອນສຳຄັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້
 1. ຂັ້ນວາງແຜນການໃຊ້ຄຳຖາມ ຜູ້ສອນຄວນຈະມີການວາງແຜນໄວ້ລ່ວງໜ້າວ່າຈະໃຊ້ຄຳຖາມເພື່ອຈຸດປະສົງໃດຮູບແບບໃດທີ່ຈະສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ
 2. ຂັ້ນກຽມຄຳຖາມ ຜູ້ສອນຄວນຈະກຽມຄຳຖາມທີ່ຈະໃຊ້ໃນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ ໂດຍການສ້າງຄຳຖາມຢ່າງມີຫຼັກເກນ
 3. ຂັ້ນການໃຊ້ຄຳຖາມ ຜູ້ສອນສາມາດຈະໃຊ້ຄຳຖາມໃນທຸກຂັ້ນຕອນຂອງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ ແລະ ອາດຈະສ້າງຄຳຖາມໃໝ່ທີ່ນອກເໜືອຈາກຄຳຖາມທີ່ກຽມໄວ້ກໍໄດ້ ທັງນີ້ຕ້ອງເໝາະສົມກັບເນື້ອໃນ ແລະ ສະຖານະການນັ້ນ ໆ
 4. ຂັ້ນສະຫຼຸບ ແລະ ປະເມີນຮັບຜົນ
 - 4.1. ການສະຫຼຸບບົດຮຽນຜູ້ສອນອາດຈະໃຊ້ຄຳຖາມເພື່ອການສະຫຼຸບບົດຮຽນກໍໄດ້
 - 4.2. ການປະເມີນຮັບຜົນ ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນຮ່ວມກັນປະເມີນຮັບຜົນການຮຽນຮູ້ໂດຍໃຊ້ວິທີການປະເມີນຮັບຜົນຕາມສະພາບຕົວຄວາມຈິງ
- **ປະໂຫຍດ**
 - ຜູ້ຮຽນກັບຜູ້ສອນສື່ຄວາມໝາຍກັນໄດ້ດີ

- ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ
- ສ້າງແຮງຈູງໃຈ ແລະ ກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ
- ຊ່ວຍເນັ້ນ ແລະ ທົບທວນຫົວຂໍ້ສຳຄັນຂອງເນື້ອໃນການຮຽນຮູ້ທີ່ຮຽນ
- ຊ່ວຍໃນການປະເມີນຮັບຜົນການຮຽນການສອນ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມສົນໃຈທີ່ແທ້ຄວາມຈິງຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ພິຈາລະນາຈຸດແຂງຈຸດອ່ອນຂອງຜູ້ຮຽນໄດ້
- ຊ່ວຍສ້າງລັກສະນະນິໄສການມັກຄີດໃຫ້ກັບຜູ້ຮຽນຕະຫຼອດຊີວິດ

2. ວິທີສອນແບບໂມເດນຊິບປາ

ແນວຄິດ ການຈັດການຮຽນການສອນໂດຍໃຊ້ໂມເດນຊິບປາ ເປັນແນວຄິດຂອງ ທິດນາ ແຂມມະນີ ທີ່ກ່າວວ່າ ຊິບປາ (CIPPA) ເປັນຫຼັກການເຊິ່ງສາມາດນຳໄປເປັນຫຼັກໃນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ຕ່າງ ໆ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນ ການຈັດຂະບວນການຮຽນການສອນຕາມຫຼັກ “CIPPA” ສາມາດໃຊ້ວິທີການ ແລະ ຂະບວນການທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ອາດຈັດເປັນແບບແຜນໄດ້ຫຼາຍຮູບແບບ CIPPA MODEL ເປັນວິທີໜຶ່ງໃນການຈັດການຮຽນການສອນທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນສຳຄັນ ເປັນຮູບແບບການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ ທີ່ເນັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ລວບລວມຂໍ້ມູນດ້ວຍຕົນເອງ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງຄວາມຮູ້ ການມີປະຕິສຳພັນກັບຜູ້ອື່ນ ແລະ ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ ການໄດ້ເຄື່ອນໄຫວທາງກາຍ ການຮູ້ຂະບວນການຕ່າງ ໆ ແລະ ການນຳຄວາມຮູ້ໄປປະຍຸກໃຊ້ ການຈັດການຮຽນການສອນແບບ CIPPA MODEL ມາຈາກແນວຄິດຫຼັກ 5 ແນວຄິດ ເຊິ່ງເປັນແນວຄິດພື້ນຖານໃນການຈັດການສຶກສາ ໄດ້ແກ່

1. ແນວຄິດການສ້າງສັນຄວາມຮູ້ (Constructivism)
2. ແນວຄິດເລື່ອງຂະບວນການກຸ່ມ ແລະ ການຮຽນແບບຮ່ວມມື (Group Process and Cooperative Learning)

3. ແນວຄິດກ່ຽວກັບຄວາມພ້ອມໃນການຮຽນຮູ້ (Learning Readiness)
4. ແນວຄິດກ່ຽວກັບການຮູ້ຂະບວນການ (Process Learning)
5. ແນວຄິດກ່ຽວກັບການຖ່າຍໂອນການຮຽນຮູ້ (Transfer of Learning)

➤ **ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້**

ໃນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ໂດຍໃຊ້ແບບໂມເດນຊິບປາ (CIPPA MODEL) ຕາມຮູບແບບຂອງທິດນາ ແຂມມະນີ ມີຂັ້ນຕອນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ດັ່ງນີ້:

ຂັ້ນທີ 1 ການທົບທວນຄວາມຮູ້ເດີມ

ຂັ້ນນີ້ເປັນການດຶງຄວາມຮູ້ເດີມຂອງຜູ້ຮຽນໃນເລື່ອງທີ່ຈະຮຽນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມພ້ອມໃນການເຊື່ອມໂຍງຄວາມຮູ້ໃໝ່ກັບຄວາມຮູ້ເດີມຂອງຕົນ ເຊິ່ງຜູ້ສອນອາດໃຊ້ວິທີການຕ່າງ ໆ ໄດ້ຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ ເຊັ່ນ ຜູ້ສອນອາດໃຊ້ການສົນທະນາຊັກຖາມໃຫ້ຜູ້ຮຽນເລົ່າປະສົບການເດີມ ຫຼືໃຫ້ຜູ້ຮຽນສະແດງໂຄງຄວາມຮູ້ເດີມ (Graphic Organizer) ຂອງຕົນ

ຂັ້ນທີ 2 ການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ໃໝ່

ຂັ້ນນີ້ເປັນການສະແຫວງຫາຂໍ້ມູນຄວາມຮູ້ໃໝ່ຂອງຜູ້ຮຽນຈາກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ຫຼືແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ຕ່າງ ໆ ເຊິ່ງຜູ້ສອນອາດຈັດກຽມມາໃຫ້ຜູ້ຮຽນຫຼືໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຕ່າງ ໆ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄປສະແຫວງຫາໄດ້ໃນຂັ້ນນີ້ຜູ້ສອນຄວນແນະນຳແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ຕ່າງ ໆ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນຕະຫຼອດທັງຈັດກຽມເອກະສານສື່ຕ່າງໆ

ຂັ້ນທີ 3 ການສຶກສາສ້າງໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂໍ້ມູນຄວາມຮູ້ໃໝ່ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງຄວາມຮູ້ໃໝ່ກັບຄວາມຮູ້ເດີມ.

ຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນທີ່ຜູ້ຮຽນສຶກສາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກັບຂໍ້ມູນ / ຄວາມຮູ້ທີ່ຫາມາໄດ້ ຜູ້ຮຽນສ້າງຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ມູນ / ປະສົບການໃໝ່ໆ ໂດຍໃຊ້ຂະບວນການຕ່າງ ໆ ດ້ວຍຕົນເອງ ເຊັ່ນ ໃຊ້ຂະບວນການຄິດ ຂະບວນການກຸ່ມໃນການອະພິປາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນນັ້ນໆ ເຊິ່ງຈຳເປັນຕ້ອງອາໄສການເຊື່ອມໂຍງກັບຄວາມຮູ້ເດີມ.

ໃນຂັ້ນນີ້ ຜູ້ສອນຄວນໃຊ້ຂະບວນການຕ່າງ ໆ ໃນການຈັດກິດຈະກຳ ເຊັ່ນ: ຂະບວນການຄິດ ຂະບວນການກຸ່ມ ຂະບວນການສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້, ຂະບວນການແກ້ໄຂບັນຫາ, ຂະບວນການສ້າງລັກສະນະນິໄສ, ຂະບວນການທັກສະທາງສັງຄົມ ແລະ ອື່ນ ໆ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນສ້າງຄວາມຮູ້ຂຶ້ນມາດ້ວຍຕົນເອງ.

ຂັ້ນທີ 4 ການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກັບກຸ່ມ

ຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນທີ່ຜູ້ຮຽນອາໄສກຸ່ມເປັນເຄື່ອງມືໃນການກວດສອບຄວາມທັງໝົດທັງຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນໃຫ້ກວ້າງຂຶ້ນ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ແບ່ງປັນຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນເອງແກ່ຜູ້ອື່ນ ແລະ ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ອື່ນໄປພ້ອມ ໆ ກັນ

ຂັ້ນທີ 5 ການສະຫຼຸບ ແລະ ຈັດລະບຽບຄວາມຮູ້

ຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນຂອງການສະຫຼຸບຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບທັງໝົດ ທັງຄວາມຮູ້ເດີມ ແລະ ຄວາມຮູ້ໃໝ່ ແລະ ຈົດສິ່ງທີ່ຮຽນໃຫ້ເປັນລະບົບລະບຽບ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນຈື່ຈຳສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ໄດ້ງ່າຍ, ຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຜູ້ຮຽນສະຫຼຸບຫົວຂໍ້ສຳຄັນປະກອບດ້ວຍມະໂນພາບຫຼັກ ແລະ ມະໂນພາບຍ່ອຍຂອງຄວາມຮູ້ທັງໝົດ ແລ້ວນຳມາຮຽບຮຽງໃຫ້ໄດ້ເນື້ອໃນສຳຄັນຄົບຖ້ວນ ຜູ້ສອນອາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຈັດເປັນໂຄງສ້າງຄວາມຮູ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຈື່ຈຳຂໍ້ມູນໄດ້ງ່າຍ.

ຂັ້ນທີ 6 ການປະຕິບັດຫຼືການສະແດງຮັບຜົນງານ

ຂັ້ນນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີໂອກາດສະແດງຮັບຜົນງານການສ້າງຄວາມຮູ້ຂອງຕົນໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮັບຮູ້ ເປັນການຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ທົບທວນຫຼືກວດສອບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນ ແລະ ຊ່ວຍສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແຕ່ຫາກຕ້ອງມີການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ ຂັ້ນນີ້ຈະເປັນຂັ້ນປະຕິບັດ ແລະ ມີການສະແດງຮັບຜົນງານທີ່ໄດ້ປະຕິບັດດ້ວຍ. ໃນຂັ້ນນີ້ຜູ້ຮຽນສາມາດສະແດງຮັບຜົນງານດ້ວຍວິທີການຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນ ການຈັດເທສະການ ການອະພິປາຍ, ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ ແຕ້ມຮູບ ແລະ ອື່ນໆ. ອາດຈັດໃຫ້ມີການປະເມີນຮັບຜົນງານໂດຍມີເກນທີ່ເໝາະສົມ.

ຂັ້ນທີ 7 ການປະຍຸກໃຊ້ຄວາມຮູ້

ຂັ້ນນີ້ເປັນຂັ້ນຂອງການສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຝິກຝົນການນໍາຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນໄປໃຊ້ໃນສະຖານະການຕ່າງ ໆ ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ, ເພີ່ມຄວາມຊຳນານ ຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຄວາມສາມາດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຄວາມຈໍາໃນເລື່ອງນັ້ນໆ, ເປັນການໃຫ້ໂອກາດຜູ້ຮຽນໃຊ້ຄວາມຮູ້ໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ, ເປັນການສົ່ງເສີມຄວາມຄິດສ້າງສັນ.

ຫຼັງຈາກປະຍຸກໃຊ້ຄວາມຮູ້ ອາດມີການນໍາສະເໜີຮັບຜົນງານຈາກການປະຍຸກອີກເທື່ອກໍ່ໄດ້ ຫຼືອາດບໍ່ມີການນໍາສະເໜີຮັບຜົນງານໃນຂັ້ນທີ 6 ແຕ່ນໍາຮັບຜົນງານມາວາງສະແດງໃນຕອນທ້າຍຫຼັງຂັ້ນການປະຍຸກໃຊ້ກໍ່ໄດ້ ເຊັ່ນກັນ

ຂັ້ນທີ 1-6 ເປັນຂະບວນການຂອງການສ້າງຄວາມຮູ້ (Construction of Knowledge)

ຂັ້ນທີ 7 ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນນໍາຄວາມຮູ້ໄປໃຊ້ (Application) ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຮູບແບບນີ້ມີຄຸນສົມບັດຄົບຕາມຫຼັກ CIPPA.

➤ **ປະໂຫຍດ**

1. ຜູ້ຮຽນຮູ້ບັນທຶກສະແຫວງຫາຂໍ້ມູນຄວາມຄວາມຈິງຈາກແຫຼ່ງການຮຽນຮູ້ຕ່າງໆ ເພື່ອນໍາມາໃຊ້ໃນການຮຽນຮູ້
2. ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຝິກທັກສະການຄິດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເປັນປະສິບການທີ່ຈະນໍາໄປໃຊ້ໄດ້ໃນການດໍາລົງຊີວິດ
3. ຜູ້ຮຽນມີປະສິບການໃນການແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈກັບສະມາຊິກພາຍໃນກຸ່ມ

3. ວິທີສອນແບບໂຄງການ (Project Method)

ແນວຄິດ ເປັນວິທີການຈັດການຮຽນຮູ້ທີ່ໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຫຼືປະຕິບັດງານຕາມຫົວຂໍ້ທີ່ຜູ້ຮຽນສົນໃຈ ເຊິ່ງຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງເຝິກຂະບວນການສ້າງວຽກງານຢ່າງມີຂັ້ນຕອນ, ມີການວາງແຜນໃນການສ້າງວຽກງານຫຼືການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງເປັນລະບົບ ຈົນການດໍາເນີນງານສໍາເລັດຕາມຈຸດປະສົງ ສິ່ງຮັບຜົນໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີທັກສະການຮຽນຮູ້ຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ ອັນເປັນປະສິບການໂດຍກົງທີ່ມີຄຸນຄ່າ ສາມາດນໍາໄປປະຍຸກໃຊ້ໃນການດໍາເນີນງານຕ່າງ ໆ ໄດ້ວິທີການສອນໂຄງການສາມາດສອນຕໍ່ເນື່ອງກັບວິທີສອນແບບບຸລະນາການໄດ້ ທັງໃນຮູບແບບບຸລະນາການພາຍໃນກຸ່ມເນື້ອໃນການຮຽນຮູ້ ແລະ ບຸລະນາການ

ລະຫວ່າງກຸ່ມເນື້ອໃນການຮຽນຮູ້ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ນຳຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການທີ່ໄດ້ມາບູລະນາການ ເພື່ອສ້າງໂຄງການການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້.

1. ຂັ້ນກຳນົດບັນຫາ ຫຼືສາຫຼວດຄວາມສົນໃຈ ຜູ້ສອນສະເໜີສະຖານະການຫຼືຕົວຢ່າງທີ່ເປັນບັນຫາ ແລະ ກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຫາວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຕ້ອງການຮຽນຮູ້ ໃນເລື່ອງ ໃດເລື່ອງໜຶ່ງ.
2. ຂັ້ນກຳນົດຈຸດເນັ້ນໝາຍໃນການຮຽນ ຜູ້ສອນແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຮຽນກຳນົດຈຸດເນັ້ນໝາຍໃຫ້ຊັດເຈນ ວ່າຮຽນເພື່ອຫຍັງ ຈະສ້າງໂຄງການນັ້ນເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຫຍັງ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນກຳນົດໂຄງການ ແນວທາງໃນການດຳເນີນງານໄດ້ຕາມຈຸດເນັ້ນໝາຍ
3. ຂັ້ນວາງແຜນ ແລະ ວິເຄາະໂຄງການ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນວາງແຜນແກ້ໄຂບັນຫາ ເຊິ່ງເປັນໂຄງການດ່ຽວຫຼື ກຸ່ມກຳໄດ້ ແລ້ວສະເໜີແຜນການດຳເນີນງານໃຫ້ຜູ້ສອນພິຈາລະນາ ໃຫ້ຄຳແນະນຳຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະການວາງແຜນໂຄງການຂອງຜູ້ຮຽນ ຜູ້ຮຽນຂຽນໂຄງການຕາມຫົວຂໍ້ເຊິ່ງມີຫົວຂໍ້ ສຳຄັນ (ຊື່ໂຄງການ, ຫຼັກການ ແລະ ເຫດຜົນຈຸດປະສົງຫຼືຈຸດເນັ້ນໝາຍ, ເຈົ້າຂອງໂຄງການ, ທີ່ ປຶກສາໂຄງການ, ແຫຼ່ງຄວາມຮູ້, ສະຖານທີ່ດຳເນີນການ, ໄລຍະເວລາດຳເນີນການ, ງົບປະມານ, ວິທີດຳເນີນການ, ເຄື່ອງມືທີ່ໃຊ້, ຜົນທີ່ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບ).
4. ຂັ້ນລົງມືປະຕິບັດຫຼືແກ້ບັນຫາ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນລົງມືປະຕິບັດຫຼືແກ້ບັນຫາຕາມແຜນການທີ່ກຳນົດໄວ້ ໂດຍມີຜູ້ສອນເປັນທີ່ປຶກສາຖ້າສັງເກດ, ຕິດຕາມ, ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ສັງເກດ ເກັບລວບລວມຂໍ້ ມູນ, ບັນທຶກຮັບຜົນດຳເນີນການດ້ວຍຄວາມມານະອິດທິນ, ມີການປະຊຸມອະພິປາຍ ປຶກສາ ຫາລືກັນເປັນໄລຍະໆ, ຜູ້ສອນຈະເຂົ້າໄປກ່ຽວຂ້ອງເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ, ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ໃຊ້ຄວາມຄິດ, ຄວາມຮູ້, ໃນການວາງແຜນ ແລະ ຕັດສິນໃຈສ້າງດ້ວຍຕົນເອງ.
5. ຂັ້ນປະເມີນຮັບຜົນລະຫວ່າງປະຕິບັດງານ ຜູ້ສອນແນະນຳໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກການປະເມີນຮັບຜົນ ກ່ອນດຳເນີນການລະຫວ່າງດຳເນີນການ ແລະ ຫຼັງດຳເນີນການ ຄືຮູ້ຈັກການພິຈາລະນາວ່າກ່ອນທີ່ ຈະດຳເນີນການມີສະພາບເປັນແນວໃດ ມີບັນຫາແນວໃດລະຫວ່າງທີ່ດຳເນີນງານຕາມໂຄງການ ນັ້ນ, ຍັງມີສິ່ງໃດທີ່ຜິດພາດຫຼືເປັນຂໍ້ປົກຜ່ອງຢູ່ ຕ້ອງແກ້ໄຂໄຂຫຍັງອີກດ້ວຍ ມີວິທີແກ້ໄຂໄຂ ແນວໃດ, ເມື່ອດຳເນີນການໄປແລ້ວຜູ້ຮຽນມີແນວຄິດແນວໃດ ມີຄວາມພຶ້ງພໍໃຈຫຼືບໍ່, ຜົນຂອງ

ການດຳເນີນການຕາມໂຄງການ ຜູ້ຮຽນໄດ້ຄວາມຮູ້ຫຍັງ ໄດ້ປະໂຫຍດແນວໃດ ແລະ ສາມາດນຳ
ຄວາມຮູ້ນັ້ນໄປພັດທະນາປັບປຸງງານໃຫ້ດີຂຶ້ນ ຫຼືເອົາຄວາມຮູ້ນັ້ນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດໄດ້ແນວໃດ ໂດຍ
ຜູ້ຮຽນປະເມີນໂຄງການຂອງຕົນເອງຫຼືເພື່ອນຮ່ວມປະເມີນ ຈາກນັ້ນຜູ້ສອນຈຶ່ງປະເມີນຮັບຜົນ
ໂຄງການຕາມແບບ ປະເມີນ ເຊິ່ງຜູ້ປົກຄອງອາດຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປະເມີນກໍ່ໄດ້.

6. ຂັ້ນສະຫຼຸບລາຍງານຮັບຜົນ ແລະ ສະເໜີຮັບຜົນງານ ເມື່ອຜູ້ຮຽນເຮັດວຽກຕາມແຜນ ແລະ
ເກັບຂໍ້ມູນແລ້ວຕ້ອງກຳການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ສະຫຼຸບ ແລະ ຂຽນລາຍງານເພື່ອນຳສະເໜີຮັບຜົນງານ
ເຊິ່ງອອກເໜືອຈາກລາຍງານເອກະສານແລ້ວ ອາດມີແຜນພູມ, ແຜນພາບ, ກລາຟ, ແບບຈຳລອງ
ຫຼືຂອງຄວາມຈິງປະກອບການນຳສະເໜີ ອາດຈັດໄດ້ຫຼາຍຮູບແບບ ເຊັ່ນ: ຈັດເທສະການ, ການ
ສະແດງລະຄອນ ແລະ ອື່ນໆ.

❖ ປະໂຫຍດ

1. ເປັນການສອນທີ່ເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີບົດບາດ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຈັດຂະບວນການຮຽນຮູ້ໄດ້
ປະຕິບັດຕົວຄວາມຈິງ, ຄິດເອງ, ສ້າງເອງ, ຢ່າງລະອຽດຮອບຄອບ ຢ່າງເປັນລະບົບ.
2. ຜູ້ຮຽນຮູ້ສະແຫວງຫາຂໍ້ມູນ ສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ສະຫຼຸບຄວາມຮູ້ໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ.
3. ຜູ້ຮຽນມີທັກສະໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ມີທັກສະຂະບວນການໃນການສ້າງວຽກງານ ມີທັກ
ສະການເຄື່ອນໄຫວທາງກາຍ.
4. ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຝິກຂະບວນການກຸ່ມສຳພັນ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກັບຜູ້ອື່ນໄດ້.
5. ເຝິກຄວາມເປັນຜູ້ນຳ ຄືການຮັບຟັງຄວາມຄິດເຫັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ມີເຫດຜົນ, ມີການ
ຍອມຮັບໃນຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ
6. ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຝິກລັກສະນະນິໄສທີ່ດີໃນການສ້າງວຽກງານ ເຊັ່ນ: ການຈົດບັນທຶກຂໍ້ມູນ ການ
ເກັບຂໍ້ມູນເປັນລະບົບ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມຊື່ສັດ, ຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ຄວາມ
ຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນໃນການສ້າງວຽກງານ ຮູ້ຈັກການເຮັດວຽກຢ່າງເປັນລະບົບ, ເຮັດວຽກ
ຢ່າງມີແຜນ, ໃຊ້ເວລາວ່າງໃຫ້ເປັນປະໂຫຍດ.
7. ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມຄິດລິເລີ່ມສ້າງສັນ ແລະ ສາມາດນຳຄວາມຮູ້, ຄວາມຄິດ ຫຼືແນວທາງທີ່ໄດ້
ໄປໃຊ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໃນຊີວິດ ຫຼືໃນສະຖານະການອື່ນໆ ໄດ້.

4. ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບໃຊ້ບັນຫາເປັນຖານ

ແນວຄິດເປັນຂະບວນການຈັດການຮຽນຮູ້ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນຈາກບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍສ້າງຄວາມຮູ້ຈາກຂະບວນການສ້າງວຽກກຸ່ມ ຕົວບັນຫາຈະເປັນຈຸດຕັ້ງຕົ້ນຂອງຂະບວນການຮຽນຮູ້ ແລະ ເປັນຕົວກະຕຸ້ນການພັດທະນາທັກສະການແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍເຫດຜົນ ແລະ ການສືບຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນເພື່ອເຂົ້າໃຈຂະບວນການຂອງຕົວບັນຫາ ທັງໝົດທັງວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາ.

➤ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

ຂັ້ນຕອນການຈັດການຮຽນຮູ້

1. ຂັ້ນທີ 1 ກຳນົດບັນຫາສ້າງສະຖານະການຕ່າງໆ, ກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມສົນໃຈ ເບິ່ງເຫັນບັນຫາກຳນົດສິ່ງທີ່ເປັນບັນຫາທີ່ຜູ້ຮຽນຢາກຮູ້ຢາກຮຽນ ແລະ ເກີດຄວາມສົນໃຈທີ່ຈະຄົ້ນຫາຄຳຕອບ.
2. ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກັບບັນຫາ, ຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງສາມາດອະທິບາຍສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາໄດ້.
3. ດຳເນີນການສຶກສາຄືນຄວ້າ ການົດສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຮຽນ ແລະ ດາເນີນການສຶກສາຄືນຄວ້າຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ.
4. ສັງເກດຄວາມຮູ້ ຜູ້ຮຽນນຳຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຄືນຄວ້າມາແລກປ່ຽນຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ ອະພິປາຍຜົນ ແລະ ສັງເກດຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ມາວ່າມີຄວາມເໝາະສົມຫຼືບໍ່.
5. ສະຫຼຸບ ແລະ ປະເມີນຄ່າຂອງຄຳຕອບ ຜູ້ຮຽນແຕ່ລະກຸ່ມສະຫຼຸບຮັບຜົນງານຂອງກຸ່ມຕົນເອງ ປະເມີນຮັບຜົນງານວ່າຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ສຶກສາຄືນຄວ້າມີຄວາມເໝາະສົມແນວໃດ ໂດຍການກວດສອບແນວຄິດພາຍໃນກຸ່ມຂອງຕົນເອງຢ່າງອິດສະຫຼະ, ທຸກກຸ່ມຮ່ວມກັນສະຫຼຸບຄວາມຮູ້ທັງໝົດຂອງບັນຫາອີກເທື່ອໜຶ່ງ.

6. ນຳສະເໜີ ແລະ ປະເມີນຮັບຜົນງານຜູ້ຮຽນນຳຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈັດລະບົບຄວາມຮູ້ ແລະ ນາສະເໜີໃນຮູບແບບຮັບຜົນງານທີ່ຫຼາກຫຼາຍຜູ້ຮຽນທຸກຄົນ ແລະ ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບບັນຫາຮ່ວມກັນປະເມີນຮັບຜົນງານ.

➤ **ປະໂຫຍດ**

ເນັ້ນເນັ້ນການພັດທະນາຜູ້ຮຽນໃນດ້ານທັກສະ, ຂະບວນການຮຽນຮູ້ ແລະ ພັດທະນາຜູ້ຮຽນໃຫ້ສາມາດຮຽນຮູ້ໂດຍການຊີ້ນຳຕົນເອງ ເຊິ່ງຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ເຝິກຝົນການສ້າງຄວາມຮູ້ໂດຍຜ່ານຂະບວນການຄິດດ້ວຍການແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງມີຄວາມໝາຍຕໍ່ຜູ້ຮຽນ.

5. ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບຄົ້ນພົບ (Discovery Method)

ເປັນຂະບວນການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄົ້ນຫາຄຳຕອບ ຫຼືຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍຜູ້ສອນຈະເປັນຜູ້ສ້າງສະຖານະການໃນລັກສະນະທີ່ຜູ້ຮຽນຈະພົບກັບບັນຫາ ເຊິ່ງໃນການແກ້ໄຂບັນຫານັ້ນ ຜູ້ຮຽນຈະໃຊ້ຂະບວນການທີ່ກົງກັບທຳມະຊາດຂອງວິຊາຫຼືບັນຫານັ້ນ ເຊັ່ນ: ຜູ້ຮຽນຈະສຶກສາບັນຫາທາງຊີວະວິທະຍາ ກໍ່ຈະໃຊ້ວິທີດຽວກັນກັບນັກຊີວະວິທະຍາສຶກສາ ຫຼືຜູ້ຮຽນຈະສຶກສາບັນຫາປະຫວັດສາດ ກໍ່ຈະໃຊ້ວິທີການເຊັ່ນດຽວກັບນັກປະຫວັດສາດສຶກສາ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເປັນວິທີຈັດການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນຂະບວນການ ເໝາະສຳລັບວິຊາວິທະຍາສາດ ຄະນິດສາດ ແຕ່ກໍ່ສາມາດໃຊ້ກັບວິທີອື່ນ ໆ ໄດ້ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫານັ້ນ ຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງນຳຂໍ້ມູນໄປວິເຄາະ, ສັງເກດ ແລະ ສະຫຼຸບເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ຄົ້ນພົບໃໝ່ຫຼືເກີດຄວາມຄິດລວມຍອດໃນເລື່ອງນັ້ນ.

➤ **ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້**

ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບຄົ້ນພົບເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄົ້ນຫາຄຳຕອບຫຼືຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ເຊິ່ງຜູ້ຮຽນຈະໃຊ້ວິທີການຫຼືຂະບວນການຕ່າງ ໆ ທີ່ເຫັນວ່າມີປະສິດທິພາບ ແລະ ກົງກັບທຳມະຊາດຂອງວິຊາ ຫຼືບັນຫາ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງມີຜູ້ນຳສະເໜີວິທີການການຈັດການຮຽນຮູ້ໄວ້ຫຼາກຫຼາຍ ເຊັ່ນ: ການແນະໃຫ້ຜູ້ຮຽນພົບຫຼັກການທາງຄະນິດສາດດ້ວຍຕົນເອງໂດຍວິທີອຸປະໂນ. ການທີ່ຜູ້ຮຽນໃຊ້ຂະບວນການແກ້ໄຂບັນຫາແລ້ວນຳໄປສູ່ການຄົ້ນພົບມີການກຳນົດບັນຫາ, ຕັ້ງສົມມຸດຕິຖານ ແລະ ລວບລວມຂໍ້ມູນ ທົດສອບສົມມຸດຕິຖານ ແລະ ສະຫຼຸບຂໍ້ຄົ້ນພົບເຊິ່ງອາດໃຊ້ວິທີການເກັບຂໍ້ມູນຈາກການທົດລອງອີກດ້ວຍ. ການທີ່ຜູ້ສອນຈັດໂປຣແກຣມໄວ້ໃຫ້ຜູ້

ຮຽນໃຊ້ການຄິດແບບອຸປະໄນ ແລະ ນິລະໄນໃນເລື່ອງຕ່າງໆ ກໍ່ສາມາດໄດ້ຂໍ້ຄົ້ນພົບດ້ວຍຕົນເອງ ຜູ້ສອນຈະ ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແນະນຳຫຼືກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ວິທີຫຼືຂະບວນການທີ່ເໝາະສົມ.

ຈາກເຫດຜົນດັ່ງກ່າວ ຂັ້ນຕອນການຮຽນຮູ້ຈຶ່ງປັບປ່ຽນໄປຕາມວິທີຫຼືກອບຂະບວນການຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ ແຕ່ໃນທີ່ນີ້ຈະສະເໜີຮັບຜົນການພົບຄວາມຮູ້ ຂໍ້ສະຫຼຸບໃໝ່ ດ້ວຍການຄິດແບບອຸປະໄນ ແລະ ນິລະໄນ ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບຄົ້ນພົບມີຂັ້ນຕອນສໍາຄັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ຂຶ້ນນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ

ຜູ້ສອນກະຕຸ້ນ ແລະ ເວົ້າຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນໃຫ້ສົນໃຈທີ່ຈະສຶກສາບົດຮຽນ

2. ຂຶ້ນຮຽນຮູ້ ປະກອບດ້ວຍ

2.1. ຜູ້ສອນໃຊ້ວິທີຈັດການຮຽນຮູ້ ແບບອຸປະໄນໃນຕອນແຮກ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄົ້ນພົບຂໍ້ ສະຫຼຸບ

2.2. ຜູ້ສອນໃຊ້ວິທີຕັດການຮຽນຮູ້ແບບນິລະໄນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນນຳຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ໄດ້ໃນຂັ້ນ 2 ໄປ ໃຊ້ເພື່ອຮຽນຮູ້ຫຼືຄົ້ນພົບຂໍ້ສະຫຼຸບໃໝ່ໃນຕອນທີ 2 ໂດຍອາໄສເທັກນິກການຊັກຖາມໄດ້ ຕອບ ຫຼືອະພິປາຍເພື່ອເປັນແນວທາງໃນການຄົ້ນພົບ

2.3. ຜູ້ຮຽນສະຫຼຸບຂໍ້ຄົ້ນພົບຫຼືຄວາມຄິດລວມຍອດໃໝ່

3. ຂຶ້ນນຳໄປໃຊ້

ຜູ້ສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນນຳສະເໜີແນວທາງການນຳຂໍ້ຄົ້ນພົບທີ່ໄດ້ໄປໃຊ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ອາດໃຊ້ວິທີ ການໃຫ້ສ້າງແບບເລິກກັດຫຼືແບບທົດສອບຫຼັງຮຽນ ເພື່ອປະເມີນຜລວ່າຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຄວາມຈິງຫຼືບໍ່

➤ ປະໂຫຍດ

1. ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄິດຢ່າງມີເຫດຜົນ
2. ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄົ້ນພົບສິ່ງທີ່ຄົ້ນພົບໄດ້ດີນ ແລະ ເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ
3. ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຫມັ້ນໃຈ ເພາະໄດ້ຮຽນຮູ້ສິ່ງໃໝ່ຢ່າງເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງ

4. ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີພັດທະນາການທາງດ້ານຄວາມຄິດ
5. ປຸກຝັງນິໄສຮັກການອ່ານ ຄົ້ນຄວ້າເພື່ອຫາຄຳຕອບດ້ວຍຕົນເອງ
6. ກໍ່ໃຫ້ເກີດແຮງຈູງໃຈ ຄວາມພົ້ງພໍໃຈໃນຕົນເອງຕໍ່ການຮຽນຮູ້
7. ຜູ້ຮຽນຮູ້ວິທີສ້າງຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ເຊັ່ນ: ການຫາຂໍ້ມູນ, ການວິເຄາະ ແລະ ສະຫຼຸບຂໍ້ຄວາມຮູ້
8. ເໝາະສົມກັບຜູ້ຮຽນທີ່ສະຫລາດ ມີຄວາມເຊື່ອມັ່ນໃນຕົນເອງ ແລະ ມີແຮງຈູງໃຈສູງ

6. ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບນິລະໄນ (Deductive Method)

ຂະບວນການທີ່ຜູ້ສອນຈັດການຮຽນຮູ້ໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບກົດເກນ, ທິດສະດີ, ຫຼັກເກນ ຄວາມຄວາມຈິງຫຼືຂໍ້ສະຫຼຸບຕາມຈຸດປະສົງໃນບົດຮຽນ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງໃຫ້ຕົວຢ່າງຫຼາຍໆ ຫຼືອາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເປີກ ການນຳທິດສະດີ ຫຼັກການກົດເກນຫຼືຂໍ້ສະຫຼຸບໄປໃຊ້ໃນສະຖານະການທີ່ຫຼາກຫຼາຍຫຼືອາດເປັນຫຼັກລັກສະນະ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນຫາຫຼັກຖານເຫດຜົນມາພິສູດຢືນຢັນທິດສະດີ, ກົດເກນຫຼືຂໍ້ສະຫຼຸບເຫຼົ່ານັ້ນ. ການຈັດການຮຽນຮູ້ ແບບນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເປັນຄົນມີເຫດຜົນ ບໍ່ເຊື່ອຫຍັງໆ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃນກົດເກນ ທິດສະດີ ຂໍ້ສະຫຼຸບເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ການສອນແບບນີ້ອາດກ່າວໄດ້ວ່າ ເປັນການສອນຈາກທິດສະດີຫຼືກົດເກນໄປສູ່ ຕົວຢ່າງທີ່ເປັນລາຍລະອຽດ

➤ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

ການສອນແບບນິລະໄນມີຂັ້ນຕອນສຳຄັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

- ຂັ້ນກຳນົດຂອບເຂດຂອງບັນຫາ ເປັນການນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນໂດຍການສະເໜີບັນຫາຫຼືບອກ ສິ່ງທີ່ຈະສອນໃນແບບຂອງບັນຫາ ເພື່ອ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມສົນໃຈທີ່ຈະຫາຄຳຕອບ ບັນຫາທີ່ຈະນຳສະເໜີຄວນຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖານະການຂອງຊີວິດ ແລະ ເໝາະສົມກັບອຸ ທິພາວະຂອງຜູ້ຮຽນ.
- ຂັ້ນສະແດງ ແລະ ອະທິບາຍທິດສະດີ, ຫຼັກການ, ເປັນການນຳເອົາທິດສະດີ, ຫຼັກການ, ກົດ ເກນ, ຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ຕ້ອງການສອນມາໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ດີ-ຫຼັກການນັ້ນ.

- ຂັ້ນໃຊ້ທົດສະດີ ຫຼັກການ ເປັນຂັ້ນທີ່ຜູ້ຮຽນຈະເລືອກທົດສະດີ, ຫຼັກການ, ກົດເກນ, ຂໍ້ສະຫຼຸບ ທີ່ໄດ້ຈາກການຮຽນຮູ້ມາໃຊ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ກຳນົດໄວ້ໄດ້.
- ຂັ້ນກວດສອບ ແລະ ສະຫຼຸບ ເປັນຂັ້ນທີ່ຜູ້ຮຽນຈະກວດສອບ ແລະ ສະຫຼຸບທົດສະດີ ຫຼັກການກົດເກນ ຂໍ້ສະຫຼຸບຫຼືນິຍາມທີ່ໃຊ້ວ່າຖືກຕ້ອງ ສົມເຫດສົມຮັບຜົນຫຼືບໍ່. ໂດຍອາດປຶກສາຜູ້ຊ່ຽວຊານ ຫຼືຄົ້ນຄວ້າຈາກຕໍາລາຕ່າງໆ ຫຼືຈາກການທົດລອງ ຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ໄດ້ພິສູດຫຼືກວດສອບວ່າເປັນຄວາມຈິງ ຈຶ່ງຈະເປັນຄວາມຮູ້ທີ່ຖືກຕ້ອງ.
- ຂັ້ນເຝິກປະຕິບັດເມື່ອຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນທົດສະດີຫຼັກການກົດເກນຂໍ້ສະຫຼຸບພໍສົມຄວນແລ້ວ ຜູ້ສອນສະເໜີສະຖານະການໃໝ່ໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຝິກນໍາຄວາມຮູ້ມາປະຍຸກໃຊ້ໃນສະຖານະການ ໃໝ່ໆ ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ.

➤ **ປະໂຫຍດ**

- ເປັນວິທີການທີ່ຊ່ວຍໃນການຖ່າຍທອດເນື້ອໃນໄດ້ງ່າຍ, ວ່ອງໄວ ແລະ ບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກ.
- ໃຊ້ເວລາໃນການຈັດການຮຽນຮູ້ບໍ່ຫຼາຍ
- ເຝິກໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ໄດ້ນໍາເອົາທົດສະດີ, ຫຼັກການ, ກົດເກນ, ຂໍ້ສະຫຼຸບຫຼືນິຍາມໄປໃຊ້ໃນສະຖານະການໃໝ່ໆ.
- ໃຊ້ໄດ້ຮັບຜົນດີໃນການຈັດການຮຽນຮູ້ວິຊາສິລະປະສຶກສາ ແລະ ຄະນິດສາດ.
- ເຝິກໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີເຫດຜົນ ບໍ່ເຊື່ອຫຍັງງ່າຍໆ ໂດຍບໍ່ມີການພິສູດໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງ.

7. ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບອຸປະໄນ (Induction Method)

ຂະບວນການທີ່ຜູ້ສອນຈາກລາຍລະອຽດປົກຄຸມ ຫຼືຈາກສ່ວນຍ່ອຍໄປຫາສ່ວນໃຫຍ່ ຫຼືກົດເກນຫຼັກການ ຄວາມຈິງຫຼືຂໍ້ສະຫຼຸບ ໂດຍການນໍາເອົາຕົວຢ່າງຂໍ້ມູນ ເຫດການ ສະຖານະການຫຼືປາກົດເກນການທີ່ມີຫຼັກການແຝງຢູ່ມາໃຫ້ຜູ້ຮຽນສຶກສາ, ສັງເກດ, ທົດລອງ, ປຽບທຽບຫຼືວິເຄາະຈົນສາມາດສະຫຼຸບຫຼັກການຫຼືກົດເກນໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ.

➤ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

ການຈັດການຮຽນຮູ້ແບບອຸປະໄນມີຂັ້ນຕອນສຳຄັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ຂັ້ນກະກຽມ ເປັນການກຽມຕົວຜູ້ຮຽນ ທົບທວນຄວາມຮູ້ເດີມຫຼືປຸ້ນຖານຄວາມຮູ້.
2. ຂັ້ນສະເໜີຕົວຢ່າງ ເປັນຂັ້ນທີ່ຜູ້ສອນນຳສະເໜີຕົວຢ່າງຂໍ້ມູນ, ສະຖານະການ, ເຫດການປາກົດເກນການ ຫຼືແນວຄິດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ສັງເກດລັກສະນະ ແລະ ຄຸນສົມບັດຂອງຕົວຢ່າງເພື່ອພິຈາລະນາປຽບທຽບສະຫຼຸບເປັນຫຼັກການ, ແນວຄິດ, ຫຼືກົດເກນ ເຊິ່ງການນຳສະເໜີຕົວຢ່າງຄວນສະເໜີຫຼາຍໆຕົວຢ່າງໃຫ້ຫຼາຍພໍທີ່ຜູ້ຮຽນສາມາດສະຫຼຸບເປັນຫຼັກການຫຼືຫຼັກເກນຕ່າງໆໄດ້.
3. ຂັ້ນປຽບທຽບ ເປັນຂັ້ນທີ່ຜູ້ຮຽນກໍ່ການສັງເກດ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ, ລວບລວມ, ປຽບທຽບຄວາມຄ້າຍຄືກັນຂອງອົງປະກອບໃນຕົວຢ່າງ, ໄຈ້ແຍກຂໍ້ແຕກຕ່າງ, ເບິ່ງເຫັນຄວາມສຳພັນໃນລາຍລະອຽດທີ່ຄືກັນ ຕ່າງກັນໃນຂັ້ນນີ້ຫາກຕົວຢ່າງທີ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນເປັນຕົວຢ່າງທີ່ດີ ຄອບຄຸມລັກສະນະຫຼືຄຸນສົມບັດສຳຄັນຂອງຫຼັກການ ທິດສະດີກໍ່ຄວນຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດສຶກສາ ແລະ ວິເຄາະໄດ້ກົງຕາມຈຸດປະສົງໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ; ແຕ່ຫາກຜູ້ຮຽນບໍ່ປະສົບຄວາມສຳເລັດ ຜູ້ສອນອາດໃຫ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ຫຼືໃຊ້ວິທີກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຄິດຄົ້ນຕໍ່ໄປ ໂດຍການຕັ້ງຄຳຖາມກະຕຸ້ນແຕ່ບໍ່ຄວນໃຫ້ໃນລັກສະນະບອກຄຳຕອບ ເພາະວິທີສອນນີ້ເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຄິດສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈດ້ວຍຕົນເອງ, ຄວນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮ່ວມກັນຄິດວິເຄາະເປັນກຸ່ມຍ່ອຍ ເພື່ອຈະໄດ້ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ໂດຍເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນທຸກຄົນມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການອະພິປາຍກຸ່ມຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ຜູ້ສອນບໍ່ຄວນຮີບຮ້ອນຫຼືເລັ່ງຜູ້ຮຽນຈົນເກີນໄປ.
4. ຂັ້ນກົດເກນ ເປັນການໃຫ້ຜູ້ຮຽນນຳຂໍ້ສັງເກດຕ່າງໆ ຈາກຕົວຢ່າງມາສະຫຼຸບເປັນຫຼັກການ, ກົດເກນຫຼືນິຍາມດ້ວຍຕົວຜູ້ຮຽນເອງ.
5. ຂັ້ນນຳໄປໃຊ້ ໃນຂັ້ນນີ້ຜູ້ສອນຈະກຽມຕົວຢ່າງ, ຂໍ້ມູນ, ສະຖານະການ, ເຫດການ, ປາກົດການຫຼືຄວາມຄິດໃໝ່ໆ, ທີ່ຫຼາກຫຼາຍມາໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ໃນການເຝິກຄວາມຮູ້, ຂໍ້ສະຫຼຸບໄປໃຊ້ ຫຼືຜູ້ສອນອາດໃຫ້ໂອກາດຜູ້ຮຽນຊ່ວຍກັນຍົກຕົວຢ່າງຈາກປະສົບການຂອງຜູ້ຮຽນເອງປຽບທຽບກໍ່

ໄດ້ເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ຮຽນນຳຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ແລະ ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຍິ່ງຂຶ້ນ ທັງໝົດທັງເປັນການທົດສອບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ຮຽນວ່າຫຼັກການທີ່ໄດ້ນັ້ນ ສາມາດນຳໄປໃຊ້ແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ສ້າງແບບເຝິກຫັດໄດ້ຫຼືບໍ່ຫຼືເປັນການປະເມີນວ່າຜູ້ຮຽນໄດ້ບັນລຸຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້ຫຼືບໍ່ອີກດ້ວຍ.

➤ **ປະໂຫຍດ**

1. ເປັນວິທີການທີ່ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດຄົ້ນພົບຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ, ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈື່ຈຳໄດ້ດົນ.
2. ເປັນວິທີການທີ່ເຝິກໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ພັດທະນາທັກສະການສັງເກດ, ຄິດວິເຄາະ, ປຽບທຽບຕາມ ຫຼັກກະສານ ແລະ ຫຼັກວິທະຍາສາດ, ສະຫຼຸບດ້ວຍຕົນເອງຢ່າງມີເຫດຜົນອັນຈະເປັນເຄື່ອງມື ສຳຄັນຂອງການຮຽນຮູ້ ເຊິ່ງໃຊ້ໄດ້ດີກັບວິຊາວິທະຍາສາດ.
3. ເປັນວິທີການທີ່ຜູ້ຮຽນໄດ້ທັງເນື້ອໃນຄວາມຮູ້ ແລະ ຂະບວນການເຊິ່ງຜູ້ຮຽນສາມາດນຳໄປໃຊ້ ປະໂຫຍດໃນການຮຽນຮູ້ເລື່ອງອື່ນໆໄດ້.

8. ການພັດທະນາທັກສະ/ຂະບວນການແກ້ໄຂບັນຫາ

ການພັດທະນາທັກສະ/ຂະບວນການແກ້ໄຂບັນຫາ ໂດຍການຈັດສະຖານະການ ຫຼືບັນຫາ ຫຼືເກມທີ່ ຫ້າສິນໃຈ ທ້າທາຍໃຫ້ຢາກຄິດອາດເລີ່ມດ້ວຍບັນຫາທີ່ຜູ້ຮຽນສາມາດໃຊ້ຄວາມຮູ້ທີ່ຮຽນມາແລ້ວມາປະຍຸກ ກ່ອນ ຕໍ່ຈາກນັ້ນຈຶ່ງເພີ່ມສະຖານະການຫຼືບັນຫາທີ່ແຕກຕ່າງຈາກທີ່ເຄີຍພົບມາ

➤ **ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້**

ຂະບວນການແກ້ໄຂບັນຫາມີ 4 ຂັ້ນຕອນ

1. ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈບັນຫາຫຼືວິເຄາະບັນຫາ.

2. ວາງແຜນແກ້ໄຂບັນຫາ.
3. ດຳເນີນການແກ້ໄຂບັນຫາ.
4. ກວດສອບຫຼືທົບທວນຄືນ

➤ **ປະໂຫຍດ**

ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຂະບວນການ ແລະ ພັດທະນາທັກສະເນັ້ນເຝິກອົງເຄາະແນວຄິດຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ

9. ການພັດທະນາທັກສະ/ຂະບວນການໃຫ້ເຫດຜົນ

ເປັນການຈົດສະຖານະການຫຼືບັນຫາທີ່ໜ້າສົນໃຈໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ລົງມືປະຕິບັດ ຜູ້ສອນຈະໃຊ້ຄຳຖາມກະຕຸ້ນດ້ວຍຄຳວ່າ ເປັນຫຍັງ? ແນວໃດ? ເພາະເຫດໃດ?. ເປັນຕົ້ນ ພ້ອມທັງໃຫ້ຂໍ້ຄິດເພີ່ມເຕີມ ເຊັ່ນ “ຖ້າຜູ້ຮຽນຄິດວ່າ ຈະເປັນແນວໃດ” ເຫດຜົນທີ່ບໍ່ສົມບູນຕ້ອງບໍ່ຕັດສິນວ່າບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແຕ່ໃຊ້ຄຳເວົ້າເສີມແຮງໃຫ້ກຳລັງໃຈ ເຊັ່ນ: “ຄຳຕອບທີ່ນັກຮຽນໃຫ້ມີບາງສ່ວນຖືກຕ້ອງ ນັກຮຽນຄົນໃດຈະອະທິບາຍຫຼືໃຫ້ເຫດຜົນເພີ່ມເຕີມຂອງເພື່ອນໄດ້ອີກດ້ວຍ” ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນຫຼາຍຂຶ້ນ.

➤ **ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້**

ວິທີການຈັດການຮຽນຮູ້

1. ໃຫ້ນັກຮຽນພົບກັບໂຈດບັນຫາທີ່ໜ້າສົນໃຈເປັນບັນຫາທີ່ບໍ່ຍາກເກີນທີ່ນັກຮຽນຈະຄິດ ແລະ ໃຫ້ເຫດຜົນຂອງຄຳຕອບໄດ້.
2. ຜູ້ຮຽນມີໂອກາດ ມີອິດສະຫຼະໃນການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນໃນການໃຊ້ ແລະ ໃຫ້ເຫດຜົນຂອງຕົນເອງ.
3. ຜູ້ສອນຊ່ວຍສະຫຼຸບ ແລະ ຊີ້ແຈງໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈວ່າເຫດຜົນຂອງຜູ້ຮຽນຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກເກນຫຼືບໍ່ ຂາດຕົກບົກຜ່ອງແນວໃດ.

➤ ປະໂຫຍດ

ການພັດທະນາທັກສະ/ຂະບວນການໃຫ້ເຫດຜົນ ເພື່ອສິ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດຄິດຢ່າງມີເຫດຜົນ ແລະ ຮູ້ຈັກການໃຫ້ເຫດຜົນ ແລະ ຮ່ວມກັນຫາຄໍາຕອບ.

10. ການພັດທະນາທັກສະ/ຂະບວນການສື່ສານ ການສື່ຄວາມໝາຍທາງຄະນິດສາດ ແລະ ການນໍາສະເໜີ.

ເປັນການເຝິກທັກສະໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກການຄິດວິເຄາະບັນຫາ, ສາມາດຂຽນບັນຫາໃນຮູບແບບຂອງຕາຕະລາງຫຼືຂໍ້ຄວາມ ເພື່ອສື່ສານຄວາມສໍາພັນຂອງຈໍານວນເຫຼົ່ານັ້ນ.

➤ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

ການພັດທະນາທັກສະ/ຂະບວນການສື່ສານ ການສື່ຄວາມໝາຍທາງຄະນິດສາດ ແລະ ການນໍາສະເໜີມີແນວທາງດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດໃຈດບັນຫາທີ່ໜ້າສົນໃຈ ແລະ ໝາະສົມກັບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮຽນ
2. ໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ລົງມືປະຕິບັດ ແລະ ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍຜູ້ສອນຊ່ວຍຊີ້ແນະແນວທາງໃນການສື່ສານ ສື່ຄວາມໝາຍ ແລະ ການນໍາສະເໜີ

➤ ປະໂຫຍດ

ການພັດທະນາທັກສະ/ຂະບວນການສື່ສານ ການສື່ຄວາມໝາຍທາງຄະນິດສາດ ແລະ ການນຳສະເໜີ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເກີດທັກສະ, ການສື່ສານ, ການສື່ຄວາມໝາຍທາງຄະນິດສາດ ແລະ ການນຳສະເໜີ.

11. ການຄົ້ນຫາຮູບແບບ (Pattern Seeking)

ເປັນການສັງເກດ ແລະ ບັນທຶກປາກົດເກນການຕາມທຳມະຊາດ ຫຼືກໍ່ການສຳຫຼວດກວດສອບ ໂດຍທີ່ ບໍ່ສາມາດຄວບຄຸມຕົວປ່ຽນໄດ້ ແລ້ວຄິດຫາຮູບແບບຈາກຂໍ້ມູນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

ການຄົ້ນຫາຮູບແບບປະກອບດ້ວຍ

1. ການຈຳແນກປະເພດ ແລະ ການບອກຊື່.
2. ການສຳຫຼວດ ແລະ ຄົ້ນຫາ.
3. ການພັດທະນາລະບົບ.
4. ການສ້າງແບບຈຳລອງເພື່ອການສຳຫຼວດກວດສອບ.

➤ ປະໂຫຍດ

ການຄົ້ນຫາຮູບແບບ (Pattern Seeking) ເພື່ອເຝິກນັກຮຽນໃຫ້ສາມາດສ້າງຮູບແບບ ແລະ ສ້າງ ຄວາມຮູ້ໄດ້

12. ການຈັດການຮຽນຮູ້ໂດຍໃຊ້ຂະບວນການສືບສວນຫາຄວາມຮູ້ (Inquiry Process)

ເປັນຂະບວນການທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ສືບຄົ້ນ, ສືບສວນ, ສຳຫຼວດ, ກວດສອບ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າ ດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ຈົນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮັບຮູ້ຄວາມຮູ້ນັ້ນຢ່າງມີຄວາມໝາຍ.

➤ ການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

ຂະບວນການສືບສວນຫາຄວາມຮູ້ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຂັ້ນສ້າງຄວາມສົນໃຈ (Engagement) ເປັນການນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນໂດຍນຳເລື່ອງທີ່ດົນໃຈ ອາດມາຈາກເຫດການທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນຊ່ວງເວລານັ້ນ ຫຼືເຊື່ອມໂຍງກັບຄວາມຮູ້ເດີມທີ່ຮຽນມາແລ້ວ ເປັນຕົວກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນສ້າງຄຳຖາມ ເປັນແນວທາງທີ່ໃຊ້ໃນການສຳຫຼວດກວດສອບຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ
2. ຂັ້ນສຳຫຼວດ ແລະ ຄົ້ນຫາ (Exploration) ເມື່ອສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນຫົວຂໍ້ຫຼືຄຳຖາມທີ່ສົນໃຈມີການກຳນົດແນວທາງການສຳຫຼວດກວດສອບ ຕັ້ງສົມມຸດຕິຖານ ກຳນົດທາງເລືອກທີ່ເປັນໄປໄດ້ ລົງມືປະຕິບັດເພື່ອເກັບລວບລວມຂໍ້ມູນ ຫຼືປາກົດເກນການຕ່າງໆ ວິທີການກວດສອບອາດສ້າງໄດ້ຫຼາຍວິທີ ເຊັ່ນ ກ່ຽວກັບທິດລອງ ສ້າງກົດຈະກຳພາກສນາມ ການສຶກສາຂໍ້ມູນຈາກເອກະສານຕ່າງໆ
3. ຂັ້ນອະທິບາຍ ແລະ ລົງຂໍ້ສະຫຼຸບ (Explanation) ເມື່ອໄດ້ຂໍ້ມູນພຽງພໍ ຈຶ່ງນຳຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາວິເຄາະ ປ່ຽນຮັບຜົນ ສະຫຼຸບຮັບຜົນ ນຳສະເໜີຮັບຜົນທີ່ໄດ້ໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ບັນລະຍາຍສະຫຼຸບສ້າງແບບຈຳລອງຫຼືຮູບພາບ
4. ຂັ້ນຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ (Elaboration) ເປັນການນຳຄວາມຮູ້ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໄປເຊື່ອມໂຍງກັບຄວາມຮູ້ເດີມແນວຄິດທີ່ໄດ້ຈະຊ່ວຍເຊື່ອມໂຍງກັບເລື່ອງຕ່າງໆ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ກວ້າງຂຶ້ນ
5. ຂັ້ນປະເມີນ (Evaluation) ເປັນການປະເມີນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຂະບວນການຕ່າງໆ ວ່ານັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ຫຍັງດ້ວຍ ແນວໃດ ແລະ ຫຼາຍໜ້ອຍແນວໃດ ຈາກນັ້ນຈະນຳໄປສູ່ການນຳຄວາມຮູ້ໄປປະຍຸກໃຊ້ໃນເລື່ອງອື່ນໆ

➤ **ປະໂຫຍດ**

ຂະບວນການສືບສວນຫາຄວາມຮູ້ຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ທັງເນື້ອໃນຫຼັກ ແລະ ຫຼັກການທິດສະດີ ຕະຫຼອດຈົນການລົງມືປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄວາມຮູ້

13. ວິທີສອນແບບອຸປະໄນ (Inductive Method)

ວິທີສອນແບບອຸປະໄນ ເປັນການສອນລາຍລະອຽດປົກຄຸມໄປຫາກາດເກນ ຫຼືສອນຈາກຕົວຢ່າງ ໄປຫາກາດເກນ ນັ້ນຄື ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນລາຍລະອຽດກ່ອນແລ້ວຈຶ່ງສະຫຼຸບ ຕົວຢ່າງຂອງວິທີສອນນີ້ ໄດ້ແກ່ການໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າສັງເກດ ທົດລອງ ປຽບທຽບແລ້ວພິຈາລະນາຄົ້ນຫາອົງປະກອບທີ່ຄືກັນຫຼືຄ້າຍຄືກັນຈາກຕົວຢ່າງຕ່າງໆ ເພື່ອນຳມາເປັນຂໍ້ສະຫຼຸບ

➤ **ຄວາມໝາຍຂອງວິທີສອນແບບອຸປະໄນ**

1. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຄົ້ນພົບກົດເກນຫຼືຄວາມຄວາມຈິງທີ່ສຳຄັນໆ ດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍການສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍ ແລ້ວຈຶ່ງສ້າງຄວາມສຳພັນຂອງຄວາມຄິດຕ່າງໆ ໃຫ້ແຈ່ມແຈ້ງກ່ອນນຳມາສະຫຼຸບກົດເກນ ຄູ່ຜູ້ສອນມີໜ້າທີ່ໃນການກະຕຸ້ນ ແລະ ໃຫ້ແນວທາງການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຫາຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງຂອງນັກຮຽນ

2. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນມີທັກສະໃນການສະຫຼຸບຫຼັກເກນຈາກລາຍລະອຽດຢ່າງມີລະບົບ

➤ **ຂັ້ນຕອນໃນການສອນແບບອຸປະໄນ**

1. ຂັ້ນກຽມນັກຮຽນ ເປັນການກຽມຄວາມຮູ້ ແລະ ແນວທາງໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳຂອງນັກຮຽນດ້ວຍການທົບທວນຄວາມຮູ້ເດີມ ການົດຈຸດເນັ້ນໝາຍ ແລະ ອະທິບາຍຄວາມເນັ້ນໝາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງ

2. ຂັ້ນສະເໜີຕົວຢ່າງຫຼືກໍລະນີສຶກສາຕ່າງໆ ໃຫ້ນັກຮຽນພິຈາລະນາປຽບທຽບ ແລະ ສະຫຼຸບກົດເກນການສະເໜີຕົວຢ່າງຄວນສະເໜີຫຼາຍໆ ຕົວຢ່າງໃຫ້ຫຼາຍພໍທີ່ຈະສະຫຼຸບກົດເກນໄດ້

3. ຂັ້ນຫາອົງປະກອບທັງໝົດ ຄື ການໃຫ້ນັກຮຽນມີໂອກາດພິຈາລະນາຄວາມຄ້າຍຄືກັນຂອງອົງປະກອບຈາກຕົວຢ່າງເພື່ອກຽມສະຫຼຸບກົດເກນ

4. ຂັ້ນສະຫຼຸບຂໍ້ສັງເກດຕ່າງໆ ຈາກຕົວຢ່າງເປັນກົດເກນ ນິຍາມ ຫຼັກການ ດ້ວຍຕົວນັກຮຽນເອງ

5. ຂັ້ນນຳຂໍ້ສະຫຼຸບຫຼືກົດເກນທີ່ໄດ້ຈາກການທົດລອງຫຼືສິ່ງທີ່ເຂົ້າໃຈໄປໃຊ້ໃນສະຖານະການອື່ນ

➤ **ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນແບບອຸປະໄນ**

1. ນັກຮຽນສາມາດສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນລາຍລະອຽດ ແລະ ຫາຂໍ້ສະຫຼຸບໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຈື່ຈຳດົນ

2. ນັກຮຽນໄດ້ຮັບການເຝິກທັກສະການຄິດຕາມຫຼັກການ ເຫດຜົນ ແລະ ຫຼັກວິທະຍາສາດ
3. ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈວິທີການໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ສາມາດນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະມື້ໄດ້ດີ

➤ **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບອຸປະໄນ**

1. ໃນການສອນແຕ່ລະຂັ້ນ ຄູ່ຄວນໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນຄິດຢ່າງອິດສະຫຼະ
2. ຄູ່ຄວນສ້າງບັນຍາກາດໃນການຮຽນຮູ້ທີ່ບໍ່ເປັນທາງການເພື່ອນດຄວາມຄຽດ ແລະ ເບື້ອໜ້າຍ
3. ວິທີສອນແບບອຸປະໄນຈະໃຫ້ຮັບຜົນສຳລິດສູງຖ້າຄູ່ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈທຸກຂັ້ນຕອນຢ່າງດີກ່ອນສອນ

14. ວິທີສອນແບບນິລະໄນ (Deductive Method)

ເປັນວິທີສອນທີ່ເລີ່ມຈາກກົດເກນຫຼືຫຼັກການຕ່າງໆແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນຫາຫຼັກຖານເຫດຜົນມາພິສູດຢືນຢັນນັ້ນຄືການເຝິກທັກສະໃນການຄິດຢ່າງມີເຫດຜົນ ມີການພິສູດກວດສອບຂໍ້ເທັດຄວາມຈິງອັນມີທີ່ມາຈາກຫຼັກການ

➤ **ຄວາມເນັ້ນໜ້າຍຂອງວິທີສອນແບບນິລະໄນ**

1. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາໂດຍຢຶດກົດເກນ ສູດ ແລະ ຫຼັກເກນຕ່າງໆ
2. ເພື່ອເຝິກທັກສະການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຕັດສິນໃຈໃນການສ້າງວຽກງານ ດ້ວຍການພິສູດໃຫ້ຮູ້ຂໍ້ເທັດຄວາມຈິງ

➤ **ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີສອນແບບນິລະໄນ**

1. ຂັ້ນອະທິບາຍບັນຫາເປັນຂັ້ນຂອງການກຳນົດບັນຫາ ແລະ ກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມສົນໃຈທີ່ຈະຫາຄຳຕອບໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ
2. ຂັ້ນອະທິບາຍກົດເກນຫຼືຫຼັກການເພື່ອການແກ້ໄຂບັນຫາ ເປັນການນຳເອົາຂໍ້ສະຫຼຸບ ກົດເກນ ຫຼັກການມາອະທິບາຍໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເລືອກໃຊ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ

3. ຂັ້ນຕັດສິນໃຈ ເປັນຂັ້ນທີ່ນັກຮຽນຈະເລືອກກິດເກນ ຫຼືຫຼັກການ ຫຼືຂໍ້ສະຫຼຸບມາໃຊ້ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ
 4. ຂັ້ນພິສູດຫຼືກວດສອບ ເປັນຂັ້ນການນຳຫຼັກຖານຫຼືເຫດຜົນມາພິສູດກວດສອບຂໍ້ເທັດຄວາມຈິງຕາມຫຼັກການນັ້ນໆ
- **ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນແບບນີລະໄນ**
1. ວິທີສອນແບບນີລະໄນໃຊ້ໄດ້ກັບການສອນເນື້ອໃນວິຊາຢ່າງຍາກ ເນື່ອງຈາກຫຼັກການຫຼືກິດເກນຕ່າງໆຈະສາມາດອະທິບາຍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍໄດ້ດີ ເປັນການອະທິບາຍຈາກສ່ວນໃຫຍ່ໄປຫາສ່ວນຍ່ອຍ
 2. ເປັນວິທີສອນທີ່ເຝິກທັກສະການຄິດຢ່າງມີເຫດຜົນ ແລະ ພິສູດຂໍ້ເທັດຄວາມຈິງໄດ້
- **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບນີລະໄນ**
1. ຄູ່ສອນຕ້ອງສຶກສາກິດເກນ ຫຼັກການຫຼືຂໍ້ສະຫຼຸບຕ່າງໆ ຢ່າງແມ່ນຢ່າກ່ອນກໍ່ການສອນ
 2. ການສອນວິທີນີ້ຄູ່ສອນຕ້ອງເປັນຜູ້ກຳນົດຄວາມຄິດລວມຍອດໃຫ້ນັກຮຽນ ຈຶ່ງບໍ່ຊ່ວຍເຝິກທັກສະໃນການຄິດຫາເຫດຜົນ ແລະ ແກ້ບັນຫາດ້ວຍຕົວນັກຮຽນເອງໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ກວນ

15. ວິທີສອນແບບອະພິປາຍ (Discussion Method)

ເປັນການສອນໂດຍທີ່ນັກຮຽນແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນເພື່ອຊ່ວຍແກ້ໄຂບັນຫາຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງ ການອະພິປາຍກະທຳລະຫວ່າງຄູ່ກັບນັກຮຽນ ຫຼືລະຫວ່າງນັກຮຽນນຳກັນ ໂດຍມີຄູ່ເປັນຜູ້ປະສານງານ ວິທີການສອນແບບອະພິປາຍຈະຊ່ວຍສົ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດເປັນ ເວົ້າເປັນ ແລະ ສ້າງຄວາມເປັນປະຊາທິປະໄຕ.

- **ຄວາມເນັ້ນໜາຍຂອງວິທີສອນແບບອະພິປາຍ**
1. ເພື່ອສົ່ງເສີມການສ້າງວຽກງານຮ່ວມກັນແບບປະຊາທິປະໄຕໄຂ່ຫລັງຢ

2. ເພື່ອເຝິກທັກສະໃນການແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ
3. ເພື່ອເຝິກທັກສະໃນການເວົ້າ ແລະ ການສະແດງຄວາມຄິດສ້າງສັນ

➤ **ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີສອນແບບອະພິປາຍ**

1. ຂັ້ນນຳເຂົ້າສູ່ຫົວຂໍ້ການອະພິປາຍເປັນຂັ້ນການກະຕຸ້ນຫຼື ຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນໃຫ້ມີຄວາມສົນໃຈຮ່ວມອະພິປາຍສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ
2. ຂັ້ນອະພິປາຍ ໃຫ້ແບ່ງນັກຮຽນເປັນ 2 ຝ່າຍ ຄື ຝ່າຍຜູ້ອະພິປາຍເຊິ່ງຢູ່ໜ້າຂັ້ນຮຽນກັບຝ່າຍຜູ້ຟັງ ຝ່າຍຜູ້ອະພິປາຍປະກອບດ້ວຍປະທານ 1 ຄົນສ້າງໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ດຳເນີນການອະພິປາຍເປັນຜູ້ສະເໜີບັນຫາ ສະຫຼຸບຫົວຂໍ້ສຳຄັນ ແລະ ນາການອະພິປາຍບໍ່ໃຫ້ອອກນອກທາງ ຕັດບົດສະມາຊິກທີ່ດກຖຽງກັນ ການນຳເຂົ້າສູ່ຫົວຂໍ້ການອະພິປາຍ ປະທານຕ້ອງແນະນຳຫົວຂໍ້ທີ່ຈະອະພິປາຍຈາກນັ້ນແນະນຳສະມາຊິກຜູ້ຮ່ວມອະພິປາຍແຕ່ລະຄົນ

➤ **ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນແບບອະພິປາຍ**

1. ສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນມີໂອກາດສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ຮັບຟັງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຜູ້ອື່ນ
2. ພັດທະນາສະຕິປັນຍາຂອງນັກຮຽນດ້ານການຄິດຫາເຫດຜົນ
3. ສິ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າຫາຄວາມຮູ້ຂອງນັກຮຽນເພື່ອນຳມາໃຊ້ໃນການອະພິປາຍ
4. ຜູ້ຮຽນສາມາດນຳວິທີການອະພິປາຍໄປໃຊ້ໄດ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

➤ **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບອະພິປາຍ**

1. ຫາກຜູ້ດຳເນີນການອະພິປາຍບໍ່ມີຄວາມສາມາດໃນການອະພິປາຍ ຈະເຮັດໃຫ້ການອະພິປາຍບໍ່ປະສິບຮັບຜົນສຳເລັດ ແລະ ສິ້ນເບືອງເວລາຫຼາຍ
2. ຫາກການຕັ້ງຫົວຂໍ້ບໍ່ດີຈະເຮັດໃຫ້ບໍ່ໄດ້ຂໍ້ສະຫຼຸບຂອງການອະພິປາຍ
3. ຄູ່ຜູ້ສອນຕ້ອງຄວບຄຸມໃຫ້ການອະພິປາຍດຳເນີນໄປຕາມຫຼັກການທີ່ຖືກຕ້ອງ ເຊັ່ນ ປະທານຕ້ອງບໍ່ໃຊ້ຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງຊື່ນຳຈົນຜູ້ຮ່ວມອະພິປາຍບໍ່ໃຊ້ຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງ

16. ວິທີສອນແບບສືບສວນສອບສວນ

- **ຄວາມເນັ້ນໜາຍຂອງການສອບແບບສືບສວນສອບສວນ**
 1. ເພື່ອກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນສືບສວນສອບສວນຄວາມຮູ້ຫຼືຂໍ້ເທັດຄວາມຈິງດ້ວຍຕົນເອງ
 2. ເພື່ອເຝິກໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ຈັກການຄິດຫາເຫດຜົນ
 3. ເພື່ອເຝິກໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ຈັກການຄິດເປັນ ສ້າງເປັນ ແກ້ບັນຫາໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ
- **ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີການສອນແບບສືບສວນສອບສວນ**
- **ຂັ້ນທີ 1** ການສັງເກດ (Observation) ຫຼັງຈາກກຳນົດຫົວຂໍ້ບັນຫາ ໃຫ້ນັກຮຽນສັງເກດສະພາບແວດລ້ອມທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາ ພະຍາຍາມນຳຄວາມຄິດລວມຍອດເດີມມາແກ້ໄຂບັນຫາໂດຍຄິດຫາເຫດຜົນ ຈັດລຳດັບຄວາມຄິດໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ໃຫ້ສອດຄ່ອງສຳພັນກັບສະພາບການອັນເປັນບັນຫານັ້ນ
- **ຂັ້ນທີ 2** ການອະທິບາຍ (Explanation) ນັກຮຽນຈັດລະບົບຄວາມຄິດ ຕັ້ງສົມມຸດຖານເພື່ອອະທິບາຍຄວາມຄິດຮູບແບບຕ່າງໆ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ທົບທວນຄວາມຄິດ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈບັນຫານັ້ນໆໃຫ້ຊັດເຈນ
- **ຂັ້ນທີ 3** ການສ້າງນາຍ (Prediction) ເມື່ອອະທິບາຍຄວາມຄິດຮູບແບບຕ່າງໆ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາແລ້ວ ໃຫ້ນັກຮຽນທຳນາວຍຫຼືພະຍາກອນບັນຫາທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ອີກວ່າເມື່ອເກີດແລ້ວ ຮັບຜົນເປັນແນວໃດ ແລະ ແກ້ໄຂໄຂແນວໃດ
- **ຂັ້ນທີ 4** ການນຳໄປໃຊ້ ແລະ ສ້າງສັນ (Control and Creativity) ນັກຮຽນສາມາດນຳເຫດຜົນ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໄປໃຊ້ປະໂຫຍດໃຫ້ກວ້າງໄກໃນຊີວິດປະຈຳວັນໄດ້ ທັງໝົດທັງມີຄວາມຄິດສ້າງສັນນຳໄປໃຊ້ໃນສະພາບການອື່ນໆ
- **ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນແບບສືບສວນສອບສວນ**
 1. ນັກຮຽນສາມາດໃຊ້ຄວາມຄິດ ສະຕິປັນຍາ ແລະ ປະສົບການເດີມຂອງຕົນເອງຢ່າງມີອິດສະຫຼະ
 2. ຊ່ວຍສົ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນເປັນຄົນຊ່າງສັງເກດ ມີເຫດຜົນບໍ່ເຊື່ອຫຍັງງ່າຍໆ ໂດຍບໍ່ກວດສອບ
 3. ນັກຮຽນເກີດຄວາມເຊື່ອມັ່ນ ກລ້າສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ
- **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບສືບສວນສອບສວນ**

1. ຄູ່ມືບົດບາດສໍາຄັນໃນການສອນແບບສືບສວນສອບສວນ ເນື່ອງຈາກຄູ່ຕ້ອງປ້ອນຄໍາຖາມໃຫ້ກັບນັກຮຽນເພື່ອນໍາໄປສູ່ການຄິດຄົ້ນຄວ້າ
2. ຄູ່ຕ້ອງໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນທັງຫ້ອງໃນການອະພິປາຍວາງແຜນ ແລະ ກໍານົດວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາເອງ
3. ບັນຫາທີ່ກໍານົດເພື່ອສືບສວນສອບສວນບໍ່ຄວນຍາກເກີນຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ

17. ວິທີສອນແບບແບ່ງກຸ່ມເຮັດວຽກ (Committee Work Method)

ວິທີສອນແບບແບ່ງກຸ່ມເຮັດວຽກເປັນວິທີສອນທີ່ຄູ່ມອບໝາຍໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມຮ່ວມມືກັນສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຫາວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາຫຼືປະຕິບັດກິດຈະກຳຕາມຄວາມສາມາດ ຄວາມຖະຫນັດຫຼືຄວາມສົນໃຈ ເປັນການເຝິກໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຕາມວິຖີແຫ່ງປະຊາທິປະໄຕ.

- **ຄວາມເນັ້ນໝາຍຂອງວິທີການສອນແບບແບ່ງກຸ່ມເຮັດວຽກ**
 1. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນໃນການສ້າງວຽກງານນັ້ນຄືສິ່ງເສີມການສ້າງ ງານເປັນທີມ
 2. ເພື່ອສ້າງວັດທະນະທຳໃນການສ້າງວຽກງານຮ່ວມກັນຢ່າງມີລະບົບ ແລະ ມີລະບຽບວິໄນ ຮູ້ຈັກການສ້າງໜ້າທີ່
 3. ເພື່ອເຝິກທັກສະໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະແຫວງຫາຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍປະຕິບັດງານທັງເປັນລາຍບຸກຄົນ ແລະ ເປັນກຸ່ມ ແລະ ມີປະສິບການກົງໃນການສ້າງວຽກງານ
 4. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເຮັດວຽກຕາມຄວາມສົນໃຈ ຄວາມຖະຫນັດ ແລະ ຄວາມສາມາດ

➤ **ຂັ້ນຕອນໃນການສອນແບບແບ່ງກຸ່ມເຮັດວຽກ**

1. ຄູ ແລະ ນັກຮຽນຮ່ວມກັນກຳນົດຄວາມເປັນໝາຍຂອງການສ້າງວຽກງານໃນແຕ່ລະກຸ່ມ ຂັ້ນຕອນນີ້ເປັນຂັ້ນທຳນິດຄວາມເປັນໝາຍ ແລະ ວິທີການສ້າງວຽກງານຢ່າງລະອຽດ
2. ຄູສະເໜີແນະແຫຼ່ງວິທະຍາການທີ່ຈະໃຊ້ຄືນຄວາມຄູ້ ໄດ້ແກ່ ບອກລາຍລະອຽດຂອງຫນັງສືທີ່ໃຊ້ໃນການສຶກສາຄືນຄວາມ
3. ນັກຮຽນຮ່ວມກັນວາງແຜນ ແລະ ປະຕິບັດງານຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ
4. ຄູ ແລະ ນັກຮຽນປະເມີນຮັບຜົນການສ້າງວຽກງານ ໃນກໍລະນີທີ່ເປັນຄູໃຫ້ສັງເກດພຶດຕິກຳຂອງນັກຮຽນໃນການປະຕິບັດງານ ໃນກໍລະນີນັກຮຽນຮ່ວມກັນປະເມີນຮັບຜົນການປະຕິບັດງານໃນກຸ່ມຕົນເອງໂດຍບອກຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານ ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບ ແລະ ການພັດທະນາງານໃນໂອກາດຕໍ່ໄປ

➤ **ຂໍ້ດີຂອງວິທີການສອນແບບແບ່ງກຸ່ມເຮັດວຽກ**

1. ນັກຮຽນໄດ້ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຂອງຕົນເອງຢ່າງເຕັມທີ່
2. ນັກຮຽນໄດ້ເຮັດວຽກຕາມຄວາມຖະຫນັດ ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງຕົນເອງ

➤ **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີການສອນແບບແບ່ງກຸ່ມເຮັດວຽກ**

1. ຖ້າຄູຫາກໍ່ເລີ່ມໃຊ້ວິທີການສອນແບບແບ່ງກຸ່ມເຮັດວຽກເປັນເທື່ອແຮກ ຄູຄວນເບິ່ງແຍງນັກຮຽນໃກ້ຊິດ ເຊັ່ນ ຕ້ອງເບິ່ງແຍງໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນສ້າງຫນ້າທີ່ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ນັກຮຽນຜູ້ທີ່ເປັນຫົວໜ້າກຸ່ມຕ້ອງສ້າງຫນ້າທີ່ປະສານງານລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນກຸ່ມ ແລະ ນອກກຸ່ມ ທັງໝົດທັງປະສານງານກັບຄູ
2. ຫນ້າທີ່ການເປັນຫົວໜ້າກຸ່ມ ຄວນໝູນວຽນສັບປ່ຽນກັນ ເພື່ອເຝິກການເປັນຜູ້ນຳ ແລະ ຜູ້ຕາມທີ່ດີ
3. ການປະຕິບັດກິດຈະກຳໃນກຸ່ມຄວນປະຕິບັດຕາມຫຼັກເກນຢ່າງເຄັ່ງຄັດ

18. ວິທີສອນແບບຫນ່ວຍ (Unit Teaching Method)

ວິທີສອນແບບຫນ່ວຍເປັນວິທີການສອນທີ່ນຳເນື້ອໃນວິຊາຫຼາຍວິຊາມາສຳພັນກັນ ໂດຍບໍ່ກຳນົດຂອບເຂດຂອງວິຊາ ແຕ່ຢຶດຄວາມເນັ້ນໜ້າຂອງບົດຮຽນທີ່ຮຽກວ່າ “ຫນ່ວຍ” ນັກຮຽນອາດຮຽນຫຼາຍໆວິຊາພ້ອມໆກັນໄປຕາມຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນ

➤ ຄວາມເນັ້ນໜ້າຂອງວິທີສອນແບບຫນ່ວຍ

1. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນຮຽນຮູ້ດ້ວຍການປະຕິບັດການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຫາຄວາມຮູ້ ແລະ ແກ້ບັນຫາດ້ວຍຕົນເອງ
2. ເພື່ອສົ່ງເສີມການສ້າງວຽກງານທີ່ເປັນປະຊາທິບຫມາກໄຂ່ຫລັງໄດ້ແກ່ ນັກຮຽນຮ່ວມກັນປຶກສາຫາລືແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນການປະຕິບັດງານ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຮ່ວມກັນ

➤ ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີການສອນແບບຫນ່ວຍ

1. ຂຶ້ນນຳເຂົ້າສູ່ຫນ່ວຍ ຂັ້ນຕອນນີ້ຄູເປັນຜູ້ເວົ້າຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນດ້ວຍການນຳຫນັງສືທີ່ໜ້າສົນໃຈ ຫຼືສົນທະນາເວົ້າ ຫຼືເລົ່າເລື່ອງຫຼືອະພິປາຍຫຼືພາໄປທັດນສຶກສາ ແລະ ອື່ນ ໆ
2. ຂຶ້ນນັກຮຽນ ແລະ ຄູ່ວາງແຜນຮ່ວມກັນໃນການປະຕິບັດກິດຈະກຳ ເລີ່ມດ້ວຍການກຳນົດຄວາມເນັ້ນໜ້າທົ່ວໄປ ຄວາມເນັ້ນໜ້າສະເພາະ ຊ່ວຍກັນຕັ້ງບັນຫາ ແລະ ແບ່ງຫົວຂໍ້ບັນຫາ ການິດກິດຈະກຳຂອງແຕ່ລະບັນຫາກຳນົດສຶກສາສອນທີ່ຈະນຳໄປໃຊ້ແກ້ໄຂບັນຫາ ແລ້ວຈັດແບ່ງນັກຮຽນເປັນກຸ່ມຍ່ອຍເພື່ອສ້າງກິດຈະກຳ ແລະ ລາຍງານຮັບຜົນການປະຕິບັດງານ
3. ຂຶ້ນລົງມືເຮັດວຽກ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສຳຫຼວດ ແລະ ລວບລວມຄວາມຮູ້ຕ່າງໆຈາກຫ້ອງສະໝຸດໄດ້ແກ່ ຫນັງສືພິມລາຍມື້ ວາລະສານ ເອກະສານ ແບບຮຽນຕຳລາ ຮ້ານຄ້າ ພາບພະຍົນ ຄວາມສຳພັນກັບວິຊາຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ປະຫວັດສາດ ພູມສາດ ສິນປະ ແລະ ອື່ນ ໆ
 - 3.1. ຂຶ້ນສະເໜີກິດຈະກຳ ໄດ້ແກ່ ການສະເໜີກິດຈະກຳດ້ວຍການລາຍງານຮັບຜົນການປະຕິບັດງານໂດຍວາຈາຫຼືລາຍງານຮັບຜົນເປັນຂໍ້ຂຽນ ການອະພິປາຍ ການສະແດງລະຄົນ ການຈັດສັນ ການໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີຄອມພິວເຕີ ແລະ ການສະເໜີກິດຈະກຳດ້ານສ້າງສັນແບບອື່ນໆ

3.2. ຂັ້ນປະເມີນຮັບຜົນ ເປັນການປະເມີນຮັບຜົນການປະຕິບັດງານຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ຈຸດປະສົງຂອງຫນ່ວຍໂດຍພິຈາລະນາຄວາມຮູ້ດ້ານວິຊາການ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຕ່າງໆ ທັງໝົດທັງຄຸນສົມບັດສ່ວນຕົວ ເຊັ່ນ ຄຸນສົມບັດດ້ານການເປັນຜູ້ນຳ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຄວາມມີລະບຽບວິໄນ ການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຕ່ອງໆ ແລະ ຍອມຮັບຟັງຄວາມຄິດ ເຫັນຂອງກຸ່ມ

➤ **ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນແບບຫນ່ວຍ**

1. ເປັນວິທີການສອນທີ່ສົ່ງເສີມຄວາມຖະຫນັດຕາມທຳມະຊາດຂອງນັກຮຽນ ເພາະການສອນແບບ ນີ້ມີກິດຈະກຳຫຼາຍປະເພດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ເລືອກປະຕິບັດສ້າງຕາມທີ່ຖະຫນັດ ແລະ ສົນໃຈ
2. ນັກຮຽນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການວາງແຜນການຮຽນຮ່ວມກັບຄູ
3. ນັກຮຽນໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມຄວາມເປັນປະຊາທິປະໄຕ ແລະ ໄດ້ເຜີຍທັກສະການສ້າງວຽກງານ ເປັນກຸ່ມ
4. ເປັນການສອນທີ່ສ້າງເສີມຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງວິຊາຕ່າງໆໃນຫຼັກສູດ

➤ **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບຫນ່ວຍ**

1. ວິທີສອນແບບນີ້ຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫຼາຍ
2. ຄູ່ຜູ້ດິນ ຕ້ອງມີແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍ

19. ວິທີສອນແບບສະແດງບົດບາດ (Role Playing Method)

ວິທີສອນແບບສະແດງບົດບາດເປັນວິທີສອນທີ່ໃຊ້ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ ຫຼືການທຽບຄຽງສະຖານະການທີ່ເປັນຄວາມຈິງມາເປັນເຄື່ອງມືໃນການສອນ ໂດຍທີ່ຄູສ້າງສະຖານະການສົມມຸດ ແລະ ບົດບາດຂຶ້ນມາ ໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ສະແດງອອກຕາມທີ່ຕົນຄິດວ່າຄວນຈະເປັນ ການສະແດງບົດບາດອາດກະທຳໄດ້ທັງທາງດ້ານ ຄວາມຮູ້ຄວາມຄິດ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ສະແດງ ວິທີການນີ້ຈະສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກໃຫ້ເກີດ ກັບນັກຮຽນໄດ້ດີ

➤ **ຄວາມເນັ້ນໜາຍຂອງວິທີສອນແບບສະແດງບົດບາດ**

1. ເພື່ອເຝິກໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເປັນທີມ
 2. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນກຳລັງສະແດງອອກເຊິ່ງຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມຄິດ ແລະ ພຶດຕິກາ
 3. ເພື່ອເຝິກທັກສະການແກ້ໄຂບັນຫາ
- **ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີສອນແບບສະແດງບົດບາດ**
1. ເລືອກບັນຫາທີ່ນັກຮຽນສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຍາກ ຈາຍາກສັບສົນ ຫຼືກ່າວຕາມສະພາບຄວາມຈິງບໍ່ໄດ້ມາເປັນເລື່ອງທີ່ຈະສະແດງບົດບາດ
 2. ໃຫ້ນັກຮຽນຮ່ວມກັນກຳນົດຕົວບຸກຄົນໃຫ້ເໝາະສົມກັບບົດບາດນັ້ນໆ ເທົ່າທີ່ລັກສະນະຂອງບຸກຄົນຈະເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ກັບສະພາບຄວາມເປັນຄວາມຈິງ
- **ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນແບບສະແດງບົດບາດ**
1. ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນພ້ອມກັບຄວາມສະໜຸກສະໜານເພລິດເພລິນ
 2. ສາມາດເຂົ້າໃຈເລື່ອງລາວໄດ້ງ່າຍ ແລະ ຈື່ຈຳໄດ້ດີ
 3. ຊ່ວຍພັດທະນາການທາງອາລົມ ແລະ ສັງຄົມ
 4. ສົ່ງເສີມການສ້າງຄວາມຮ່ວມມືຮ່ວມໃຈກັນໃນການສ້າງວຽກງານ
- **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບບົດບາດ**
1. ຄູ່ຜູ້ສອນຕ້ອງມີພາລະໃນການກຽມສອນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ການສະແດງບົດບາດບາງເທື່ອໃຊ້ເວລາຫຼາຍທັງໃນການສະແດງຄວາມຈິງ ແລະ ການເຝິກຊ້ອມ
 2. ການສະແດງບົດບາດບາງເທື່ອຕ້ອງສິ້ນເປືອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ
 3. ການກຳນົດເລື່ອງທີ່ນຳມາສະແດງບົດບາດຕ້ອງມີເນື້ອໃນສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້

20. ວິທີສອນແບບວິທະຍາສາດ (Scientific Method)

ວິທີສອນແບບວິທະຍາສາດ ເປັນວິທີສອນທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນພົບບັນຫາ ແລະ ຄິດຫາວິທີແກ້ໄຂບັນຫາໂດຍຂັ້ນຕັ້ງ 5 ຂອງວິທະຍາສາດ

- **ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີສອນແບບວິທະຍາສາດ**

1. **ຂຶ້ນກຳນົດບັນຫາ** ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງບັນຫາເປັນຂັ້ນໃນການກະຕຸ້ນ ຫລືເວົ້າຄວາມສົນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນເກີດບັນຫາ ຢາກຮູ້ຢາກເຫັນ ແລະ ຢາກສ້າງກິດຈະກຳໃນສິ່ງທີ່ຮຽນ ຫນ້າທີ່ຂອງຄູຄືການແນະແນນຳໃຫ້ນັກຮຽນເຫັນບັນຫາ ຈັດສິ່ງແວດລ້ອມໃນການແກ້ໄຂບັນຫາໂດຍມີນະວັດຕະກຳຕ່າງໆ ເປັນເຄື່ອງຊ່ວຍ
2. **ຂຶ້ນແຍກບັນຫາ** ແລະ ວາງແຜນແກ້ໄຂບັນຫາຂັ້ນນີ້ຄູ ແລະ ນັກຮຽນຊ່ວຍກັນໄຈ້ແຍກບັນຫາກຳນົດຂອບເຂດການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຈັດລຳດັບຂັ້ນຕອນກ່ອນຫຼັງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງນີ້
 - 2.1. ຄູ ແລະ ນັກຮຽນຮ່ວມກັນວາງແຜນ ແລະ ການວິທິການແກ້ໄຂບັນຫາ
 - 2.2. ແບ່ງນັກຮຽນເປັນກຸ່ມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ເຮັດວຽກຕາມຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມສົນໃຈ
 - 2.3. ແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນໃນແຕ່ລະກຸ່ມຮູ້ຈັກການແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ເພື່ອສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນຳໄປໃຊ້ປະໂຫຍດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ
3. **ຂຶ້ນລົງມືແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ເກັບຂໍ້ມູນ**ເປັນຂັ້ນການຮຽນຮູ້ຂອງນັກຮຽນເອງໂດຍການກະທຳແທ້ ໆ ໂດຍສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທີ່ຈະນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນໄດ້ໃນຂັ້ນນີ້ຄູມີຫນ້າທີ່ ດັ່ງນີ້
 - 3.1. ແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະກຸ່ມເຂົ້າໃຈບັນຫາ ຮູ້ຈັກການວິທິແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ຮູ້ຈັກການແຫຼ່ງ ຄວາມຮູ້ສຳລັບແກ້ໄຂບັນຫາ
 - 3.2. ແນະນຳໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດວຽກຢ່າງມີຫຼັກການ
4. **ຂຶ້ນວິເຄາະຂໍ້ມູນຫຼືລວບລວມຄວາມຮູ້ເຂົ້ານຳກັນ ແລະ ສະແດງຮັບຜົນ**ເປັນຂັ້ນການລວບລວມຄວາມຮູ້ຕ່າງໆ ຈາກບັນຫາທີ່ແກ້ໄຂໄວ້ແລ້ວ ນັກຮຽນແຕ່ລະກຸ່ມຈະຕ້ອງສະແດງ ຜົນງານຂອງຕົນ
5. **ຂຶ້ນສະຫຼຸບ ແລະ ປະເມີນຮັບຜົນຫຼືຂຶ້ນສະຫຼຸບ** ແລະ ການນຳໄປໃຊ້ ຄູ ແລະ ນັກຮຽນຊ່ວຍກັນສະຫຼຸບ ແລະ ປະເມີນຮັບຜົນການປະຕິບັດການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວວ່າມີຮັບຜົນດີຮັບຜົນເສຍແນວໃດ ແລ້ວບັນທຶກຮຽບຮຽງໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ

- **ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນແບບວິທະຍາສາດ**
 1. ນັກຮຽນໄດ້ສຶກສາຄືນຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ໄດ້ຮ່ວມປະຕິບັດງານເປັນທີມ
 2. ສິ່ງເສີມຄວາມເປັນປະຊາທິບຫມາກໄຂ່ຫລັງຢ
 3. ສິ່ງເສີມໃຫ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ
 4. ສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ໃຊ້ຄວາມຄິດຫາເຫດຜົນ ແລະ ມີການຄິດຢ່າງເປັນລະບົບ

- **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບວິທະຍາສາດ**
 1. ບັນຫາທີ່ນຳມາໃຊ້ຕ້ອງເປັນບັນຫາທີ່ເກີດຈາກນັກຮຽນ ບໍ່ແມ່ນເປັນບັນຫາທີ່ຄູກຳນົດ
 2. ຄູຕ້ອງຢຶດໝັ້ນໃນບົດບາດຂອງຕົນໃນການສ້າງຫນ້າທີ່ໃຫ້ແນວທາງໃນການຄິດແກ້ໄຂບັນຫາ ບໍ່ແມ່ນເປັນຜູ້ຊີ້ນຳຄວາມຄິດຂອງນັກຮຽນ

21. ວິທີສອນແບບບັນລະຍາຍ (Lecture Method)

ເປັນວິທີສອນທີ່ຜູ້ສອນໃຫ້ຄວາມຮູ້ຕາມເນື້ອໃນດ້ວຍການເລົ່າອະທິບາຍສະແດງສາທິດໂດຍທີ່ຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ຟັງພຽງຢ່າງດຽວ ອາດເປີດໂອກາດໃຫ້ຊັກຖາມບັນຫາໄດ້ດ້ວຍໃນຕອນທ້າຍຂອງການບັນລະຍາຍ

- **ຄວາມເນັ້ນໜ້າຂອງວິທີສອນແບບບັນລະຍາຍ**
 1. ເປັນການສອນທີ່ເນັ້ນເນື້ອໃນທີ່ນຳສະເໜີໂດຍຄູຜູ້ດິນ ຜູ້ບັນລະຍາຍຈະສະເໜີບັນຫາວິທີການຕ່າງໆໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ສະຫຼຸບດ້ວຍວ່າວິທີການໃດເປັນວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ດີທີ່ສຸດຕາມຫຼັກການ
 2. ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ຫຼາຍໆແນວຄິດກ່ອນທີ່ຈະສະຫຼຸບເປັນຂໍ້ຄິດຫຼືທາງເລືອກທີ່ ແໜ້າສົມ
- **ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນແບບບັນລະຍາຍ**
 1. ດຳເນີນການສອນໄດ້ວ່ອງໄວ

2. ງ່າຍຕໍ່ການສອນເພາະບໍ່ຕ້ອງກຽມສື່ການສອນ ພຽງແຕ່ຄຸກຽມເນື້ອໃນທີ່ຈະສອນລ່ວງໜ້າກໍ່ພຽງພໍ
3. ສາມາດໃຊ້ສອນໄດ້ໃນເວລາອັນຈຳກັດ ສິ່ງເສີມທັກສະໃນການຫຍໍ້ ແລະ ຂຽນສະຫຼຸບ

➤ **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບບັນລະຍາຍ**

1. ຫາກຜູ້ຮຽນມີຄວາມຕັ້ງໃຈຟັງການບັນລະຍາຍ ຈະຊ່ວຍເສີມທັກສະໃນການສະຫຼຸບຄວາມ
2. ຜູ້ສອນຕ້ອງຮູ້ບັນທຶກສ້າງບັນຍາກາດດ້ວຍວາດສິນບ໌ ເພື່ອມີໃຫ້ຜູ້ຟັງສູ່ຍເສຍຄວາມສົນໃຈ
3. ເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ຈາກການບັນລະຍາຍບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກການຮຽນຮູ້ທີ່ເກີດກັບຜູ້ຮຽນໂດຍກົງ ແຕ່ເປັນເນື້ອໃນຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຈາກການບອກເລົ່າຈາກຄູ່ຜູ້ດິນ
4. ຄວາມຮູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການຟັງພຽງຢ່າງດຽວອາດລືມງ່າຍ ເປັນຄວາມຊົງຈໍາທີ່ບໍ່ຖາວອນ

22. ວິທີສອນແບບປະຕິບັດການຫຼືການທົດລອງ (Laboratory Method)

ວິທີສອນແບບປະຕິບັດການຫຼືການທົດລອງ ເປັນວິທີສອນທີ່ຄູເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນລົງມືປະຕິບັດຫຼືກໍ່ການທົດລອງຄົ້ນຫາຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ເຮັດໃຫ້ເກີດປະສົບການກົງ ວິທີສອນແບບປະຕິບັດການຫຼືການທົດລອງແຕກຕ່າງຈາກວິທີສອນແບບສາທິດ ຄື ວິທີສອນແບບປະຕິບັດການຫຼືການທົດລອງຜູ້ຮຽນເປັນຜູ້ກະທໍາເພື່ອພິສູດຫຼືຄົ້ນຫາຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ສ່ວນວິທີສອນແບບສາທິດນັ້ນິຄູຫຼືນັກຮຽນເປັນຜູ້ສາທິດຂະບວນການ ແລະ ຜົນທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສາທິດ ເມື່ອດບການສາທິດແລ້ວຜູ້ຮຽນຕ້ອງສ້າງຕາມຂະບວນການ ແລະ ວິທີການສາທິດນັ້ນ

➤ **ຄວາມເປັນໝາຍຂອງວິທີສອນແບບປະຕິບັດການຫຼືການທົດລອງ**

1. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ລົງມືປະຕິບັດຫຼືທົດລອງຄົ້ນຫາຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ
2. ເພື່ອສິ່ງເສີມການໃຊ້ປະສົບການກົງໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ
3. ເພື່ອສິ່ງເສີມການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າແທນການຈີ່ຈໍາຈາກຕໍາລາ

➤ **ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີສອນແບບປະຕິບັດການຫຼືການທົດລອງ**

1. ຂັ້ນກ່າວນໍາ
2. ຂັ້ນກຽມດໍາເນີນການ

3. ຂັ້ນດຳເນີນການທົດລອງ

4. ຂັ້ນສະເໜີຮັບຜົນການທົດລອງ

5. ຂັ້ນອະພິປາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຮັບຜົນ

➤ **ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນແບບປະຕິບັດການຫຼືທົດລອງ**

1. ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການກົງຂອງການປະຕິບັດການຫຼືທົດລອງ

2. ເປັນການຮຽນຮູ້ຈາກການກະທຳ ຫຼືເປັນການຮຽນຮູ້ຈາກສະພາບຄວາມຈິງ

3. ເສີມສ້າງຄວາມຄິດໃນການຫາເຫດຜົນ

4. ເປັນການຮຽນຮູ້ເພື່ອນຳໄປໃຊ້ປະໂຫຍດໃນຊີວິດປະຈຳວັນໄດ້

5. ເປັນການຮຽນຮູ້ໂດຍຜ່ານປະສາດສຳຜັດຫຼາຍດ້ານ

6. ການປະຕິບັດການຫຼືທົດລອງ ນອກຈາກຊ່ວຍເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການຮຽນຮູ້ແລ້ວ ຍັງເຮັດໃຫ້

ນັກຮຽນມີຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຕັ້ງໃຈຮຽນເພາະໄດ້ປະຕິບັດຄວາມຈິງດ້ວຍຕົນເອງ

➤ **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບປະຕິບັດການຫຼືທົດລອງ**

1. ຜູ້ຮຽນທຸກຄົນຕ້ອງມີໂອກາດໃຊ້ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນເທົ່າໆ ກັນຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບຜົນດີ

2. ຕ້ອງມີການຄວບຄຸມຄວາມປອດພັຍໃນການໃຊ້ອຸປະກອນ ແລະ ຫ້ອງປະຕິບັດການ

3. ຕ້ອງມີເວລາໃນການກຽມຈັດຕັ້ງເຄື່ອງມືຫຼືອຸປະກອນການທົດລອງຢ່າງພຽງພໍ

4. ຕ້ອງໃຊ້ງົບປະມານຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກເຄື່ອງມືເຄື່ອງໃຊ້ໃນການທົດລອງມີລາຄາແພງ ຫາກບໍ່ກະ

ກຽມສອນທີ່ດີບອ ຜົນທີ່ໄດ້ຈະບໍ່ຄຸ້ມຄ່າ

5. ຕ້ອງກຳນົດສັດສ່ວນຈຳນວນນັກຮຽນຕໍ່ພື້ນທີ່ທີ່ປະຕິບັດການຫຼືທົດລອງໃຫ້ເໝາະສົມ ໂດຍ

ປົກກະຕິແລ້ວວິທີສອນແບບປະຕິບັດການຫຼືການທົດລອງສ້າງໄດ້ກັບນັກຮຽນຈຳນວນນ້ອຍ

23. ວິທີສອນແບບສຶກສາດ້ວຍຕົນເອງ (Self Study Method)

ວິທີສອນແບບສຶກສາດ້ວຍຕົນເອງ ເປັນວິທີສອນທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສຶກສາຫາຄວາມຮູ້ຈາກແຫຼ່ງວິຊາດ້ວຍຕົນເອງ ໄດ້ແກ່ ການສຶກສາຈາກຫນັງສື ແລະ ການສຶກສານອກສະຖານທີ່ ການສອນວິທີນີ້ບາງເທື່ອຮຽກວ່າວິທີ Problem Solving ຫຼື Discovery Method

➤ ຄວາມເນັ້ນໜາຍຂອງວິທີສອນແບບສຶກສາດ້ວຍຕົນເອງ

ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ພາຍໃຕ້ການເບິ່ງແຍງ ແລະ ການແນະນຳຂອງຄູ ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ມີໂອກາດແກ້ໄຂບັນຫາດ້ວຍການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນໃນກຸ່ມຍ່ອຍ ແລະ ຫາຂໍ້ສະຫຼຸບ

➤ ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີສອນແບບສຶກສາດ້ວຍຕົນເອງ

1. ຈັດກຸ່ມນັກຮຽນເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆ ຫຼືອາດເປັນຜູ້ຮຽນຄົນດຽວສຶກສາຄື້ນຄວ້າຕາມລຳພັງ
2. ຄູກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຫຼືອະພິປາຍ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳໃຫ້ມີການຮ່ວມມືກັນໃນການວາງແຜນທີ່ຈະສຶກສາຄື້ນຄວ້າໃນເລື່ອງຕ່າງໆ ເບິ່ງແຍງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນການສຶກສາຂອງນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ຈັດຫາ ແລະ ສະເໜີແນະແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ ໄດ້ແກ່ ວັດຖຸ ຫນັງສື ແລະ ສິ່ງພິມອື່ນໆ ທີ່ນັກຮຽນຕ້ອງໃຊ້ ທັງໝົດທັງອາດແນະນຳໃຫ້ຫາຄວາມຮູ້ໄດ້ຈາກການສຳພາດບຸກຄົນພາຍນອກໂຮງຮຽນ
3. ຫຼັງການສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ແລະ ປະຕິບັດກິດຈະກຳທີ່ເນັ້ນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງແລ້ວ ນັກຮຽນຂຽນລາຍງານຮັບຜົນການພິຈາລະນາບັນຫາ

➤ ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນແບບສຶກສາດ້ວຍຕົນເອງ

1. ເປັນການສອນທີ່ພັດທະນາຄວາມງອກງາມທາງດ້ານສະຕິປັນຍາ ສິ່ງເສີມນິໄສໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ການຕັດສິນໃຈ ການເລືອກວິທີແກ້ໄຂບັນຫາ
2. ສິ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກການທີ່ຈະຄວບຄຸມການສ້າງວຽກງານຂອງຕົນເອງໄດ້
3. ເສີມສ້າງນິໄສຮັກການສຶກສາຄື້ນຄວ້າ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົນເອງ
4. ເປັນວິທີທີ່ເນັ້ນເນັ້ນທີ່ຮັບຜົນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ແມ່ນຮຽນຮູ້ຈາກການສອນຂອງຄູ

- **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບສຶກສາດ້ວຍຕົນເອງ**
- 1. ວິທີນີ້ອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນ ຖ້າຜູ້ຮຽນຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ບໍ່ຕັ້ງໃຈຄວາມຈິງ
- 2. ການຮຽນຮູ້ທີ່ເກີດກັບນັກຮຽນອາດໃຊ້ເວລາບໍ່ເທົ່າກັນ ຈຶ່ງຍາກແກ່ການປະເມີນຮັບຜົນ

24. ວິທີສອນຕາມຄາດຫວັງ (Expectation Method)

ວິທີສອນຕາມຄວາມຄາດຫວັງຂອງນັກຮຽນເປັນວິທີສອນທີ່ຄູ່ຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນຕາມຄວາມຄາດຫວັງຂອງນັກຮຽນ ນັກຮຽນໄດ້ເກີດການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົວເອງຕາມສີ່/ປະສົບການທີ່ຄູ່ຈັດໃຫ້

- **ຄວາມເນັ້ນໜາຍຂອງວິທີການສອນຕາມຄວາມຄາດຫວັງ**
 - 1. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຕາມຄວາມຄາດຫວັງ ແລະ ຄວາມສົນໃຈ
 - 2. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນປະຕິບັດກິດຈະກຳຮ່ວມກັບກຸ່ມເພື່ອນທີ່ມີຄວາມຄາດຫວັງໃນສິ່ງດຽວກັນ
 - 3. ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຖະໜັດຂອງນັກຮຽນ
 - 4. ເພື່ອເສີມສ້າງການຮຽນຮູ້ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງບຸກຄົນ
-
- **ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີສອນຕາມຄວາມຄາດຫວັງ**
 - 1. ຄູ່ຈັດເຖິງຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ພ້ອມທັງກຳນົດເນື້ອໃນທີ່ຈະໃຫ້ການຮຽນຮູ້
 - 2. ຄູ່ແຈກຍາຍເຈ້ຍໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນຄວາມຄາດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກການຮຽນຮູ້ຕາມຈຸດປະສົງ ແລະ ເນື້ອໃນທີ່ກຳນົດໃຫ້
 - 3. ຄູ່ຈຳແນກຄວາມຄາດຫວັງຂອງນັກຮຽນເປັນກຸ່ມຕາມຄວາມຄາດຫວັງທີ່ກົງກັນ
 - 4. ປຽບທຽບຄວາມຄາດຫວັງຂອງແຕ່ລະກຸ່ມກັບຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້ຕາມແຜນການຮຽນຮູ້ ເພື່ອເບິ່ງວ່າຈຸດປະສົງທີ່ນັກຮຽນຄາດຫວັງກັບຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໃນແຜນການຮຽນຮູ້ຄົບຖ້ວນກົງກັນ ຫຼືບໍ່ ຫາກບໍ່ຄົບຕາມຈຸດປະສົງໃນແຜນການຮຽນຮູ້ຄູ່ຕ້ອງເພີ່ມຄວາມຄາດຫວັງຂອງຄູ່ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ນັກຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ນຳໄປດ້ວຍ

5. ຄູ່ຈັດສີ່ຫຼີວັດກຳມະການຮຽນການສອນຈຳແນກຕາມຄວາມຄາດຫວັງຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງຄູ
6. ໃຫ້ນັກຮຽນປະຕິບັດກິດຈະກຳກຸ່ມຕາມສີ່ ຫຼີວັດກຳທີ່ຄູ່ຈັດກຽມໃຫ້ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມ ຄາດຫວັງຂອງຕົນເອງ ແລະ ສະມາຊິກໃນກຸ່ມ
7. ຄູສະແດງຄວາມຄາດຫວັງຂອງຕົນ ແລະ ສະແດງໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮັບຮູ້ໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະກຸ່ມ ສະຫຼຸບວ່າການຮຽນຮູ້ໄດ້ຮັບຕາມຄວາມຄາດຫວັງຫຼືບໍ່
8. ໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະກຸ່ມລາຍງານຮັບຜົນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຫຼືຮຽນຮູ້ຕາມຄວາມຄາດຫວັງຂອງ ຕົນເອງ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງກຸ່ມ

➤ **ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນຕາມຄວາມຄາດຫວັງ**

1. ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຮູ້
2. ຊ່ວຍເສີມສ້າງທັກສະໃນການຄິດ ແລະ ຄາດຫວັງ
3. ນັກຮຽນມີຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຕັ້ງໃຈຄວາມຈິງເພາະໄດ້ຮຽນຕາມຄວາມຄາດຫວັງຂອງຕົນ

➤ **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີການສອນຕາມຄວາມຄາດຫວັງ**

1. ຄູຕ້ອງກຽມສີ່ຫຼີວັດກຳທີ່ຫຼາກຫຼາຍເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຄາດຫວັງຂອງນັກຮຽນ
2. ຄວນເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນທຸກຄົນຮ່ວມກິດຈະກຳ ຄູຈຶ່ງຕ້ອງກຽມສີ່ໃຫ້ພໍກັບຈຳນວນນັກ ຮຽນ
3. ຫຼັງຈາກທີ່ນັກຮຽນໄດ້ລາຍງານຮັບຜົນງານທີ່ໄດ້ຈາກການຮຽນຮູ້ຕອບສະໜອງຄວາມຄາດຫວັງ ແລ້ວຄູແລ້ວນັກຮຽນຕ້ອງຊ່ວຍກັນສະຫຼຸບ ຕາມຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ອີກເທື່ອ ເພື່ອເປັນການປະ ສານຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທັງໝົດຫຼືຄວາມຄິດລວມຍອດ ໂດຍທັງໝົດຄວາມຄາດຫວັງຂອງນັກ ຮຽນທຸກກຸ່ມ ແລະ ຄວາມຄາດຫວັງຂອງຄູເຂົ້ານຳກັນ

25. ວິທີສອນແບບໂຊເຄຣຕິດ (Socretis Method)

ເປັນວິທີສອນຂອງນັກປາດຊາວກຣີກ ຊື່ໂຊເຄຣຕິດ ວິທີສອນແບບນີ້ໃຊ້ການຕັ້ງຄໍາຖາມໃຫ້ນັກຮຽນຄິດ ຫາຄໍາຕອບຫຼືຕອບບັນຫາດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍຄູຈະກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນນຶກເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ ທີ່ເຄີຍຮຽນແລ້ວ ຄໍາ ຖາມຂອງຄູຈະເປັນແນວທາງໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຄົ້ນຫາຄວາມຮູ້ ນັກຮຽນຈະຮຽນດ້ວຍການພິຈາລະນາຢ່າງຮອບ ຄອບເພື່ອຫາຄໍາຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນການເສີມສ້າງສະຕິປັນຍາໃຫ້ທຸກຄົນຮູ້ຈັກການສະແດງຄວາມຄິດ ເຫັນ ອະພິປາຍແລ້ວສະຫຼຸບຄວາມຄິດເຫັນລົງໃນແນວດຽວກັນ ວິທີສອນແບບນີ້ເໝາະສໍາລັບນັກຮຽນທີ່ມັກໃຊ້ ຄວາມຄິດຄົ້ນຄວ້າຫາຄວາມຮູ້ໃນສິ່ງຕ່າງໆ

26. ວິທີສອນແບບປະສາດສໍາຜັດ (Method of Sense Realism)

ເປັນວິທີສອນທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຜ່ານປະສາດສໍາຜັດ John Amos Comenius ໃຫ້ຄວາມ ເຫັນກ່ຽວກັບວິທີການສອນແບບນີ້ວ່າ ການສອນທຸກຢ່າງຕ້ອງໃຊ້ປະສາດສໍາຜັດເປັນສີ່ ແລະ ການໃຊ້ປະສາດ ສໍາຜັດຫຼາຍໆ ທາງ ຈະເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມຈໍາ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ເຊັ່ນ ການໃຊ້ຮູບພາບເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ນັກ ຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ

27. ວິທີສອນດ້ວຍສິ່ງຂອງຫຼືວັດຖຸ

ເປັນແນວຄິດຂອງ Johann Heinrich Pestalozasi ເຊິ່ງໄດ້ກ່າວວ່າການສອນຈາກຂອງຄວາມຈິງໄປສູ່ ກົດເກນຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ໄດ້ວ່ອງໄວ ແລະ ຖາວອນ ກົດຈະກາຂອງນັກຮຽນເປັນສິ່ງ ສໍາຄັນຂອງການຮຽນ ຖ້ານັກຮຽນປະຕິບັດກົດຈະກໍາຈະເກີດຄວາມປະທັບໃຈ ແລະ ຈື່ຈໍາ ນອກຈາກນີ້ການ ສອນວິທີນີ້ຫາກຄູໃຊ້ສິ່ງຂອງຫຼືວັດຖຸທີ່ໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈໍາວັນຂອງນັກຮຽນຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດການຮຽນຮູ້ທີ່ສາມາດ ນໍາໄປໃຊ້ແກ່ຕົວເອງໄດ້ດີຢ່າງຂຶ້ນ

28. ວິທີສອນແບບແຮຣ໌ບາຣ໌ດ (Herbart Method)

ວິທີສອນແບບແຮຣ໌ບາຣ໌ດເປັນໄປຕາມແນວຄິດຂອງແຮຣ໌ບາຣ໌ດ ທີ່ວ່າ ການທີ່ນັກຮຽນຈະຮຽນຮູ້ສິ່ງໄດ້ນັ້ນນັກຮຽນຈະຕ້ອງສົນໃຈເປັນເບື້ອງຕົ້ນ ຄູ່ຜູ້ສອນຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າຄວາມສົນໃຈຂອງນັກຮຽນກ່ອນເຂົ້າສູ່ຂັ້ນຂອງການສອນເພື່ອໃຫ້ເກີດຮຽນຮູ້

- **ຄວາມເນັ້ນໜ້າຂອງວິທີການສອນແບບແຮຣ໌ບາຣ໌ດ**
 1. ເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ຈາກການສົນໃຈ
 2. ເພື່ອເຝິກໃນການສ້າງຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງຄວາມຮູ້ເກົ່າ ແລະ ຄວາມຮູ້ໃໝ່ທີ່ໄດ້ຮັບ
 3. ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດຈັດລຳດັບຄວາມຮູ້ຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກຈາກຄວາມຄວາມຈິງ ໄປສູ່ຫຼັກເກນຫຼືຂໍ້ສະຫຼຸບ
- **ຂັ້ນຕອນຂອງການວິທີສອນແບບແຮຣ໌ບາຣ໌ດ**
 1. ຂັ້ນກຽມ ເປັນຂັ້ນຕອນຂອງການເວົ້າໃຫ້ນັກຮຽນເກີດຄວາມສົນໃຈທີ່ຈະຮຽນຮູ້ໃນສິ່ງໃໝ່ ຄູ່ຈະຕ້ອງທົບທວນຄວາມຮູ້ເດີມຂອງນັກຮຽນໃຫ້ປະສານກັບຄວາມຮູ້ໃໝ່
 2. ຂັ້ນສອນ ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ຄູ່ດຳເນີນການສອນເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ຕາມບົດຮຽນ
 3. ຂັ້ນສຳພັນຫຼືຂັ້ນທົບທວນ ແລະ ປຽບທຽບເປັນຂັ້ນຕອນຕໍ່ຈາກການສອນຂອງຄູ່ເມື່ອຄູ່ສອນຈົບບົດຮຽນແລ້ວ ຄູ່ຕ້ອງທົບທວນຄວາມຮູ້ທີ່ນັກຮຽນຮຽນໄປແລ້ວ ແລະ ນຳຄວາມຮູ້ໃໝ່ໄປສຳພັນກັບຄວາມຮູ້ເດີມດ້ວຍການວິເຄາະ ແລະ ປຽບທຽບຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ຄ້າຍຄືກັນລະຫວ່າງຄວາມຮູ້ເດີມກັບຄວາມຮູ້ໃໝ່
 4. ຂັ້ນຕັ້ງກົດເກນຫຼືຂໍ້ສະຫຼຸບ ເປັນຂັ້ນທີ່ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈບົດຮຽນກວ້າງຂຶ້ນ ຄູ່ ແລະ ນັກຮຽນຈະຕ້ອງຊ່ວຍກັນລວບລວມຄວາມຮູ້ຈາກຂັ້ນຕອນທີ່ 1-4 ຕາມລຳດັບຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຈັດບັນທຶກໄວ້
 5. ຂັ້ນການນຳໄປໃຊ້ ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ນັກຮຽນນຳເອົາຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ໄດ້ຮຽນມາແລ້ວໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນຫຼືໃຊ້ໃນສະຖານະການອື່ນ
- **ຂໍ້ດີຂອງວິທີສອນແຮຣ໌ບາຣ໌ດ**

1. ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຄວາມສົນໃຈ
 2. ການຮຽນຮູ້ດຳເນີນໄປຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກຕາມລຳດັບ
 3. ການສ້າງກົດເກນຫຼືຂໍ້ສະຫຼຸບກະທຳໂດຍນັກຮຽນ ແລະ ຄູ
- **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບແຮຣ໌ບາຣິດ**
1. ໃນຂັ້ນຂອງການສຳພັນຫຼືທົບທວນ ແລະ ປຽບທຽບ ຄູຕ້ອງໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນໃນການວິເຄາະ ປຽບທຽບຄວາມແຕກຕ່າງ ແລະ ຄ້າຍຄືກັນລະຫວ່າງຄວາມຮູ້ເດີມກັບຄວາມຮູ້ໃໝ່ດ້ວຍຕົນເອງ ບໍ່ແມ່ນເກີດຈາກການແນະນຳຂອງຄູ
 2. ຄູຄວນເນັ້ນຢ້າໃຫ້ນັກຮຽນຈັດບັນທຶກຄວາມຮູ້ຕາມລຳດັບຂັ້ນຕອນຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກ

29. ວິທີສອນແບບກິດຈະກຳ (Self-Activity Method)

ເປັນວິທີທີ່ຄູສອນເນັ້ນວັດຖຸຮູບລັກສະນະຕ່າງໆ ໄດ້ແກ່ ຮູບກົມ ຮູບຫໍ່ ແລະ ໝາຍຂີດໄຂ່ວ ມາໃຫ້ນັກຮຽນຫລິ້ນໂດຍອິດສະຫຼະ ຄູຄວນໃຊ້ໂອກາດໃນການສອນແບບນີ້ປຸກຝັງຄຳນິຍົມທີ່ດີໃນສັງຄົມ ແລະ ເສີມສ້າງພັດທະນາການທາງອາລົມ

30. ວິທີສອນແບບແກ້ໄຂບັນຫາ (Problem-Solving Method)

ເປັນການສອນທີ່ເນັ້ນຂັ້ນຕອນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຕາມຫຼັກການຂອງ John Dewey ມີຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້

1. ຂຶ້ນຕັ້ງບັນຫາ
2. ຂຶ້ນສົມມຸດຖານ ແລະ ວ່າງແຜນໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ
3. ຂຶ້ນທົດລອງ ແລະ ເກັບຂອງມູນ
4. ຂຶ້ນວິເຄາະຂໍ້ມູນ
5. ຂຶ້ນສະຫຼຸບຮັບຜົນ

31. ວິທີສອນແບບໂຄງການ (Project Method)

ເປັນການສອນຕາມແນວຄິດຂອງ William H. Kilpatrick ວິທີສອນນີ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ກຳນົດໂຄງການ ແລະ ດຳເນີນງານໃຫ້ສຳເລັດຕາມນັ້ນ ໂຄງການທີ່ກຳນົດຂຶ້ນອາດເປັນໂຄງການລາຍບຸກຄົນຫຼືເປັນກຸ່ມ

- **ຂັ້ນຕອນຂອງການຈັດການໂຄງການ ມີລຳດັບດັ່ງນີ້**
 1. ຂຶ້ນຕັ້ງບັນຫາ
 2. ຂຶ້ນກຳນົດໂຄງການ
 3. ຂຶ້ນດຳເນີນງານຫຼືລົງມືປະຕິບັດຕາມໂຄງການ
 4. ຂຶ້ນປະເມີນຮັບຜົນໂຄງການ

32. ວິທີສອນແບບດັນຕັນ (Dalton Laboratory Plan)

ເປັນວິທີສອນທີ່ບໍ່ແບ່ງຊັ້ນຮຽນ ແລະ ບໍ່ຈັດຕາຕະລາງສອນເປັນຊົ່ວໂມງແຕ່ໃຊ້ຫ້ອງທົດລອງ (Laboratory) ຕາມວິຊາທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຫຼັກສູດ ທັງນີ້ໂດຍໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນເລືອກຮຽນຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ຮັບຜິດຊອບໃນການຮຽນຂອງຕົນ ນັກຮຽນມີສິດທິເລືອກຮຽນວິຊາໃດກ່ອນຫຼັງໄດ້ຕາມຄວາມສົນໃຈ ຄວາມຖະຫນັດ ຄວາມສາມາດ ເປັນການສອນທີ່ໃຫ້ເສລີພາບກັບນັກຮຽນພາຍໃນຂອບເຂດ ການສອນທີ່ຢຶດຫຼັກສຳຄັນທີ່ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງບຸກຄົນຫ້ອງປຶ້ມ ແລະ ອຸປະກອນການສອນຈຶ່ງຕ້ອງກຽມໄວ້ຢ່າງພຽງພໍສຳລັບການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ

- **ຂໍ້ຕົຂອງການສອນແບບດັນຕັນ**
 1. ເປັນການສອນທີ່ເນັ້ນສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ຈັກການແບ່ງເວລາ ແລະ ໃຊ້ເວລາຢ່າງເໝາະສົມ
 2. ນັກຮຽນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕ່ອດນເອງ ມີການຈັດຕາລາງຂອງຕົນເອງ ພາຍໃຕ້ການແນະນຳຂອງຄູ
 3. ນັກຮຽນສາມາດຮູ້ວ່າການຮຽນຮູ້ມີຄວາມກ້າວໜ້າໄປແນວໃດ

➤ **ຂໍ້ສັງເກດຂອງວິທີສອນແບບດັ້ງເດີມ**

ຄູ່ສອນວິທີນີ້ຕ້ອງມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ໃນການແນະແນວນັກຮຽນໄດ້ຢ່າງດີດ້ວຍ

33. ວິທີສອນແບບວິນເນດກ້າ (The Winnetka Plan)

ເປັນວິທີສອນທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຕາມອັດຕາຄວາມໄວທີ່ຕ່າງກັນ ນັກຮຽນຄົນໃດມີຄວາມພ້ອມກໍສາມາດຮຽນບົດຮຽນຕໍ່ໄປໂດຍບໍ່ຕ້ອງຮໍ່ເຟື້ອນ ສ່ວນນັກຮຽນທີ່ຍັງບໍ່ພ້ອມສໍາລັບການຮຽນຮູ້ຕໍ່ໄປກໍສາມາດຮຽນຊ້າໃນບົດຮຽນເດີມ ຈົນກວ່າຈະພ້ອມທີ່ຈະຮຽນຮູ້ຕໍ່ໄປ

34. ວິທີສອນແບບນິເທດ (Supervised Plan)

ເປັນວິທີສອນທີ່ຄູໃຫ້ຄໍາແນະນໍາແກ່ນັກຮຽນໃນການປະຕິບັດການຮຽນຮູ້ທີ່ລະຂັ້ນຕອນທັງທີ່ເປັນລາຍບຸກຄົນຫຼືລາຍກຸ່ມ ນັກຮຽນມີໂອກາດໃນການຮຽນຮູ້ຕາມລໍາພັງ ໂດຍມີຄູຄອຍຖ້າຊ່ວຍເຫຼືອ ການສອນແບບນິເທດເນັ້ນຢ້າໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈເທັກນິກວິທີການຮຽນໃຫ້ເກີດຮັບຜົນດີ ໂດຍສາມາດສ້າງໄດ້ສອງແບບ ຄື

1. ນັກຮຽນຮຽນຮູ້ເປັນລາຍບຸກຄົນ
2. ນັກຮຽນຮຽນຮູ້ເປັນກຸ່ມ

35. ວິທີສອນແບບໃຊ້ຄູພີ່ລ້ຽງ (Tutorial Method)

ເປັນວິທີສອນທີ່ໃຊ້ກັບນັກຮຽນກຸ່ມນ້ອຍຈໍານວນ 1-5 ຄົນ ຂັ້ນການສອນແບ່ງເປັນ 3 ຂັ້ນ ຄື

1. ຂັ້ນນໍາ
2. ຂັ້ນສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຫຼືຂັ້ນຮຽນຮູ້
3. ຂັ້ນສະຫຼຸບ ແລະ ປະເມີນຮັບຜົນ

36. ວິທີສອນແບບໃຊ້ໂທລະທັດ-ວັດສະດຸ (Audio-Visual Material of Instruction Method)

ເປັນວິທີສອນທີ່ນຳອຸປະກອນໂສດທັດນິວັດມາຊ່ວຍພັດທະນາຄຸນນະພາບການຮຽນການສອນ ໂສດທັດນິວັດດັ່ງກ່າວ ໄດ້ແກ່ ພາບຍືນ ໂທລະທັດ ເຄື່ອງຫລິ້ນເທບຊີດີ ແລະ ອື່ນ ໆ

37. ວິທີສອນແບບທີມ (Team Teaching Method)

ເປັນການສອນທີ່ມີຄູ່ຢ່າງນ້ອຍ 2 ຄົນ ຮ່ວມມືກັນກະກຽມສອນຢ່າງໃກ້ຊິດ ແລະ ສອນນັກຮຽນຮ່ວມກັນໃນຫ້ອງຮຽນກັນຫຼືກຸ່ມດຽວກັນ ການສອນແບບທີມຈະມີຄູທີ່ເປັນຫົວໜ້າທີມ (Team Leader) ຄູຮ່ວມທີມ ໄດ້ແກ່ ຄູອາວຸໂສ (Senior Teacher) ຄູປະຈຳ (Master Teacher) ແລະ ຄູຊ່ວຍສອນ (Co-operative Teacher) ການສອນແບບນີ້ໄດ້ຮັບຜົນດີຖ້າຄູຫົວໜ້າທີມ ແລະ ຄູຮ່ວມທີມເຂັ້ມແຂງຮ່ວມມືຮ່ວມໃຈກັນປະຕິບັດງານຢ່າງດີ

➤ **ລັກສະນະຂອງການສອນເປັນທີມ**

1. ໃນຫ້ອງຮຽນມີຄູສອນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄົນຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນໃນການຈັດການຮຽນການສອນ ເລີ່ມຕັ້ງແຕ່ກຳນົດຈຸດເນັ້ນໝາຍ ຊຶ່ງຫາວິຊາ ວິທີສອນ ສື່ການສອນ ລົງມືສອນ ປະເມີນຮັບຜົນ
2. ໃຊ້ວິທີສອນຫຼາຍຮູບແບບ ໄດ້ແກ່ ການບັນລະຍາຍ ການຄົ້ນຄວ້າດ້ວຍຕົນເອງ ການອະພິປາຍ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ການສາທິດ ເປັນຕົ້ນ
3. ມີຮູບແບບຂອງການສອນເປັນທີມ ໄດ້ແກ່ ແບບມີຜູ້ນຳຄະນະ (Team Leader Type) ແບບບໍ່ມີຜູ້ນຳຄະນະ (Associate Type) ແລະ ແບບຄູພີ່ລ້ຽງ
4. ຄະນະຜູ້ສອນມີລະຫວ່າງ 2-7 ຄົນ ແຕ່ລະຄົນຈະຕ້ອງມີການແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນຮ່ວມກັນ

➤ **ຂໍ້ດີຂອງການສອນເປັນທີມ**

1. ຜູ້ສອນແຕ່ລະຄົນໄດ້ສະແດງຄວາມສາມາດໃນການສອນຂອງຕົນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ
2. ການວາງແຜນທີ່ຮ່ວມກັນຄິດຮ່ວມກັນເຮັດໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນງານທີ່ສົມບູນກວ່າຄິດຄົນດຽວ
3. ຜູ້ຮຽນໄດ້ລໍາຜິດຜູ້ສອນໃນຫຼາຍລັກສະນະເຮັດໃຫ້ບໍ່ເຫຼືອໜ່າຍ

➤ **ຂໍ້ສັງເກດຂອງການສອນເປັນທີມ**

1. ເສຍເວລາໃນການກຽມການຫຼາຍ
2. ຜູ້ສອນໃນຄະນະຕ້ອງມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ ແລະ ຕ້ອງເຂົ້າໃຈຮູບແບບການສ້າງວຽກງານເປັນ
ທີມ
3. ເຄື່ອງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສື່ການສອນຕ້ອງມີຈຳນວນຫຼາຍພໍ

38. ວິທີສອນແບບຈຸນພາກ (Micro-Teaching Method)

ເປັນວິທີສອນທີ່ຍຶດຫຼັກການຫຍໍ້ສ່ວນທັງຂະໜາດຂອງຊັ້ນຮຽນ ໄລຍະເວລາທີ່ສອນ ແລະ ຊະນິດຂອງທັກສະ ວິທີສອນແບບຈຸນພາກໃຊ້ເວລາປະມານ 10-15 ນາທີ ໃນການເຝິກທັກສະແຕ່ລະຊະນິດ ເມື່ອສອນສຳເລັດມີການວິເຄາະ ແລະ ປະເມີນຮັບຜົນການສອນຈາກພາບ ແລະ ສຽງບັນທຶກໄວ້ໃນ Video Tape ແລະ ນຳຮັບຜົນໄປປັບປຸງພັດທະນາການສອນ ການສອນແບບຈຸນພາກຈຶ່ງເປັນການເຝິກທັກສະການສອນໃນສະຖານະການຫຍໍ້ສ່ວນຈາກສະຖານະການແທ້ ໆ ເພື່ອງ່າຍແກ່ການເຝິກພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ຜູ້ເຝິກໄດ້ມີໂອກາດກວດສອບ ແລະ ປຸກປຸງການສອນຂອງຕົນລັກສະນະການສອນແບບຈຸນພາກທີ່ສຳຄັນ ມີດັ່ງນີ້

1. ເປັນສະຖານະການຄວາມຈິງໃນສະຖານະການຈຳລອງ
2. ເປັນການລຸດຄວາມຊັບຊ້ອນຂອງການສອນຕາມຊັ້ນຮຽນປົກກະຕິ ໄດ້ແກ່ ລຸດຂະໜາດຂອງຫ້ອງຮຽນ ລຸດຂອບເຂດຂອງເນື້ອໃນວິຊາ ແລະ ລຸດເວລາ
3. ເປັນການເຝິກທັກສະສະເພາະຢ່າງ ເຊັ່ນ ທັກສະການອະພິປາຍ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ການສາທິດ ແລະ ອື່ນ ໆ
4. ໄດ້ຮູ້ຮັບຜົນການປະເມີນປະສິດທິພາບການສອນ ແລະ ນາໄປສູ່ການປັບປຸງພັດທະນາ

➤ **ຂັ້ນຕອນການສອນແບບຈຸນພາກ**

ນທີ 1 ກຽມຄູ່ຜູ້ດົນ ໄດ້ແກ່ ການສຶກສາທັກສະການສອນ

ຂັ້ນທີ 2 ທົດລອງສອນ ແລະ ບັນທຶກເທບວິດີທັດນ໌

ຂັ້ນທີ 3 ຮຽນຮູ້ຮັບຜົນການປະເມີນການສອນ

ຂັ້ນທີ 4 ປັບປຸງພັດທະນາການສອນກັບນັກຮຽນກຸ່ມໃໝ່

39. ວິທີສອນແບບອຣິຍະສັດ

ວິທີສອນແບບອຣິຍະສັດ ຄ້າຍກັບວິທີສອນແບບວິທະຍາສາດຢ່າງທີ່ສຸດ ຂັ້ນຕ່າງໆ ຄື

1. ທຸກ (ຂັ້ນບັນຫາ) ການພິຈາລະນາເພື່ອກຳນົດບັນຫາໄດ້ຖືກຕ້ອງ
2. ສມຸທັຍ ຄືການຮູ້ທີ່ຂອງບັນຫາ ແລະ ຫາວິທີແກ້ໄຂໄຂບັນຫາ
3. ນິໄຣດ ການດັບທຸກ ຄືການທົດລອງ ແລະ ການບັນທຶກຮັບຜົນ ຫຼືການເກັບຂໍ້ມູນ
4. ມັກ ຄືການຫາເຫດຜົນ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາ

40. ວິທີສອນແບບແບ່ງກຸ່ມລະດົມສະຫມອງ

ເປັນວິທີສອນທີ່ຄູ່ແບ່ງນັກຮຽນເປັນກຸ່ມຍ່ອຍ ກຸ່ມລະ 8-10 ຄົນ ຫຼືຢ່າງຫຼາຍບໍ່ເກີນ 15 ຄົນ ຄູ ແລະ ນັກຮຽນຮ່ວມກັນກຳນົດບັນຫາໃນການລະດົມພະລັງສະຫມອງໂດຍໃຊ້ເວລາສັ້ນໆ ປະມານ 10-15 ນາທີ ແຕ່ ລະກຸ່ມມີປະທານກຸ່ມເລຂານຸການກຸ່ມ ປະທານເປັນຜູ້ສິ່ງເສີມໃຫ້ສະມາຊິກໃນກຸ່ມສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ເຊິ່ງ ຄວາມຄິດເຫັນບໍ່ມີການຕໍານິວ່າ “ຖືກ” ຫຼື ”ຜິດ” ແລະ ເລຂານຸການມີໜ້າທີ່ຈັດບັນທຶກໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງ ຄວາມສຳຄັນກ່ອນຫຼັງ ຈາກນັ້ນຜູ້ແທນກຸ່ມນຳມາລາຍງານໃຫ້ກຸ່ມໃຫຍ່ໃນຊັ້ນຮຽນຮູ້ຮັບຜົນການລະດົມພະລັງ ສະຫມອງ

41. ວິທີສອນແບບເອັກຊີບລິຊິດ (Explicit Teaching Method)

ວິທີສອນແບບເອັກຊີບລິຊິດ ເປັນຂະບວນການສອນທີ່ເນັ້ນການທົບທວນປະຈຳວັນ ປະຈຳອາທິດ ແລະ ປະຈຳເດືອນ ມີການກວດສອບການບ້ານ ແລະ ມີຂັ້ນຕອນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນຕາມຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ສິ່ງໆ ເຂົ້າໃຈງ່າຍໄດ້ຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງວ່ອງໄວ ແລະ ແນ່ນອນ

➤ ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີສອນແບບເອັກຊີບລິຊິດ

ຂັ້ນຕອນທີ່ 1 ທົບທວນປະຈຳວັນ ແລະ ກວດສອບການບ້ານ ມີຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້

- 1.1. ກວດການບ້ານ (ຜູ້ສອນອາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຊ່ວຍກັນກວດການບ້ານ)
- 1.2. ສອນໃໝ່ເມື່ອຈຳເປັນໃນເດືອນໃນທີ່ສຳຄັນໆ
- 1.3. ທົບທວນຄວາມຮູ້ເດີມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮູ້ໃໝ່ ແລະ ຜູ້ສອນອາດຊັກຖາມເພີ່ມເຕີມ
- 1.4. ເຝິກປະຕິບັດ

ຂັ້ນຕອນທີ່ 2 ການນຳສະເໜີເນື້ອໃນຄວາມຮູ້ ມີຂັ້ນຕອນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ ດັ່ງນີ້

- 2.1. ແຈ້ງຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ສິ່ງໆແຕ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍ
- 2.2. ສະເໜີໂຄງສ້າງ ແລະ ພາບທັງໝົດຂອງເນື້ອໃນຄວາມຮູ້
- 2.3. ເລີ່ມສອນເນື້ອໃນເທື່ອລະນ້ອຍເທື່ອລະຂັ້ນ
- 2.4. ຊັກຖາມຜູ້ຮຽນເພື່ອເປັນການກວດສອບຄວາມເຂົ້າໃຈ
- 2.5. ເນັ້ນຫົວຂໍ້ທີ່ສຳຄັນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້
- 2.6. ອະທິບາຍໃຫ້ຕົວຢ່າງ ຢ່າງຊັດເຈນ
- 2.7. ສາທິດ ແລະ ສ້າງແບບໃຫ້ເບິ່ງ
- 2.8. ອະທິບາຍລາຍລະອຽດ ແລະ ຍົກຕົວຢ່າງປະກອບຫົວຂໍ້ເນື້ອໃນທີ່ສຳຄັນໆ

ຂັ້ນຕອນທີ່ 3 ການປະຕິບັດໂດຍຜູ້ສອນຄອຍຖ້າແນະນຳ ມີຂັ້ນຕອນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ດັ່ງນີ້

- 3.1. ການເຜີຍຜູ້ຮຽນໃນໄລຍະແຮກຜູ້ສອນຄວນຄອຍຖ້າຊ່ວຍເຫຼືອແນະນຳໂດຍຕະຫຼອດ
- 3.2. ຊັກຖາມຜູ້ຮຽນເລື້ອຍ ໆຖາມຄຳຖາມໃຫ້ຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນຕອບ ແລະ ໃຫ້ເຜີຍກຢ່າງພຽງພໍ
- 3.3. ຄຳຖາມທີ່ຖາມຄວນກ່ຽວຂ້ອງກັບເນື້ອໃນໃໝ່ຫຼືທັກສະໃໝ່
- 3.4. ຜູ້ສອນກວດສອບຄວາມເຂົ້າໃຈໂດຍປະເມີນຈາກຄຳຕອບຂອງຜູ້ຮຽນ
- 3.5. ລະຫວ່າງກວດສອບຄວາມເຂົ້າໃຈ ຜູ້ສອນຈະໃຫ້ຄຳອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ້ອນກັບຫຼືອະທິບາຍຊ້ຳ (ຖ້າຈຳເປັນ) ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີການຕອບສະໜອງ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ້ອນກລັບ ຜູ້ສອນຄວນແນ່ໃຈວ່າຜູ້ຮຽນຄົນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮຽນຮູ້
- 3.6. ການໃຫ້ເຜີຍກປະຕິບັດໃນໄລຍະແຮກ ຜູ້ສອນຄວນຄອຍຖ້າແນະນຳຈົນຜູ້ຮຽນສາມາດປະຕິບັດເອງໂດຍລຳພັງພາຍຫຼັງການເຜີຍກປະຕິບັດຄວນສ້າງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຈົນກວ່າຜູ້ຮຽນຈະຊຳນານເຖິງຂັ້ນທີ່ຜູ້ຮຽນສ້າງໄດ້ 80 % ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ມີຂໍ້ສະເໜີແນະໃນການກວດສອບຄວາມເຂົ້າໃຈເພື່ອຈະໄດ້ແກ້ໄຂໄຂ້ຄວາມຜິດພາດ ຄວາມບົກຜ່ອງ ດ້ວຍກິດຈະກຳດັ່ງນີ້
 - 3.6.1. ກຽມຄຳຖາມໄວ້ລ່ວງໜ້າໃຫ້ຫຼາຍເພື່ອຖາມໃຫ້ຜູ້ຮຽນຕອບຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ຄາຕອບທີ່ໄດ້ຄວນເປັນຄຳຕອບທີ່ກົງຫົວຂໍ້ສຳຄັນ ຫຼືກົງຕາມໃນເລື່ອງຫຼືທັກສະທີ່ດົນ
 - 3.6.2. ໃຫ້ຜູ້ຮຽນສະຫຼຸບກົດເກນຫຼືຂະບວນການດ້ວຍຕົນເອງ
 - 3.6.3. ໃຫ້ຜູ້ຮຽນຕອບໂດຍຂຽນຄຳຕອບໃນປື້ມ
 - 3.6.4. ຫຼັງຈາກການສອນ ຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຂຽນເນື້ອໃນຫຼືຫົວຂໍ້ສຳຄັນຂອງບົດຮຽນ ແລະ ສະຫຼຸບຫົວຂໍ້ສຳຄັນລົງໃນປື້ມດັ່ງນັ້ນການກວດສອບຄວາມເຂົ້າໃຈຈິ່ງມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈາເປັນເພື່ອເປັນການທົບທວນເນື້ອໃນທີ່ຮຽນຜ່ານມາ ແລະ ຍ້າເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ

ຂັ້ນຕອນທີ່ 4 ການແກ້ໄຂໄຂ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ການໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ້ອນກລັບ ມີຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້

- 4.1. ຜູ້ສອນຄວນຮັບຮູ້ ແລະ ຕອບຮັບຄຳຕອບທີ່ວ່ອງໄວ ແລະ ໜັ້ນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນຢ່າງສິ້ນໆ ເຊັ່ນ ຖືກຕ້ອງ ຫຼືຄາຊິມອື່ນໆ

- 4.2. ຄຳຕອບທີ່ລັງເລຂອງຜູ້ຮຽນ ຜູ້ສອນອາດຕ້ອງໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ້ອນກລັບ ໃຫ້ຕອບຢ່າງໜັ້ນໃຈ
- 4.3. ການຕອບຜິດຫຼືປະຕິບັດຜິດຂອງຜູ້ຮຽນບົ່ງບອກເຖິງຄວາມຈຳເປັນໃນການເຝິກເພີ່ມ
- 4.4. ກວດສອບຕິດຕາມບົດຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນສະເໝີ
- 4.5. ພະຍາຍາມໃຫ້ການຕອບສະໜອງທຸກຄຳຖາມທີ່ຜູ້ຮຽນຖາມ
- 4.6. ການແກ້ໄຂໄຂການຕອບຜິດຂອງຜູ້ຮຽນ ຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ເຊັ່ນ ຖາມຄຳຖາມໃຫ້ງ່າຍຂຶ້ນ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ອະທິບາຍ ທົບທວນ ຫຼືສອນໃໝ່ໃນຂັ້ນສຸດທ້າຍ
- 4.7. ຖາມຄຳຖາມຊ້າຈົນກວ່າຈະຖືກຕ້ອງ
- 4.8. ການໃຫ້ເຝິກປະຕິບັດໂດຍຜູ້ສອນຄອຍຖ້າແນະນຳການແກ້ໄຂໄຂຄວນສ້າງຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າຜູ້ສອນຈະແນ່ໃຈວ່າຜູ້ຮຽນບັນລຸຮັບຜົນສຳເລັດຕາມຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ
- 4.9. ໃຫ້ຄຳຊົມເຊີຍແຕ່ໃນເລື່ອງທີ່ສະເພາະເຈາະຈົ່ງ ຈະເຮັດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍກວ່າການຊົມເຊີຍໃນຫົວຂໍ້ຂອງການໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ້ອນກລັບເພື່ອແກ້ໄຂໄຂຜິດພາດຂອງຜູ້ຮຽນມີຂໍ້ສະເໜີເພື່ອການຕອບສະໜອງຄຳຕອບຂອງຜູ້ຮຽນ ດັ່ງນີ້
 - 4.9.1. ຕອບຖືກຕ້ອງໄວດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຄຳຕອບໂດຍປົກກະຕິພຶດຕິກຳຜູ້ຮຽນຈະປາກົດເກນໃນຊ່ວງການຮຽນຕອນແຮກງ ຕອນທີ່ມີການທົບທວນ ຜູ້ຄວນຖາມຄຳຖາມໃໝ່ໆ ພ້ອມທັງມີການເຝິກເພີ່ມເຕີມ ແລະ ກ່າວຄຳຊົມເຊຍ
 - 4.9.2. ຕອບຖືກແຕ່ລັງເລບໍ່ແນ່ໃຈ ຈະປາກົດເກນໃນການຮຽນໃນຕອນຕົ້ນຫຼືໃນຊ່ວງໃຫ້ເຝິກໂດຍມີຜູ້ສອນຄອຍຖ້າແນະນຳ ຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ້ອນກລັບຫຼືຕອບສະໜອງກລັບດ້ວຍຄຳເວົ້າສັ້ນໆ ເຊັ່ນ ຖືກຕ້ອງ ດີຫຼາຍ ການໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ້ອນກລັບໃນລັກສະນະນີ້ຜູ້ສອນຄວນໃຫ້ຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈວ່າຄຳຕອບນັ້ນຖືກຕ້ອງເພາະຫຍັງ
 - 4.9.3. ຖ້າຜູ້ຮຽນຕອບຜິດເພາະສະເພາະຄວນໃຫ້ການທົບທວນແກ້ໄຂໄຂ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ້ອນກລັບທັນທີ

- 4.9.4. ຕອບຜິດເພາະບໍ່ມີຄວາມຮູ້ ບໍ່ຈຳເນື້ອໃນ ຜູ້ຮຽນທີ່ຕອບຜິດໃນຊ່ວງຕົ້ນ ເຊິ່ງເປັນໄລຍະການຮຽນເນື້ອໃນໃໝ່ ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຮູ້ບໍ່ແໜ້ນພໍ ບໍ່ຮູ້ ຄວາມຈິງກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຄວາມຮູ້ນັ້ນ ຜູ້ສອນຄວນແກ້ໄຂໄຈດັ່ງນີ້
- 4.9.5. ຄູ່ຊີ້ນຳສະເໜີແນະແນວທາງເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຄຳຕອບທີ່ຖືກຕ້ອງ ໂດຍຖາມຄຳ ຖາມໃໝ່ ແລະ ງ່າຍ ພ້ອມທັງຍົກຕົວຢ່າງ ແລະ ເຫດຜົນປະກອບ
- 4.9.6. ສອນໃໝ່ ສາລັບນັກຮຽນທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈ
- 4.9.7. ບອກເປັນໄນ ຖາມຄຳຖາມທີ່ງ່າຍໆ ຫຼືກໍ່ການສອນໃໝ່ການໃຫ້ຂໍ້ມູນຍ້ອນ ກລັບເປັນອົງປະກອບສຳຄັນເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບການຮຽນຮູ້ໄດ້ປະການໜຶ່ງ

ຂັ້ນຕອນທີ 5 ການເຝິກຢ່າງອິດສະຫຼະ (ເຝິກປະຕິບັດທີ່ໂຕະ) ມີຂໍ້ສະເໜີແນະການຈັດການຮຽນຮູ້ ດັ່ງນີ້

- 1. ໃຫ້ນັກຮຽນເຝິກຢ່າງພຽງພໍ
- 2. ເຝິກຫັກສະເນື້ອໃນທີ່ຮຽນໄປແລ້ວ
- 3. ເຝິກເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມຊຳນານ
- 4. ການເຝິກປະຕິບັດໂດຍລຳພັງ ຄວນປະຕິບັດໄດ້ຖືກຕ້ອງ 95%
- 5. ນັກຮຽນຈະຕື່ນຕົວ ຖ້າການໃຫ້ເຝິກປະຕິບັດ ໄດ້ໂດຍມີການຕິດຕາມກວດສອບ
- 6. ກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນງານທີ່ຕົນເອງປະຕິບັດ ແລະ ມີຄວາມຂະຕິລິລິນ ສະເໝີການເຝິກປະຕິບັດທີ່ໂຕະເພື່ອໃຫ້ການປະຕິບັດກິດຈະກຳໂດຍລຳພັງທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຄວນປະຕິບັດດັ່ງນີ້
- 7. ຄູ່ຄວນຍ່າງເບິ່ງນັກຮຽນເຮັດວຽກ ໃຫ້ຂໍ້ມູນຍ້ອນກລັບ ຖາມຄຳຖາມ ແລະ ອະທິບາຍສັ້ນໆ ຢ່າງ ທົ່ວເຖິງ
- 8. ຄູ່ຄວນຈັດທີ່ນັ່ງໃຫ້ເບິ່ງເຫັນນັກຮຽນທັງຊັ້ນໃນຂະນະປະຕິບັດງານ
- 9. ຄູ່ຄວນວາງແຜນການປະຕິບັດກິດຈະກຳໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນເຝິກປະຕິບັດຢ່າງອິດສະຫຼະ ແລະ ປະ ສົບຮັບຜົນສຳເລັດ ຄູ່ຕ້ອງຈັດກິດຈະກຳໃຫ້ເປັນໄປຕາມຈຸດປະສົງ ມີການກຽມການເຝິກໃຫ້ ພ້ອມ ແລະ ພຽງພໍສຳລັບນັກຮຽນທຸກຄົນ ແລະ ຕ້ອງເປັນກິດຈະກຳທີ່ມີປະສິດທິພາບ ໂດຍ

ຄວາມເນັ້ນຫວັງໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດຕອບໄດ້ໂດຍອັດໂນມັຕິ ໂດຍການທີ່ໃຫ້ນັກຮຽນເຝິກ
ປະຕິບັດຫຼາຍ ໆ

ຂັ້ນຕອນທີ 6 ການທົບທວນລາຍອາທິດ ແລະ ລາຍເດືອນ ມີຂໍ້ສະເໜີການຈັດການຮຽນຮູ້ດັ່ງນີ້

1. ທົບທວນເດືອນໃນທີ່ຮຽນໄປແລ້ວຢ່າງເປັນລະບົບໂດຍທົບທວນເປັນປະຈຳອາທິດ ແລະ ທົບ
ທວນປະຈຳເດືອນ ການທົບທວນຂອງຄູ່ຊ່ວຍໃຫ້ຄູ່ໄດ້ກວດສອບຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງນັກຮຽນ
ແລະ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຄວາມຮູ້ທີ່ກສະທີ່ຮຽນໄປແລ້ວ ນັກຮຽນຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດເຂົ້າໃຈເປັນ
ຢ່າງດີ ແລະ ເພື່ອຄວາມຄົງທົນຂອງຄວາມຮູ້
2. ກວດການບ້ານທີ່ໃຫ້ສ້າງ
3. ທົດສອບເລື້ອຍ ໆ
4. ສອນໃໝ່ໃນເດືອນໃນທີ່ບົບຮ່ອງ

42. ວິທີສອນແບບສາທິດ

ເປັນວິທີສອນທີ່ຄຸສະແດງໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ນັກຮຽນໂດຍໃຊ້ສື່ການຮຽນຮູ້ທີ່ເປັນ
ຮູບທໍາ ແລະ ຜູ້ຮຽນໄດ້ປະສົບການກົງ ການສອນແບບສາທິດແບ່ງອອກເປັນປະເພດຕ່າງໆໄດ້ແກ່ ຜູ້ສອນເປັນຜູ້
ສາທິດຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນຮ່ວມກັນສາທິດ ຜູ້ຮຽນສາທິດເປັນກຸ່ມ ຜູ້ຮຽນສາທິດເປັນລາຍບຸກຄົນ
ວິທະຍາກອນເປັນຜູ້ສາທິດ ແລະ ການສາທິດແບບງຽບໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນສັງເກດເອງ

➤ ຂັ້ນຕອນຂອງການສອນແບບສາທິດ

1. ຂັ້ນກະກຽມສອນ

- 1.1. ກຳນົດຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ໂດຍວິທີການສາທິດ
- 1.2. ສຶກສາເນື້ອໃນໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ຈັດລຳດັບໃຫ້ເໝາະສົມ
- 1.3. ກຽມກິດຈະກຳໃຫ້ຜູ້ຮຽນປະຕິບັດ
- 1.4. ກຽມສື່ ອຸປະກອນ ເອກະສານໃຫ້ພຽງພໍກັບຜູ້ຮຽນ

- 1.5. ກຳນົດເວລາການສາທິດໃຫ້ພໍເໝາະ
- 1.6. ກຳນົດວິທີການປະເມີນຮັບຜົນ
- 1.7. ກຽມສະພາບຫ້ອງຮຽນ
- 1.8. ທົດລອງສາທິດກ່ອນສອນຄວາມຈິງໃນຫ້ອງຮຽນ

2. ຂັ້ນສາທິດ

- 2.1. ແຈ້ງຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ ເນື້ອໃນທີ່ຈະຮຽນຮູ້
- 2.2. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ບົດບາດຂອງຕົນເອງ ໄດ້ແກ່ ການທົດລອງປະຕິບັດ ການຈັດບັນທຶກ
ການສະຫຼຸບ
- 2.3. ແນະນຳສື່ການຮຽນຮູ້
- 2.4. ດຳເນີນການສາທິດ

3. ຂັ້ນສະຫຼຸບ

- 3.1. ຜູ້ສອນ ແລະ ຜູ້ຮຽນຮ່ວມກັນສະຫຼຸບຮັບຜົນທີ່ເກີດຈາກການສາທິດ
- 3.2. ບັນທຶກຂັ້ນຕອນການສາທິດພ້ອມທັງຮັບຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນ

4. ຂັ້ນວັດ ແລະ ປະເມີນຮັບຜົນ

- 4.1. ຜູ້ຮຽນທົດລອງສາທິດໃຫ້ຜູ້ອື່ນດູ່ພ້ອມທັງບອກຮັບຜົນ ແລະ ຂໍ້ຄິດທີ່ໄດ້
- 4.2. ໃຫ້ຂຽນລາຍງານ ຕອບຄຳຖາມຈາກແບບເຝິກຫັດ ແລະ ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ

➤ ຂໍ້ດີຂອງການສອນແບບສາທິດ

- 1. ຜູ້ຮຽນໄດ້ປະສົບການກົງ
- 2. ສ້າງຄວາມສົນໃຈ ແລະ ຄວາມຂະຕືລືລົ້ນ
- 3. ເຝິກການສັງເກດ ການສະຫຼຸບຮັບຜົນ ການບັນທຶກ ແລະ ການຈັດຂັ້ນຕອນ

➤ ຂໍ້ຈຳກັດຂອງການສອນແບບສາທິດ

- 1. ການສາທິດບາງເທື່ອບໍ່ສາມາດໃຊ້ກັບຜູ້ຮຽນກຸ່ມໃຫຍ່

2. ຜູ້ສອນຕ້ອງແນະນຳຂັ້ນຕອນ ອຸປະກອນ ທີ່ໃຊ້ໃນການສາທິດຢ່າງຊັດເຈນ
3. ຜູ້ສອນຕ້ອງທົດລອງການສາທິດກ່ອນສອນໃຫ້ແມ່ນຢ່າເພື່ອນດີຂໍ້ຜິດພາດທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ

43. ວິທີການສອນແບບທົດລອງ

ເປັນວິທີການສອນທີ່ເນັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນຮຽນຮູ້ດ້ວຍການກະທຳເປັນປະສົບການກົງຫຼືໂດຍການສັງເກດ ເປັນການນຳຮູບທຳມາອະທິບາຍ ນັກຮຽນຈະຄົ້ນຫາຂໍ້ສະຫຼຸບຈາກການທົດລອງນັ້ນດ້ວຍຕົນເອງ ອາດສອນເປັນກຸ່ມຫຼືລາຍບຸກຄົນກໍໄດ້ ການທົດລອງແບ່ງອອກເປັນ 2 ປະເພດ ຄື ການທົດລອງແບບບໍ່ມີກຸ່ມປຽບທຽບ ແລະ ການທົດລອງທີ່ມີກຸ່ມປຽບທຽບ ເຊິ່ງມີຂັ້ນຕອນການຈັດການຮຽນຮູ້ ດັ່ງນີ້

1. **ຂັ້ນກຽມ** ເປັນຂັ້ນຂອງການກຳນົດຈຸດປະສົງການຮຽນຮູ້ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມຫຼັກກຳລັງມາດຕະຖານການຮຽນຊ່ວງຊັ້ນຫຼືຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ຄາດຫວັງ ທັງໝົດທັງສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນຈາກນັ້ນຈຶ່ງວາງແຜນການໃຫ້ການຮຽນຮູ້ດ້ວຍການທົດລອງ ມີການກຽມວັດຖຸ ສື່ ອຸປະກອນ ຫຼື ເອກະສານຕ່າງໆ ໃນການນີ້ຕ້ອງກວດສອບປະສິດທິພາບຂອງສື່ຫຼືອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ໃນການທົດລອງດ້ວຍ
2. **ຂັ້ນທົດລອງ** ເປັນຂັ້ນຂອງການດຳເນີນກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ

ແຈ້ງຈຸດປະສົງ ແລະ ເນື້ອໃນການຮຽນຮູ້ ແລະ ແບ່ງກຸ່ມນັກຮຽນເປັນກຸ່ມຍ່ອຍຕາມທີ່ຕ້ອງການ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງດຳເນີນການທົດລອງຕາມຮູບແບບທີ່ກຳນົດໄວ້

3. **ຂັ້ນສະເໜີຮັບຜົນການທົດລອງ** ເປັນການນຳສະເໜີຮັບຜົນການທົດລອງດ້ວຍການສະຫຼຸບຂັ້ນຕອນ ແລະ ຜົນການທົດລອງ ທັງໝົດທັງບັນຫາ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະໂດຍກຸ່ມຂອງນັກຮຽນ ເອງຫຼືຜູ້ສອນຮ່ວມກັບນັກຮຽນ

➤ ຂໍ້ດີຂອງການສອນແບບທົດລອງ

1. ຜູ້ຮຽນໄດ້ປະຕິບັດຄວາມຈິງ ແລະ ສາມາດສະຫຼຸບຮັບຜົນການທົດລອງໄດ້ດ້ວຍຕົນເອງ
2. ດຶງດູດໃຈໃຫ້ຢາກຮຽນຮູ້ ແລະ ຄົ້ນຫາຄຳຕອບ

3. ມີທັກສະໃນການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຂະບວນການທາງວິທະຍາສາດ ເຝິກຄວາມມີເຫດຜົນ ແລະ ມີລະບົບ

➤ **ຂໍ້ຈຳກັດຂອງການສອນແບບທົດລອງ**

1. ໃຊ້ເວລາຫຼາຍໃນການດຳເນີນກິດຈະກຳການທົດລອງ
2. ຕ້ອງລະມັດລະວັງການທົດລອງບາງຢ່າງທີ່ອາດເກີດອັນຕະລາຍຫຼືຄວາມຜິດພາດອຸບັດເຫດ

44. ການສອນແບບບູລະນາການ (Integration Instruction)

ເປັນການສອນທີ່ນຳເອົາສາດສາຂາວິຊາຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມສຳພັນກ່ຽວຂ້ອງກັນເຂົ້າມາປະສົມຜສານກັນເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບຊີວິດປະຈຳວັນ ຈຸດເນັ້ນຂອງການບູລະນາການຄືການອີງທັງໝົດຂອງວິຊາຫຼາຍກວ່າລາຍລະອຽດຂອງວິຊາ ການບູລະນາການຈຳແນກເປັນບູລະນາການຕາມຈຳນວນຜູ້ດົນໄດ້ແກ່ ບູລະນາການແບບຜູ້ສອນຄົນດຽວ ແບບຄູ່ ແບບເປັນທີມ ບູລະນາການຕາມກຸ່ມເນື້ອໃນການຮຽນຮູ້ ແລະ ບູລະນາການແບບສຫວີດຢາການ ແລະ ແບບພູວິທະຍາການ ຂັ້ນຕອນຂອງການບູລະນາການມີ ດັ່ງນີ້

1. ສຶກສາຫຼັກສູດການສຶກສາໃນພາບທັງໝົດ ແລະ ວິເຄາະມາດຕະຖານການຮຽນຮູ້ ແລ້ວຈຶ່ງກຳນົດເນື້ອໃນການຮຽນຮູ້ ແລະ ຜົນການຮຽນຮູ້ທີ່ຄາດຫວັງ
2. ຈັດສ້າງຄຳອະທິບາຍລາຍວິຊາ ແລະ ຫນ່ວຍການຮຽນຮູ້
3. ສ້າງເຄຣືອຂ່າຍການຮຽນຮູ້ທີ່ສຳພັນກັນໃນແຕ່ລະສາດສາຂາວິຊາ ແລະ ສ້າງແຜນການຮຽນຮູ້

45. ການສອນໃຫ້ເກີດຄວາມຄິດສ້າງສັນ

ການສອນເພື່ອພັດທະນາຄວາມຄິດສ້າງສັນມີຫລວງຫຼາຍຫຼາຍວິທີແລ້ວແຕ່ສາຂາວິຊາ ແຕ່ໂດຍທົ່ວໄປນິຍົມສອນຕາມແນວຄິດຂອງວິນລ່ຽມສ໌ ເຊິ່ງສິ່ງເສີມພຶດຕິກຳຄວາມຄິດສ້າງສັນ ດ້ານຄວາມຮູ້ ເຈດຄະຕິໃນ

ຫ້ອງຮຽນສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກການຄິດ ແລະ ສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກຫຼືສະແດງອອກດ້ານຄວາມຄິດສ້າງສັນເຊິ່ງມີກລວິທີການສອນ 18 ລັກສະນະ ດັ່ງນີ້

1. ການສອນໃຫ້ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ

ໝາຍເຖິງການສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຢາກສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ເຊິ່ງມີຕົວຢ່າງຫຼາກຫຼາຍລັກສະນະດັ່ງນີ້

- ຂັດແຍ້ງໃນຕົວມັນເອງ ຍົກຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ ຄົນງາມ ມັກບໍ່ສະຫລາດ (ໂງ່)
- ຄ້ານກັບສາມັຍສໍານຶກ ເຊັ່ນ ຖືງກລະດາດໃສ່ນໍ້າສາມາດນໍາໄປຕົ້ມໃຫ້ນໍ້າສຸກໄດ້ໂດຍຖືງກລະດາດບໍ່ໄໝ້ໄຟ
- ຄວາມຄວາມຈິງທີ່ຍາກຈະເຊື່ອຫຼືອະທິບາຍໄດ້ ເຊັ່ນ ພະຍາດກະເພາະເກີດຈາກເຊື້ອແບກທິເຣຍ
- ຄວາມເຊື່ອທີ່ຝັງໃຈມາດົນ ເຊັ່ນ ສຸຣິຍຄຣາດເກີດຈາກລາຫຼອມພະອາທິດ

2. ການພິຈາລະນາເຈົ້າລັກສະນະ

ໝາຍເຖິງການສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄິດພິຈາລະນາເຈົ້າລັກສະນະຕ່າງ ໆ ຂອງຄົນ ສັດສິ່ງຂອງແລ້ວໃຫ້ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ການພິຈາລະນາຫາສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຫັນວ່າປ່ຽນກໄປຈາກຢ່າງອື່ນ ເຊັ່ນ ເຈົ້າລັກສະນະຂອງນໍ້າ
- ບອກປະໂຫຍດຂອງໜັງສືພິມມາໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ

3. ການປຽບທຽບ

ໝາຍເຖິງການປຽບທຽບສິ່ງຂອງ ສະຖານະການ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນສະແດງຄວາມຄິດເຫັນອອກມາຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ພືດ ແລະ ສັດ ຕ່າງກໍ່ເປັນສິ່ງມີຊີວິດຄືກັນໃຫ້ບອກຄວາມແຕກຕ່າງ
- ລົງເປັນບັນພະບຸລຸດຂອງຄົນເຫັນດ້ວຍຫຼືບໍ່ ແນວໃດ

4. ການພິຈາລະນາຄວາມບໍ່ສົມບູນ

ໝາຍເຖິງການສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຂອງສິ່ງທີ່ບໍ່ສົມບູນ ຫຼືຜິດປ່ຽນກໄປຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ ຂະນະນີ້ອາກາດຮ້ອນຫຼາຍ ທ່ານເຄີຍຢູ່ໃນຫ້ອງແອເຢັນສະບາຍແຕ່ຕອນນີ້ໄຟຟ້າດັບ ທ່ານຈະຫາວິທີ ແນວໃດມາຊ່ວຍຄາຍຮ້ອນໃຫ້ກັບຕົວເອງ ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນມາເປັນຂໍ້ ໆ

5. ການໃຊ້ຄຳຖາມ

ໝາຍເຖິງການສອນໂດຍຜູ້ສອນໃຊ້ຄຳຖາມ ທີ່ຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້ສຶກ ຫຼືກະຕຸ້ນໃຫ້ຕອບ ຕົວຢ່າງ ເຊັ່ນ

- ທ່ານເປັນຍິງມີເພື່ອນຊາຍຊວນໃຫ້ໄປອ່ານຫນັງສືທີ່ບ້ານຂອງທ່ານໃນຕອນເຢັນ ທ່ານບໍ່ຢາກໄປ ແຕ່ກໍ່ບໍ່ຢາກໃຫ້ເພື່ອນຊາຍເສຍນ້ຳໃຈ ແລະ ຄຽດທ່ານ ທ່ານຈະຕອບປະຕິເສດແນວໃດ ຈຶ່ງ ຈະນຸ່ມນວນທີ່ສຸດ
- ຖ້າທ່ານມີເງິນ 1 ລ້ານກີບ ທ່ານຈະສ້າງແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ຖານະຄວາມເປັນຢູ່ຂອງທ່ານຫມັ້ນຄົງ ຕະຫຼອດໄປ

6. ການສອນໃຫ້ຄິດປ່ຽນປ່ຽນງ

ໝາຍເຖິງການສອນໃຫ້ເກີດການຄິດດັດປ່ຽນງ ບັບປຸງ ສິ່ງຕ່າງ ໆ ໃຫ້ຢູ່ໃນຮູບອື່ນ ໆ ທີ່ຄິດວ່າ ສ້າງສັນ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ການໃຊ້ຕົ້ນຜັກຕົບຊວາມາສ້າງເປັນເຄື່ອງຈັດການສານຕ່າງ ໆ
- ການໃຊ້ຂະໂປະໜາກພ້າວມາສ້າງເປັນພາຊະນະເຄື່ອງໃຊ້ໃນບ້ານເຮືອນ
- ການໃຊ້ເກັດປາມາສ້າງເປັນຂອງຊໍາຮ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນຈົນຕະນາການ ຄິດຫາວັດສະດຸເຫຼືອໃຊ້ ອື່ນ ໆ ມາສ້າງເປັນຂອງໃຊ້ຫຼືຂອງຊໍາຮ່ວຍດ້ານສ້າງສັນ

7. ການປ່ຽນປ່ຽນງຄວາມເຊື່ອ

ໝາຍເຖິງການເລິກໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີຄວາມຍືດຍຸ່ນຄາຍຄວາມຍືດໝັ້ນຍອມຮັບການປ່ຽນປ່ຽນງ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ຖ້າໄດ້ກິນຕົວດຽວອັນດຽວຂອງກວາງ ຈະຊ່ວຍເພີ່ມສະມັດຖະພາບດາງເພດໄດ້ທ່ານຄິດເຫັນເປັນແນວໃດ
- ລູກຜູ້ຊາຍຕ້ອງສູ່ບຸບຸຫຣີເປັນຕົ້ມເຫຼົ້າເປັນ ແລະ ທ່ຽວຜູ້ຍິງເປັນຫຼີມີເພື່ອນຊາວຫຼາຍຄົນ ຈິ່ງຈະຖືວ່າແນ່ເປັນຊາຍໃຫ້ທ່ານສະແດງຄວາມເຫັນ

8. ການດັດປ່ຽນງສິ່ງໃໝ່ຈາກສິ່ງເດີມ

ໝາຍເຖິງການເລືອກໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກການສ້າງສິ່ງໃໝ່ຈາກໂຄງສ້າງຫຼືກົດເກນເດີມ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ການໃຊ້ແຕງກວາແທນໝາກຫຸ່ງໃນການສ້າງສິມຕໍາ (ເຝິກປະຕິບັດ)
- ການເລືອກໃຊ້ພະລັງງານອື່ນທິດແທນການໃຊ້ນໍ້າມັນເປັນເຊື້ອເພີງໃຫ້ຍົກຕົວຢ່າງເປັນຂໍ້

9. ຫັກສະການຄົ້ນຄວ້າຫາຂໍ້ມູນ

ໝາຍເຖິງການເລືອກໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ບັນທຶກຫາຂໍ້ມູນຫຼືຄໍາຕອບດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອຕອບຄໍາຖາມທີ່ດົນໃຈ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ເຫຼັກຈົມນໍ້າ ແຕ່ເປັນຫຍັງເຮືອເຫຼັກຈິ່ງຟຸ້ນໍ້າໄດ້ ໃຫ້ອະທິບາຍ
- ປະເທດໄທເຄີຍເປັນເຈົ້າພາບກິລາເອຊ່ຽນເກມຈັດການຄັ້ງ ໃນປີ ພ.ສ. ໃດ ແລະ ແຕ່ລະເທື່ອໄດ້ຫຼຽນທອງບໍ່ຫຼາຍ

10. ການຄົ້ນຄວ້າຄໍາຕອບຈາກຄໍາຖາມທີ່ບໍ່ຊັດເຈນ

ໝາຍເຖິງການເລືອກໃຫ້ຜູ້ຮຽນພະຍາຍາມຄົ້ນຫາຄໍາຕອບຈາກຄໍາຖາມທີ່ກໍາກວມ ບໍ່ຊັດເຈນ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ຜີມີໃນໂລກນີ້ຫຼືບໍ່ ໃຫ້ອະພິປາຍ
- ມີມະນຸດຕ່າງດາວ ຫຼືຢານ UFO ຄວາມຈິງຫຼືບໍ່ ໃຫ້ອະພິປາຍ

11. **ການສະແດງອອກຈາກການຢັ້ງຮູ້**

ໝາຍເຖິງການເລີກໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກການສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເກີດຈາກສິ່ງທີ່ມາເວົ້າອະໄວຍະ ວະສຳຜັດຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ທ່ານເຫັນຝຸງຊົນຊຸດຕົ້ນໄມ້ປະຫຼາດເພື່ອຫາເລກເດັດໄປແທງຫວຍໃຕ້ດິນທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດ ໃຫ້ສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ
- ທ່ານເຫັນຄົນນອນຕາຍກາງຖະໜົນຈາກອຸບັດເຫດລົດຊີນ ໃຫ້ທ່ານສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກ ໂດຍອະພິປາຍ

12. **ການພັດທະນາປັບຕົວ**

ໝາຍເຖິງການເລີກໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຈັກການພິຈາລະນາສຶກສາຈາກຄວາມຜິດພາດ ລົ້ມເຫລວແລ້ວ ໃຊ້ເປັນບົດຮຽນສູ່ຄວາມສຳເລັດ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ປະເທດໄທສ່ຽງໃຫ້ແກ່ພະມ້າເທື່ອທຳອິດເພາະສາເຫດໃດ ຈຶ່ງສະຫຼຸບບົດຮຽນເພື່ອເປັນ ແນວທາງການປ້ອງກັນໄດ້ແນວໃດ
- ເສດຖະກິດຟອງສະບູ່ແຕກເຮັດໃຫ້ບໍລິສັດຫ້າງຮ້ານຂາດທຸນ ບົດກິດຈະການເກີດຈາກສາ ເຫດຫຍັງ ແນວທາງໃນການປ້ອງກັນການເກີດຊ້າຈະສ້າງໄດ້ແນວໃດ

13. **ລັກສະນະບຸກຄົນສຳຄັນ ແລະ ຂະບວນການຄົດສ້າງສັນ**

ໝາຍເຖິງການສຶກສາປະຫວັດບຸກຄົນສຳຄັນທັງໃນແບບລັກສະນະພຶດຕິກຳ ແລະ ຂະບວນການ ຄິດຕະຫຼອດຈົນວິທີການ ແລະ ປະສົບການສ້າງສັນຂອງທ່ານ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ບິໂທເຟນ ນັກດົນຕີຫຼວກແຕ່ບໍ່ທໍ້ ມຸມານະສ້າງສັນໂລກໃຫ້ງົດງາມດ້ວຍສຽງດົນຕີຈົນ ເປັນຄົດກະວີເອກຂອງໂລກ ໃຫ້ສະຫຼຸບລັກສະນະເດັ່ນຂອງນັກດົນຕີເອກຜູ້ນີ້
- ບິນ ເກດຕ໌ ຜູ້ພັດທະນາລັຟແວຣ໌ຄອມພິວເຕີ ແລະ ບຸກເບີກຈົນຜູ້ກນຍອມຮັບ ແລະ ສາມາດຄອງຕະຫຼາດໂລກຄອມພິວເຕີໄວ້ໄດ້ ຂະນະນີ້ເປັນບຸກຄົນລ້ຳລວຍທີ່ສຸດຂອງໂລກ ໃຫ້ສະຫຼຸບຂໍ້ເດັ່ນຂອງ ບິນ ເກດຕ໌ ວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງປະສົບຄວາມສຳເລັດ

14. **ການປະເມີນສະຖານະການ**

ໝາຍເຖິງການເລີກຫາຄຳຕອບໂດຍຄຳນຶງເຖິງຄຳຖາມວ່າສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວຈະເກີດຜລໍ່ປຶ້ງໄຮ

ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ຖ້າທ່ານຫຼົງທາງໃນທະເລດລາຍ ທ່ານຢາກໄດ້ຫຍັງຕິດຕົວໄປກັບທ່ານ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານ ປລອດພ້ຍ ແລະ ສາມາດຮອດຕາຍກັບມາໄດ້
- ຖ້າໂລກຮ້ອນຂຶ້ນຈາກປະຕິກິລິຍາເຮືອນທີ່ແຫວ່ນແກ້ວຈະກໍ່ຮັບຜົນເສຍຕໍ່ໂລກແນວໃດ

15. ພັດທະນາທັກສະການອ່ານຢ່າງສ້າງສັນ

ໝາຍເຖິງການເລິກສະແດງຄວາມຄິດພາຍຫຼັງການອ່ານຫນັງສື ຫຼືບົດຄວາມດີ ໆບາງເລື່ອງ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ໃຫ້ຜູ້ຮຽນອ່ານ ເລື່ອງ “ ກ່ອງເຂົ້ານ້ອຍຂ້າແມ່ ” ແລ້ວສະແດງຄວາມຄິດເຫັນຕໍ່ເລື່ອງທີ່ອ່ານ
- ໃຫ້ຜູ້ຮຽນອ່ານບົດຄວາມເລື່ອງ “ ໂລກຫຼັງຢຸກ 2000 ” ແລ້ວສະແດງຄວາມຄິດເຫັນດ້ານການຮຽນການສອນຄວນເປັນແນວໃດ

16. ພັດທະນາການຟັງຢ່າງສ້າງສັນ

ໝາຍເຖິງການເລິກໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄິດຂະນະຟັງບົດຄວາມຫຼືສູນທຣີບຈົມແລ້ວສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ໃຫ້ຜູ້ຮຽນຟັງ ສູນທອນພິດ ເລື່ອງ “ ພະຄຸນຂອງແມ່ ” ຈາກເທບແລ້ວສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ

17. ພັດທະນາການຂຽນຢ່າງສ້າງສັນ

ໝາຍເຖິງການເລິກໃຫ້ຜູ້ຮຽນສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ ຄວາມຮູ້ສຶກ ດ້ວຍການຂຽນບັນລະຍາຍ

- ຖ້າທ່ານໄດ້ຮັບຄັດເລືອກເປັນຕົວແທນໄປປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ ທ່ານຈະກຽມຫຍັງໄປສະແດງໃຫ້ຕ່າງຊາດຮູ້ຈັກການວັດທະນະທຳຂອງຊາດໄທ

- ຖ້າຝົນບໍ່ຕົກຕະຫຼອດປີພື້ນທີ່ແຫ້ງແລ້ງຊາວໄຮ່ ຊາວນາເດືອດຮ້ອນ ທ່ານເປັນຜູ້ນຳທ່ານຈະຈັດການບັນຫານີ້ແນວໃດ

18. ທັກສະການໃຊ້ພາບພັນນາ

ໝາຍເຖິງການເລິກໃຈໃຫ້ຜູ້ຮຽນສະແດງຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມຄິດຈາກພາບໃນດ້ານສ້າງສັນຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

- ແຕ້ມຮູບໃຫ້ເຂົ້າໃຈໄດ້ວ່າສັງຄົມປະຈຸບັນຂາດຊາຍແດນ
- ແຕ້ມຮູບໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ຖ້າປະເທດຂາດຕົ້ນໄມ້ແລ້ວຈະເກີດບັນຫາຕ່າງ ໆ ຕາມມາແນວໃດດ້ວຍ

➤ **ສະຫຼຸບ**

ທັງໝົດທີ່ຍົກຕົວຢ່າງນີ້ ເປັນພຽງແນວທາງຂອງກິນວິທີການສອນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເປັນຂໍ້ຄິດສຳລັບຜູ້ສອນທີ່ເລີ່ມເຂົ້າໃຈເລື່ອງຄວາມຄິດສ້າງສັນ ແລະ ສາມາດສ້າງຄວາມຄິດຄວາມສົນໃຈຕໍ່ເນື່ອງໃນການພັດທະນາຄວາມຄິດສ້າງສັນໄດ້ເປັນຢ່າງດີ ປຽບເໝືອນຕົ້ນໄມ້ທີ່ຖອກອອກຈາກເມັດເຊິ່ງກຳລັງເຕີບໄຈຂຶ້ນ ແລະ ມີຄວາມສວຍງາມໄດ້ຈາກການປຸງແຕ່ງຢ່າງສ້າງສັນຂອງຜູ້ເບິ່ງແຍງ, ວິທີການສອນຄວາມຄິດສ້າງສັນຍັງມີອີກຫລວງຫຼາຍສົມຄວນສຶກສາເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອໃຫ້ເກີດແນວຄິດໃນການປະຍຸກໃຊ້ເປັນວິທີການສອນໃຫ້ເໝາະສົມກັບສາຂາວິຊາຂອງຕົນເອງ.

45. ຂະບວນການຮຽນການສອນຂອງຮູບແບບ ແອນ.ທີ. (L.T)

L.T. ຄື “Learning Together” ເຊິ່ງມີກລະບວນການທີ່ງ່າຍບໍ່ຊັບຊ້ອນ ດັ່ງນີ້

1. ຈັດຜູ້ຮຽນເຂົ້າກຸ່ມຄລະຄວາມສາມາດ (ເກັ່ງ - ກາງ - ອ່ອນ) ກຸ່ມລະ 4 ຄົນ
2. ກຸ່ມຍ່ອຍກຸ່ມລະ 4 ຄົນ ສຶກສາເນື້ອໃນຮ່ວມກັນໂດຍກຳນົດໃຫ້ແຕ່ລະຄົນມີບົດບາດໜ້າທີ່ຊ່ວຍກຸ່ມໃນການຮຽນຮູ້ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ

ສະມາຊິກຄົນທີ 1 : ອ່ານຄຳສັ່ງ

ສະມາຊິກຄົນທີ່ 2 : ຫາຄໍາຕອບ

ສະມາຊິກຄົນທີ່ 3 : ຫາຄໍາຕອບ

ສະມາຊິກຄົນທີ່ 4 : ກວດຄໍາຕອບ

3. ກຸ່ມສະຫຼຸບຄໍາຕອບຮ່ວມກັນ ແລະ ສົ່ງຄໍາຕອບນັ້ນເປັນຮັບຜົນງານກຸ່ມ
4. ຜົນງານກຸ່ມໄດ້ຄະແນນບໍ່ຫຼາຍ ສະມາຊິກທຸກຄົນໃນກຸ່ມນັ້ນຈະໄດ້ຄະແນນນັ້ນເທົ່າກັນທຸກຄົນ

ທີ່ມາ : ທິດນາ ແຂມມນີ . (2005). ສາດການສອນ. ພິມເທື່ອທີ່ 4. ກຸງເທບມະຫານະຄອນ : ຈຸລາລິງກອນ
ມະຫາວິທະຍາໄລ

46. ຂະບວນການຮຽນການສອນຂອງຮູບແບບ ຈີ.ໄອ. (G.I.)

G.I. ຄື “ Group Investigation ” ຮູບແບບນີ້ເປັນຮູບແບບທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ຮຽນຊ່ວຍກັນໄປສືບ
ຄົ້ນຂໍ້ມູນມາໃຊ້ໃນການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນ ໂດຍດໍາເນີນການເປັນຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້

1. ຈັດຜູ້ຮຽນເຂົ້າກຸ່ມຄະຄວາມສາມາດ (ເກັ່ງ-ກາງ-ອ່ອນ) ກຸ່ມລະ 4 ຄົນ
2. ກຸ່ມຍ່ອຍສຶກສາເນື້ອໃນຮ່ວມກັນ ໂດຍ

ກ. ແບ່ງເນື້ອໃນອອກເປັນຫົວຂໍ້ຍ່ອຍ ໆ ແລ້ວແບ່ງກັນໄປສຶກສາຫາຂໍ້ມູນຫຼືຄໍາຕອບ

ຂ. ໃນການເລືອກເນື້ອໃນ ຄວນໃຫ້ຜູ້ຮຽນອ່ອນເປັນຜູ້ເລືອກກ່ອນ

3. ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນໄປສຶກສາຫາຂໍ້ມູນ /ຄາຕອບມາໃຫ້ກຸ່ມ ກຸ່ມອະພິປາຍຮ່ວມກັນ ແລະ
ສະຫຼຸບຮັບຜົນການສຶກສາ
4. ກຸ່ມສະເໜີຮັບຜົນງານຂອງກຸ່ມຕໍ່ຊັ້ນຮຽນ

ທີ່ມາ : ທິດນາ ແຂມມນີ . (2005). ສາດການສອນ. ພິມເທື່ອທີ່ 4. ກຸງເທບມະຫານະຄອນ : ມະຫາວິທະຍາ
ໄລຈຸລາລິງກອນ

47. ການຮຽນການສອນຂອງຮູບແບບ ເອດ.ທີ.ເອ.ດີ. (STAD)

STAD ຄື “Student Teams Achievement Division” ຂະບວນການດຳເນີນການມີດັ່ງນີ້

1. ຈັດຜູ້ຮຽນເຂົ້າກຸ່ມຄລະຄວາມສາມາດ (ເກັ່ງ - ກາງ - ອ່ອນ) ກຸ່ມລະ 4 ຄົນ ແລະ ຮຽກກຸ່ມນີ້ວ່າ ກຸ່ມບ້ານຂອງເຮົາ (Home Group)
2. ສະມາຊິກໃນກຸ່ມບ້ານຂອງເຮົາ ໄດ້ຮັບເນື້ອໃນ ແລະ ສຶກສາເນື້ອໃນນັ້ນຮ່ວມກັນ ເນື້ອໃນນັ້ນອາ ຈະມີຫຼາຍຕອນເຊິ່ງຜູ້ຮຽນອາດຕ້ອງສ້າງແບບທົດສອບໃນແຕ່ລະຕອນ ແລະ ເກັບຄະແນນຂອງ ຕົນໄວ້
3. ຜູ້ຮຽນທຸກຄົນສ້າງແບບທົດສອບເທື່ອສຸດທ້າຍ ເຊິ່ງເປັນການທົດສອບລວມຍອດ ແລະ ນາຄະ ແນນຂອງຕົນໄປຫາຄະແນນພັດທະນາການ (Improvement Score) ເຊິ່ງຫາໄດ້ດັ່ງນີ້ຄະແນນ ພື້ນຖານ : ໄດ້ຈາກຄ່າສະເລ່ຍຂອງຄະແນນທົດສອບຍ່ອຍຫຼາຍ ໆ ເທື່ອທີ່ຜູ້ຮຽນ ແຕ່ລະຄົນສ້າງ ໄດ້ຄະແນນພັດທະນາການ : ຖ້າຄະແນນທີ່ໄດ້ຄື

$$- 11 \text{ ຂຶ້ນໄປ ຄະແນນພັດທະນາການ} = 0$$

$$- 1 \text{ ເຖິງ } -10 \text{ ຄະແນນພັດທະນາການ} = 10$$

$$+1 \text{ ເຖິງ } +10 \text{ ຄະແນນພັດທະນາການ} = 20$$

$$+11 \text{ ຂຶ້ນໄປ ຄະແນນພັດທະນາການ} = 30$$

4. ສະມາຊິກໃນກຸ່ມບ້ານຂອງເຮົານຳຄະແນນພັດທະນາການຂອງແຕ່ລະຄົນໃນກຸ່ມມາທັງໝົດກັນ ເປັນຄະແນນຂອງກຸ່ມ ກຸ່ມໃດໄດ້ຄະແນນພັດທະນາການຂອງກຸ່ມສູງສຸດ ກຸ່ມນັ້ນໄດ້ລາງວັນທີ່ ມາ : ທິດນາ ແຂມມນີ. (2005). ສາດການສອນ. ພິມເທື່ອທີ່ 4. ກຸງເທບມະຫານະຄອນ :ມະ ຫາວິທະຍາໄລຈຸລາລົງກອນ

48. ຂະບວນການຮຽນການສອນຂອງຮູບແບບຈິກສໍ (Jigsaw)

1. ຈັດຜູ້ຮຽນເຂົ້າກຸ່ມຄະຄວາມສາມາດ (ເກັ່ງ-ກາງ-ອ່ອນ) ກຸ່ມລະ 4 ຄົນ ແລະ ຮຽກກຸ່ມນີ້ວ່າ ກຸ່ມບ້ານຂອງເຮົາ (home group)
 2. ສະມາຊິກໃນກຸ່ມບ້ານຂອງເຮົາໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ສຶກສາເນື້ອໃນຄົນລະ 1 ສ່ວນ (ປຽບເໝືອນໄດ້ຊື່ນສ່ວນຂອງພາບຕັດຕ່ອກນລະ 1 ຊື່ນ) ແລະ ຫາຄໍາຕອບໃນຫົວຂໍ້ບັນຫາທີ່ຜູ້ສອນມອບ ໝາຍໃຫ້
 3. ສະມາຊິກໃນກຸ່ມບ້ານຂອງເຮົາ ແຍກຍ້າຍໄປທັງໝົດກັບສະມາຊິກກຸ່ມອື່ນເຊິ່ງໄດ້ຮັບເນື້ອໃນດຽວກັນ ຕັ້ງເປັນກຸ່ມຜູ້ຊ່ຽວຊານ (expert group) ຂຶ້ນມາ ແລະ ຮ່ວມກັນສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເນື້ອໃນນັ້ນຢ່າງລະອຽດ ແລະ ຮ່ວມກັນອະພິປາຍຫາຄໍາຕອບຫົວຂໍ້ທີ່ຜູ້ສອນມອບໝາຍໃຫ້
 4. ສະມາຊິກກຸ່ມຜູ້ຊ່ຽວຊານ ກລັບໄປສູ່ກຸ່ມບ້ານຂອງເຮົາ ແຕ່ລະກຸ່ມຊ່ວຍສອນເພື່ອນໃນກຸ່ມ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນທີ່ດົນໄດ້ສຶກສາຮ່ວມກັບກຸ່ມຜູ້ຊ່ຽວຊານເຊັ່ນນີ້ ສະມາຊິກທຸກຄົນກໍ່ຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ພາບທັງໝົດຂອງເນື້ອໃນທັງໝົດ
 5. ຜູ້ຮຽນທຸກຄົນສ້າງແບບທົດສອບ ແຕ່ລະຄົນຈະໄດ້ຄະແນນເປັນລາຍບຸກຄົນ ແລະ ນໍາຄະແນນຂອງທຸກຄົນໃນກຸ່ມບ້ານຂອງເຮົາມາທັງໝົດກັນ (ຫຼືຫາຄ່າສະເລ່ຍ) ເປັນຄະແນນກຸ່ມ ກຸ່ມທີ່ໄດ້ຄະແນນສູງສຸດໄດ້ຮັບລາງວັນ
- ທີ່ມາ : ທິດນາ ແຂມມນີ. (2005). ສາດການສອນ. ພິມເທື່ອທີ່ 4. ກຸງເທບມະຫານະຄອນ : ມະຫາວິທະຍາໄລຈຸລາລົງກອນ

49. ຮູບແບບການຮຽນການສອນຂອງການຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມມື

(Instructional Models of Cooperative Learning)

1. ທິດສະດີ/ຫຼັກການ/ແນວຄິດຂອງຮູບແບບ

ຮູບແບບການຮຽນການສອນຂອງການຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມມືພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍອາໄສຫຼັກການຮຽນຮູບແບບຮ່ວມມືຂອງຈອນສັນ ແລະ ຈອນສັນ (Johnson & Johnson, 1974 : 213 - 240) ເຊິ່ງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າຜູ້ຮຽນຄວນຮ່ວມມືກັນໃນການຮຽນຮູ້ຫຼາຍກວ່າການແຂ່ງຂັນກັນເພາະການແຂ່ງຂັນກໍ່ໃຫ້ເກີດສະພາບການຂອງ ການພ່າຍແພ້-ຊະນະ ຕ່າງຈາກການຮ່ວມມືກັນ ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດສະພາບການຂອງການຊະນະ-ຊະນະ ອັນເປັນສະພາບການທີ່ດີກວ່າທັງທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ສະຕິປັນຍາຫຼັກການຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມມື 5 ປະການ ປະກອບດ້ວຍ

(1) ການຮຽນຮູ້ຕ້ອງອາໄສຫຼັກການພົ່ງພາກັນ (positive interdependence) ໂດຍຖືວ່າທຸກຄົນ

ມີຄວາມສໍາຄັນເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ຈະຕ້ອງພົ່ງພາກັນເພື່ອຄວາມສໍາເລັດຮ່ວມກັນ

(2) ການຮຽນຮູ້ທີ່ຕ້ອງອາໄສການຫັນໜ້າເຂົ້າຫາກັນ ມີປະຕິສໍາພັນກັນ (face to face interaction) ເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນ ຂໍ້ມູນ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕ່າງ ໆ

(3) ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນຕ້ອງອາໄສທັກສະທາງສັງຄົມ (social skills) ໂດຍສະເພາະທັກສະໃນການສ້າງວຽກງານຮ່ວມກັນ

(4) ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນຄວນມີການວິເຄາະຂະບວນການກຸ່ມ (group processing) ທີ່ໃຊ້ໃນ ການສ້າງວຽກງານ

(5) ການຮຽນຮູ້ຮ່ວມກັນຈະຕ້ອງມີຮັບຜິດຊອບສ່ວນຕົວທັງລາຍບຸກຄົນ ແລະ ລາຍກຸ່ມທີ່ສາມາດກວດສອບ ແລະ ວັດປະເມີນໄດ້ (individual accountability) ຫາກຜູ້ຮຽນມີໂອກາດໄດ້ຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມມືກັນນອກຈາກຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ທາງດ້ານເນື້ອໃນຕ່າງ ໆ ໄດ້ກວ້າງຂຶ້ນ ແລະ ເລິກລຶກຂຶ້ນແລ້ວຍັງສາມາດຊ່ວຍພັດທະນາຜູ້ຮຽນທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະ ອາລົມຫຼາຍຂຶ້ນດ້ວຍ ທັງໝົດທັງມີໂອກາດໄດ້ເຝິກຝົນພັດທະນາທັກສະຂະບວນການຕ່າງ ໆ ທີ່ຈໍາເປັນຕໍ່ການດໍາລົງຊີວິດອີກຫຼາຍ

2. ຈຸດປະສົງຂອງຮູບແບບ

ຮູບແບບນີ້ເນັ້ນຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ເນື້ອໃນຕ່າງ ໆ ດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກເພື່ອນ ໆ ທັງໝົດທັງໄດ້ພັດທະນາທັກສະທາງສັງຄົມຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນ ທັກສະການສື່ສານ ທັກສະ ການສ້າງວຽກງານຮ່ວມກັບຜູ້ອື່ນ ທັກສະການສ້າງຄວາມສຳພັນ ທັງໝົດທັງທັກສະການສະແຫວງຫາຄວາມ ຮູ້ ທັກສະການຄິດ ການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ອື່ນ ໆ

3. ຂະບວນການຮຽນການສອນຂອງຮູບແບບ

ຮູບແບບການຮຽນການສອນທີ່ສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມມືມີຫຼາຍຮູບແບບ ເຊິ່ງແຕ່ລະຮູບແບບຈະ ມີວິທີການດຳເນີນການຫຼັກ ໆ ເຊິ່ງໄດ້ແກ່ ການຈັດກຸ່ມ ການສຶກສາເນື້ອໃນ ການທົດສອບ ການຄິດຄະແນນ ແລະ ລະບົບການໃຫ້ລາງວັນ ແຕກຕ່າງກັນອອກໄປເພື່ອດູແລຈຸດປະສົງສະເພາະແຕ່ບໍ່ວ່າຈະເປັນຮູບແບບໃດ ຕ່າງກໍ່ໃຊ້ຫຼັກການດຽວກັນຄືຫຼັກການຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມມື 5 ປະການ ແລະ ມີວັດຖຸປະສົງເນັ້ນກົງໄປ ໃນທິດ ທາງດຽວກັນຄືເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ໃນເລື່ອງທີ່ສຶກສາຢ່າງຫຼາຍທີ່ສຸດໂດຍອາໄສ ການຮ່ວມມື ກັນ ຊ່ວຍເຫຼືອກັນ ແລະ ແລກປ່ຽນຄວາມຮູ້ກັນລະຫວ່າງກຸ່ມຜູ້ຮຽນນຳກັນ ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຮູບແບບແຕ່ ລະຮູບ ຈະຢູ່ທີ່ເທັກນິກໃນການສຶກສາເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການເສີມແຮງ ແລະ ການໃຫ້ລາງວັນ ເປັນປະການ ສຳຄັນ ທີ່ມາ : ທິດນາ ແຂມມນີ . (2005). ສາດການສອນ. ພິມເທື່ອທີ່ 4. ກຸງເທບມະຫານະຄອນ : ຈຸລາລິງ ກອນມະຫາວິທະຍາໄລ.

50. ການສອນແບບເອກະພາບ (Individualized Instruction)

ການຮຽນການສອນແບບນີ້ໃນລະດັບໂຮງຮຽນຫາກໍ່ເລີ່ມຂຶ້ນເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ເອງ ໃນປະເທດໄທເລີ່ມການ ສອນພາສາອັງກິດແບບນີ້ໃນລະດັບມັດຍົມຕົ້ນ ໃນປີການສຶກສາ 1980

ການສອນແບບເອກະພາບ ນີ້ຍຶດຫຼັກການສອນແບບບຸກຄົນ ນັ້ນຄື ເຊື່ອໃນເລື່ອງຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງບຸກຄົນ ຖືວ່າກນທຸກຄົນມີຄວາມສາມາດບໍ່ເທົ່າກັນ ໃຜທີ່ຮຽນດີ ຮຽນໄດ້ໄວຄວນຈະໄປຢຸດໜ້າກວ່າ ຄົນທີ່ອ່ອນ ແລະ ຊ້າ ບົດຮຽນທີ່ຈັດຂຶ້ນມີທັງບົດຮຽນທຳມະດາ ແລະ ບົດຮຽນສຳເລັດຮູບ (programmed lessons)

ການສອນແບບນີ້ ເປັນພັດທະນາການຂອງການຈັດການສຶກສາຕາມແນວທາງໃໝ່ ເປັນການປະຕິຮູບລະບົບການຮຽນ ການສອນ ແລະ ການຈັດຫ້ອງຮຽນຈາກແບບເດີມທີ່ມີຄູເປັນຜູ້ນຳແຕ່ຜູ້ດຽວມາເປັນລະບົບທີ່ຄູ ແລະ ນັກຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມຮັບຜິດຊອບໃນຊັ້ນຮຽນໜຶ່ງ ໆ ໂດຍການແບ່ງອອກເປັນກຸ່ມຕ່າງ ໆ ເຊັ່ນ ມຸມ oral , reading ແລະ writing ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນກຸ່ມ ໆ ສັກ 3 – 5 ກຸ່ມອາດຈະໃຊ້ຄູຜູ້ດົນ 2 ຫຼື 3 ຄົນຊ່ວຍກັນສອນເປັນ team teaching

ວິທີການຮຽນການສອນແບບເອກະພາບນີ້ໃຊ້ໃນລະດັບມັດຢົມສຶກສາດົນຕື້ນ ໃນປີການສຶກສາ 1980 ໂດຍໃຊ້ຊື່ຮຽກສື່ການຮຽນການສອນຊຸດນີ້ວ່າ “ ຊຸດການຮຽນການສອນພາສາອັງກິດ (Learning Kit) ”

➤ **ວິທີການສອນແບບເອກະພາບ**

1. ຄູສອນສິ່ງທີ່ນັກຮຽນຈະຕ້ອງຮຽນພ້ອມກັນທົດຽວທັງຫ້ອງຫຼືເຕົ້າຫ້ອງ ເປັນຕົ້ນວ່າການອອກສຽງ ໄວຍາກອນ ຫຼືຄາສັບ ສັກ 10 – 15 ນາທີ
2. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນກຸ່ມຍ່ອຍສັກ 3 – 5 ກຸ່ມ ມີຫົວໜ້າເບິ່ງແຍງຄວາມຮຽບຮ້ອຍແຕ່ລະກຸ່ມ ເຮັດວຽກຕາມທີ່ຄູມອບໝາຍໃຫ້ສ້າງດ້ວຍຕົນເອງ ຖ້າມີບັນຫາຫຼືຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈະເຂົ້າມາບຣິກສາຄູໄດ້ເປັນລາຍ ໆ ໄປ ໃນເທື່ອໜຶ່ງ ໆ ນັກຮຽນອາດຈະເລືອກສ້າງກິດຈະກຳຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຢ່າງກໍໄດ້ຕາມຄວາມສົນໃຈຂອງຕົນ ແຕ່ຄູຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບຮູ້ດ້ວຍ
3. ການຮຽນອ່ານ ແລະ ຂຽນນັ້ນເປັນການຮຽນດ້ວຍຕົນເອງເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ຄູມີໜ້າທີ່ໃຫ້ຄຳແນະນຳຊ່ວຍເຫຼືອ ອະທິບາຍ ນັກຮຽນຄົນໃດຮຽນໄດ້ໄວ ເຮັດວຽກທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍສຳເລັດຮຽບຮ້ອຍ ຄູຈະໃຫ້ຊ່ວຍເຫຼືອຫຼືແນະນຳຫຼືເບິ່ງແຍງການສ້າງແບບເຝິກກັດຂອງນັກຮຽນທີ່ອ່ອນ
4. ແຕ່ລະເທື່ອນັກຮຽນເອົາງານທີ່ສຳເລັດແລ້ວມາໃຫ້ຄູເບິ່ງ ແລ້ວໄປຂຽນໃນປື້ມຫຼືກລະດາດລາຍງານສ່ວນຕົວທີ່ຮຽກວ່າ progress chart ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານວ່າໃນເທື່ອນັ້ນ ໆ ຕົນໄດ້ເຮັດວຽກຫຍັງໄປແລ້ວດ້ວຍ

➤ **ຂໍ້ເສຍ**

1. ຖ້າມີນັກຮຽນຫຼາຍຄົນໃນຫ້ອງຮຽນ ຈະຕ້ອງອາໄສຄູຫຼາຍຄົນຈຶ່ງຈະເບິ່ງແຍງນັກຮຽນໄດ້ທົ່ວເຖິງ

2. ຈະຕ້ອງອົບຮົມໃຫ້ນັກຮຽນມີລະບຽບວິໄນ ຊຶ່ງກົງຕໍ່ອົດຕະນາ ສາມາດບັງຄັບໃຈໃຫ້ເຮັດວຽກໄດ້ ເອງໂດຍບໍ່ມີໃຜບັງຄັບ
3. ບົດຮຽນທີ່ໃຊ້ມັກຈະມີລາຄາແພງ ເພາະຕ້ອງບັນຈຸກິດຈະກຳຫຼາຍຢ່າງເພື່ອເວົ້າຄວາມສົນໃຈຂອງ ຜູ້ຮຽນ
4. ຄູ່ຈະຕ້ອງມີຄວາມສົນໃຈຕໍ່ນັກຮຽນເປັນລາຍບຸກຄລໍ່ຢຶ່ງແທ້ຕິງ ຈຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ການຮຽນເປັນ ຮັບຜົນສຳເລັດ
5. ໃນຫ້ອງຮຽນທີ່ນັກຮຽນມີຄວາມສາມາດຕ່າງກັນຫຼາຍ ເຮັດໃຫ້ຍາກຕໍ່ການກະກຽມສອນໃນສ່ວນ ຂອງບົດຮຽນທີ່ຈະຕ້ອງຮຽນຮ່ວມກັນ ເພາະນັກຮຽນເກັ່ງຈະຮຽນຮູ້ເກີນໜ້ານັກຮຽນທີ່ອ່ອນໄປ ຫຼາຍແລ້ວ ແຕ່ຈະຕ້ອງມາຮຽນບົດຮຽນຢ້ອນຫຼັງ ດັ່ງນັ້ນຄູ່ຈຶ່ງຕ້ອງກຽມບົດຮຽນເປັນຫຼາຍລະດັບ ແລະ ສອນແຕ່ລະກຸ່ມດ້ວຍເນື້ອໃນທີ່ຕ່າງກັນອອກໄປ ເຮັດໃຫ້ຄູ່ເຮັດວຽກໜັກຫຼາຍ

➤ **ຂໍ້ດີ**

1. ສາມາດຈະແກ້ໄຂບັນຫານັກຮຽນທີ່ມີພື້ນຖານຄວາມຮູ້ຕ່າງກັນໄດ້
2. ນັກຮຽນໄດ້ຮັບການເຝິກພາສາຢ່າງທົ່ວເຖິງກັນ ເພາະແຕ່ລະກຸ່ມເປັນກຸ່ມນ້ອຍ
3. ນັກຮຽນອ່ອນບໍ່ຮູ້ສຶກມີບາດ້ອຍໃນການຮຽນ ເພາະໄດ້ຮຽນຕາມຄວາມສາມາດຂອງຕົນເປັນ ການແຂ່ງຂັນກັບຕົນເອງຫຼາຍກວ່າແຂ່ງກັບຄົນອື່ນ
4. ນັກຮຽນທີ່ຮຽນເກັ່ງບໍ່ຮູ້ສຶກເປື້ອໜ່າຍໃນການທີ່ຈະຕ້ອງຮໍ່ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຊ້າ ມີໂອກາດທີ່ຈະ ເລືອກກິດຈະກຳໄດ້ຫຼາຍຢ່າງຕາມຄວາມສົນໃຈຂອງແຕ່ລະຄົນ
5. ເຝິກໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ບັນທຶກໃຫ້ ແລະ ການຮັບ ຮູ້ຈັກການຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອນຮ່ວມຊັ້ນ ເປັນການ ເຝິກນິໄສໃນການທີ່ຈະດຳເນີນຊີວິດຢູ່ຮ່ວມກັນໃນສັງຄົມຢ່າງສັນຕິສຸກ

51. ການສອນພາສາໂດຍໃຊ້ເນື້ອໃນເພື່ອນຳໄປສູ່ການຮຽນຮູ້ພາສາ (Content – Based Instruction)

ຈາກປະສົບການທັງດ້ານການສອນ ແລະ ການສັງເກດພຶດຕິກຳການຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການຮຽນພາສາຕ່າງປະເທດຈະໄດ້ຮັບຜົນຫຼາຍທີ່ສຸດຖ້າຄູສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ພາສາໃນສະຖານະການທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະຖານະການຄວາມຈິງ ທັງຄູ ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຈັດການຮຽນການສອນພາສາທີ່ເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດສື່ສານໄດ້ ຈະຈັດການສອນໂດຍເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຝິກການໃຊ້ພາສາໃນສະຖານະການທີ່ເໝືອນຄວາມຈິງ ຄູສອນພາສາຕ່າງປະເທດໃນປະເທດໄທສ່ວນໃຫຍ່ສອນທັກສະການສື່ສານລະຫວ່າງບຸກຄົນໃນລະດັບພື້ນຖານ (Basic Interpersonal Communication Skills) ເຊິ່ງເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຝິກການໃຊ້ພາສາໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫນ້າທີ່ (Functions) ໃນສະຖານະການເຊິ່ງຄູຈຳລອງໃຫ້ເໝືອນຊີວິດປະຈຳວັນຫຼາຍທີ່ສຸດ ເຊັ່ນ ການຊື້ຂອງ ການຖາມຫຼືການບອກທິດທາງ ການແນະນຳຕົວເອງ ເປັນຕົ້ນ ການສອນລັກສະນະນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນສື່ສານໄດ້ໃນລະດັບໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ

ຜູ້ຮຽນທີ່ສຳເລັດການສຶກເນື້ອໃນໃນດັບມັດຢົມສຶກສາຈຳນວນຫຼາຍຈະສຶກສາຕໍ່ໃນລະດັບສູງຂຶ້ນ ບໍ່ວ່າຈະສຶກສາຕໍ່ໃນສາຂາວິຊາໃດກໍ່ຕາມຜູ້ຮຽນຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ພາສາອັງກິດດ້ານວິຊາການ (Academic English) ເພື່ອສຶກສາຫາຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າທາງວິທະຍາການ ການສອນພາສາໂດຍເນັ້ນພຽງການສື່ສານໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ຈຶ່ງບໍ່ສາມາດກຽມຜູ້ຮຽນໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມໃນການໃຊ້ພາສາອັງກິດໃນການສຶກສາຫາຄວາມຮູ້ຕໍ່ໄປ

ຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງດ້ານການສອນພາສາ ໄດ້ສຶກສາປຽບທຽບການຮຽນພາສາເພື່ອການສື່ສານລະຫວ່າງບຸກຄົນ ແລະ ການຮຽນພາສາອັງກິດດ້ານວິຊາການ ສະຫຼຸບວ່າ ຜູ້ຮຽນສາມາດໃຊ້ພາສາເພື່ອການສື່ສານໃນລະດັບພື້ນຖານໄດ້ ຫຼັງຈາກການຮຽນໃນໄລຍະເວລາ 2 ປີແຕ່ຜູ້ຮຽນບໍ່ສາມາດໃຊ້ພາສາດ້ານວິຊາການໄດ້ (Grabe ແລະ Stoller, 1997, Cummins, 1983, 1989) ເຊິ່ງຖ້າຜູ້ຮຽນຕ້ອງການພັດທະນາທັກສະພາສາດ້ານວິຊາການດ້ານພຸດທິພິໄສ ຫຼື Cognitive Academic Language Proficiency (CALP) ຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາຮຽນເຖິງ 7 ປີ (Cummins 1983, 1989) ນອກຈາກນີ້ Cummins ຢັ້ງອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມວ່າ ເຖິງແມ່ນຜູ້ຮຽນສ່ວນໃຫຍ່ຈະບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ໃຊ້ພາສາອັງກິດ ແຕ່ຜູ້ຮຽນຄວນຈະມີໂອກາດໃຊ້ພາສາ

ອັງກິດດ້ານວິຊາການ ດ້ວຍເຫດຜົນດັ່ງກ່າວຂ້າງຕົ້ນຈຶ່ງຄວນເລີ່ມສອນພາສາອັງກິດດ້ານວິຊາການ ໂດຍເນັ້ນ
ວິທີການສອນທີ່ໃຊ້ເນື້ອໃນເພື່ອນຳໄປສູ່ການຮຽນຮູ້ພາສາໃນລະດັບມັດຍົມສຶກສາ

Brinton, Snow ແລະ Wesche (1989) ໃຫ້ຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບການສອນພາສາໂດຍໃຊ້ເນື້ອ
ໃນເພື່ອນຳໄປສູ່ການຮຽນຮູ້ພາສາ ຫຼືທີ່ຮຽກວ່າ Content – Based Instruction (CBI) ວ່າເປັນການສອນທີ່
ປະສານເນື້ອໃນເຂົ້າກັບຈຸດປະສົງຂອງການສອນພາສາເພື່ອການສື່ສານ ໂດຍເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດໃຊ້ພາສາ
ອັງກິດເປັນເຄື່ອງມືໃນການສຶກສາເນື້ອໃນພ້ອມກັບພັດທະນາພາສາອັງກິດດ້ານວິຊາການຜູ້ສອນທີ່ໃຊ້ແນວ
ການສອນແບບນີ້ເຫັນວ່າຄູບໍ່ຄວນໃຊ້ເນື້ອໃນເປັນພຽງແບບເຝິກຫັດທາງພາສາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຄູຄວນເຝິກໃຫ້
ຜູ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນຂອງເນື້ອໃນ ໂດຍໃຊ້ທັກສະທາງພາສາເປັນເຄື່ອງມື ຄູຈະໃຊ້ເນື້ອໃນກຳນົດຮູບ
ແບບຂອງພາສາ (Form) ຫນ້າທີ່ຂອງພາສາ (Function) ແລະ ທັກສະຍ່ອຍ (Sub – Skills) ທີ່ຜູ້ຮຽນຈຳ
ເປັນຕ້ອງຮູ້ເພື່ອທີ່ຈະເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນຂອງເນື້ອໃນ ແລະ ສ້າງກິດຈະກຳໄດ້ ການໃຊ້ເນື້ອໃນເພື່ອນຳໄປສູ່ການຮຽນ
ຮູ້ພາສານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຄູສາມາດສ້າງບົດຮຽນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະຖານະການຄວາມຈິງໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ທັງນີ້ຄູຈະ
ຕ້ອງເຂົ້າໃຈການສອນແບບບູລະນາການຫຼືທັກສະສຳພັນ ຕະຫຼອດຈົນເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນ ແລະ ສາມາດ ໃຊ້ເນື້ອ
ໃນເປັນຕົວກຳນົດບົດຮຽນທາງພາສາ (Brinton, Snow, Wesche, 1989)

ແນວການສອນແບບນີ້ ຄູຈະປະສານທັກສະທັງສີ່ໃຫ້ສຳພັນກັບຫົວເລື່ອງ (Topic) ທີ່ກຳນົດໃນການ
ເລືອກຫົວເລື່ອງຄູຈະຕ້ອງແນ່ໃຈວ່າຜູ້ຮຽນມີທັກສະ ແລະ ກິນວິທີການຮຽນ (Learning Strategies) ທີ່ຈຳ
ເປັນເພື່ອທີ່ຈະສາມາດເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນໄດ້ ການສອນພາສາແນວນີ້ເໝາະສົມຢ່າງຍິ່ງ ເພາະເປັນການເຝິກກິນວິທີ
ການຮຽນພາສາ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງພາສາ ແລະ ສາມາດນຳກິນວິທີນີ້ໄປໃຊ້ໄດ້
ຕະຫຼອດ ສ່ວນເນື້ອໃນ ແລະ ກິດຈະກຳການຮຽນ ຄູສາມາດປັບແຕ່ງໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຫຼາຍຂຶ້ນ

ກິດຈະກຳການຮຽນການສອນໃນແນວນີ້ຈະກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄິດ ແລະ ເກີດການຮຽນຮູ້ ໂດຍຜ່ານ
ການເຝິກທັກສະທາງພາສາ ກິດຈະກຳເປັນແບບທັກສະສຳພັນທີ່ດີ ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ເມື່ອຜູ້ຮຽນໄດ້ຟັງຫຼືອ່ານບົດ
ຄວາມທີ່ໄດ້ຈາກສີ່ຄວາມຈິງ (Authentic Material) ແລ້ວຜູ້ຮຽນບໍ່ພຽງແຕ່ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຂໍ້ມູນເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຈະຕ້ອງຕີຄວາມ ແລະ ປະເມີນຂໍ້ມູນນັ້ນ ໆ ດ້ວຍ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ຮຽນຈະຕ້ອງຮູ້ບັນທຶກວິເຄາະ ແລະ ສັງເກດ
ຂໍ້ມູນເພື່ອທີ່ຈະສາມາດເວົ້າຫຼືຂຽນດ້ານວິຊາການທີ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງນັ້ນ ໆ ໄດ້ ຈະເຫັນໄດ້ວ່າຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ເຝິກ

ທັງທັກສະທາງພາສາ (Language Skills) ແລະ ທັກສະການຮຽນ (Study Skills) ເຊິ່ງຈະກຽມຜູ້ຮຽນໃຫ້ ພ້ອມທີ່ຈະໃຊ້ພາສາອັງກິດດ້ານວິຊາການໃນສະຖານະການຄວາມຈິງໃນອະນາຄົດ

ການສອນແບບ CBI ເນັ້ນກຽມຜູ້ຮຽນໃຫ້ສາມາດໃຊ້ພາສາອັງກິດເພື່ອຫາຄວາມຮູ້ທາງວິຊາການເພີ່ມ ເຕີມ ເຊິ່ງການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນບໍ່ແຕກຕ່າງໄປຈາກການສອນພາສາເພື່ອການສື່ສານໂດຍມີ ແນວການຮຽນການສອນທີ່ສຳຄັນດັ່ງນີ້ ຄື

- ການສອນແບບປົດຜູ້ຮຽນເປັນສູນກາງ (Learner – Centered Approach)
- ການສອນທີ່ຄຳນຶງເຖິງທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພາສາ (Whole Language Approach)
- ການສອນທີ່ເນັ້ນການຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການ (Experiential Learning)
- ການສອນທີ່ເນັ້ນການຮຽນຮູ້ຈາກການສ້າງໂຄງການ (Project – Based Learning)

ນອກຈາກນີ້ຍັງເນັ້ນຫຼັກສຳຄັນວ່າ ຜູ້ຮຽນສາມາດຮຽນຮູ້ພາສາໄດ້ດີ ຖ້າມີໂອກາດໃຊ້ພາສາໃນສະຖານະ ການທີ່ເໝືອນຄວາມຈິງ ແລະ ຜູ້ຮຽນຈະໃຊ້ພາສາຫຼາຍຂຶ້ນຖ້າມີຄວາມສົນໃຈໃນເນື້ອໃນທີ່ຮຽນ ດັ່ງນັ້ນຜູ້ ຮຽນຈຶ່ງຕ້ອງນຳເນື້ອໃນທີ່ເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ສະຖານະການການຮຽນຮູ້ທີ່ດີມາໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ ເຝິກໃຊ້ພາສາ ເພື່ອທີ່ຈະສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນຂອງເນື້ອໃນ ໂດຍຜູ້ຮຽນສາມາດໃຊ້ພື້ນຄວາມຮູ້ເດີມຂອງ ຕົນໃນພາສາໄທມາໂຍງກັບເນື້ອໃນຂອງວິຊາໃນພາສາອັງກິດ ແລະ ທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ຄື ແນວການສອນແນວນີ້ ເຝິກໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄິດເປັນ ສາມາດວິພາກສະວິຈານນໍ້າຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ຈາກເນື້ອໃນທີ່ຮຽນ ແລະ ໃຊ້ທັກສະທາງພາສາ ເປັນເຄື່ອງມືໃນການຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມໄດ້ ສະນັ້ນການຮຽນການສອນວິທີນີ້ຈຶ່ງເໝາະສົມກັບການສອນ ພາສາໃນລະດັບປະຖົມສຶກສາ

52. ການສອນແບບວິທີທຳມະຊາດ (Natural Method)

ວິທີນີ້ໃຊ້ວິທີສອນໂດຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນພົບປະຄຸກຄລີກັບເຈົ້າຂອງພາສາໂດຍກົງ ເປັນວິທີທີ່ຈະຕ້ອງລົງທຸນ ຫຼາຍ ເພາະຈະຕ້ອງຈ້າງຄູອັງກິດຫຼືອາເມຣິກາ ຫຼືຄູໄທທີ່ເວົ້າພາສາອັງກິດເກັ່ງ ໆ ມາດົນ ຫຼືສິ່ງຜູ້ຮຽນໄປຢັ່ງປະເທດ

ເຈົ້າຂອງພາສາ ການສອນໃຊ້ວິທີເວົ້າເປັນຫຼັກ ແລະ ຜູ້ສອນຈະເນັ້ນເລື່ອງຄຳສັບຫຼາຍ ໂດຍຖືວ່າການຮຽນພາສາ ນັ້ນຄືການຮຽນຄຳສັບ ຖ້ານັກຮຽນຮູ້ຈັກການຄຳສັບຫຼາຍກໍ່ຖືວ່ານັກຮຽນຄົນນັ້ນຮູ້ພາສາດີ ສ່ວນໄວຍາກອນທີ່ ຮຽນນັ້ນກໍ່ເປັນແບບໃຫ້ຄຳຈຳກັດຄວາມ ແລະ ກົດເກນ ແລະເນື້ອເລື່ອງທີ່ຮຽນກໍ່ມັກຈະຢຶດເອົາເຫດການເຊິ່ງ ເກີດຂຶ້ນໃນຂະນະນັ້ນເປັນເກນ ເຊັ່ນ ວັນທີອາກາດຄຣີມຝົນຕົກ ຄູ່ມັກຈະຄຸຍກັບນັກຮຽນເລື່ອງຝົນຫຼືເລື່ອງອື່ນ ໆ ທີ່ນັກຮຽນສົນໃຈຢູ່ໃນຂະນະນັ້ນການຮຽນດ້ວຍວິທີນີ້ ຖ້າໄດ້ຄູ່ທີ່ສາມາດ ນັກຮຽນຈະຮຽນພາສາໃໝ່ໄດ້ໄວ ແລະ ໄດ້ປຽບວິທີສອນອື່ນ ໆ ກົງທີ່ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີໂອກາດຄຸກຄລີກັບພາສາອັງກິດໂດຍກົງ

➤ **ຂໍ້ເສຍຂອງວິທີສອນແບບນີ້ມີຢູ່ຫຼາຍປະການ ເຊັ່ນ**

1. ເປັນວິທີທີ່ຕ້ອງລົງທຸນຫຼາຍ
2. ຄູ່ມັກຈະເປັນຜູ້ເວົ້າເສຍເອງເປັນສ່ວນຫຼາຍ ເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນບໍ່ຄ່ອຍມີໂອກາດໄດ້ເຝິກ ເຖິງແມ່ນ ຈະເວົ້າກໍ່ເວົ້າບໍ່ໄດ້ດີຕົງ ແລະ ອາດຈະເວົ້າຜິດໄວຍາກອນ ເພາະຄູ່ຜູ້ສອນມັກຈະຖືຫລັກວ່າເວົ້າພໍ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈກັນໄດ້ເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ຕ້ອງຖືກທັງໝົດກໍ່ໃຊ້ໄດ້
3. ເນື່ອງຈາກການສອນບໍ່ໄດ້ເນັ້ນໂຄງສ້າງຂອງພາສາ ບໍ່ມີການຄັດເລືອກຮູບແບບປະໂຍກ (pattern) ມາສອນຕາມລຳດັບ ແລະ ບໍ່ຢ້າຮູບແບບປະໂຍກຮູບໃດຮູບໜຶ່ງມາກໍ່ການເຝິກຈົນ ນັກຮຽນສ້າງໄດ້ຢ່າງແມ່ນຢາ ຈຶ່ງປາກົດເກນວ່ານັກຮຽນບໍ່ສາມາດຈະໃຊ້ພາສາໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ອ້າງອີງຈາກ <https://sites.google.com/site/prapasara/15-1> ເທົ່າຄິ່ງເມື່ອວັນທີ່ 17 ທ.ຄ.56

➤ **ການສອນແບບຊຸມຊົນເປັນຖານ**

1. ເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາສາມາດເຮັດວຽກໄດ້ກັບທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ
2. ເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາເກີດການຫຍິບຢູ່ຮູ້ໃນໂລກຂອງຄວາມເປັນຄວາມຈິງຫຼາຍຂຶ້ນ ເຂົ້າໃຈການ ປະຕິບັດຂອງບຸກຄົນທີ່ມີຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ການເມືອງຫຼາຍຂຶ້ນ
3. ເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຫຼາຍຂຶ້ນ
4. ເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາສາມາດເຂົ້າໃຈຂະບວນການຮຽນຮູ້
5. ເພື່ອໃຫ້ນັກສຶກສາໄດ້ຮຽນຮູ້ກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ບັນຫາສັງຄົມທີ່ມີຄວາມຊັບຊ້ອນ ຮຽນຮູ້ ວັດທະນະທຳສຳລັບການປະຕິບັດງານ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດງານໄດ້

6. ເພື່ອພັດທະນາທັກສະທາງວິຊາຊີບ ທັກສະທາງສັງຄົມ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມໃຫ້
ກັບນັກສຶກສາ

ຮູບແບບການສອນພາສາອັງກິດ

ປະຈຸບັນການສອນພາສາອັງກິດໄດ້ມີວິວັດທະນາການ ແລະ ມີທິດສະດີການສອນຫຼາກຫຼາຍວິທີ ທີ່ຄູ່ຈະ
ເລືອກແນວທາງທີ່ເໝາະສົມນຳໄປ ດັດປ່ຽນງສອນນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ດັ່ງວິທີສອນຕໍ່ໄປນີ້

53. ວິທີການສອນໄວຍາກອນ ແລະ ການປ່ຽນ (Grammar Translation)

ເປັນວິທີການສອນທີ່ ເນັ້ນກົດເກນໄວຍາກອນ ແລະ ໃຊ້ການປ່ຽນເປັນສື່ໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈບົດຮຽນ
ລັກສະນະເດັ່ນ

- 1.1. ຄູ່ຈະບອກ ແລະ ອະທິບາຍກົດເກນຕະຫຼອດຈົນຂ້ອຍກເວັ້ນຕ່າງໆ
- 1.2. ໃນດ້ານຄຳສັບ ຄູ່ຈະສອນເທື່ອລະຫຼາຍຄຳ ບອກຄຳປ່ຽນພາສາໄທ ບາງເທື່ອຂຽນຄຳອ່ານໄວ້ດ້ວຍ
- 1.3. ຄູ່ເນັ້ນທັກສະການອ່ານ ແລະ ການຂຽນ
- 1.4. ຄູ່ເນັ້ນວັດຮັບຜົນດ້ານຄວາມຮູ້ ຄວາມຈຳຄຳສັບ ກົດເກນ ຄວາມສາມາດໃນການປ່ຽນ
- 1.5. ຄູ່ມີບົດບາດສຳຄັນຫລາຍທີ່ສຸດ
- 1.6. ນັກຮຽນເປັນຜູ້ຮັບຟັງ ແລະ ຈັດສິ່ງທີ່ຄູ່ບອກລົງໃນປື້ມ
- 1.7. ນັກຮຽນຈະຕ້ອງທ່ອງຈຳກົດເກນຕະຫຼອດຈົນຊື່ສະເພາະຕ່າງໆ ທາງໄວຍາກອນ
- 1.8. ນັກຮຽນສ້າງແບບເຝິກຫັດທີ່ສອດຄ່ອງກັບເກນໄວຍາກອນນັ້ນໆ
- 1.9. ນັກຮຽນບໍ່ໄດ້ເຝິກນຳຄຳສັບມາໃຊ້ໃນຮູບປະໂຫຍກ

54. ວິທີສອນແບບກົງ

ເປັນວິທີການສອນທີ່ເນັ້ນທັກສະການຟັງ ແລະ ເວົ້າໃຫ້ເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງເຝິກທັກສະການອ່ານ ແລະ ການຂຽນໂດຍມີຄວາມເຊື່ອວ່າ ເມື່ອນັກຮຽນສາມາດຟັງ ແລະ ເວົ້າໄດ້ແລ້ວ ກໍ່ສາມາດອ່ານ ແລະ ຂຽນໄດ້ງ່າຍ ແລະ ໄວຂຶ້ນ ບໍ່ເນັ້ນໄວຍາກສະໄໝນັກຮຽນບໍ່ຫຼາຍ ບົດຮຽນສ່ວນໃຫຍ່ເປັນກົດກັດນິດນາ ນັກຮຽນໄດ້ໃຊ້ພາສາເຕັມທີ່ລັກສະນະເດັ່ນ

- 1.10. ຄູ່ຄອຍຖ້າກະຕຸ້ນໃຫ້ນັກຮຽນເວົ້າໂຕ້ຕອບ
- 1.11. ຄູ່ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມຫຼືໃຊ້ສິ່ງທີ່ເອື້ອຕໍ່ການການຮຽນການສອນ
- 1.12. ອະທິບາຍຄຳສັບເປັນພາສາອັງກິດ ແລະ ໃຊ້ຕົວຢ່າງປະກອບເປັນຂອງຄວາມຈິງ
- 1.13. ການວັດຮັບຜົນເນັ້ນທັກສະການຟັງ ແລະ ເວົ້າເຊັ່ນການຂຽນຕາມຄຳບອກການປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງ

55. ວິທີສອນແບບຟັງ-ເວົ້າ (Audio – Lingual Method)

ເປັນວິທີການສອນຕາມຫຼັກ ພາສາສາດ ແລະ ວິທີສອນຕາມແນວໂຄງສ້າງ ເປັນການສອນຕາມຫຼັກທຳມະຊາດ ຄື ຟັງ ເວົ້າ ອ່ານ ແລະ ຂຽນ ສອນຄົບອົງປະກອບລຳດັບຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກລັກສະນະເດັ່ນ

- a. ຄູ່ຕ້ອງເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີໃນການໃຊ້ພາສາທີ່ຮຽນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນໃນການລຽນແບບ
- b. ຄູ່ຈະຈັດນຳຄຳສັບ ແລະ ປະໂຫຍກມາສ້າງເປັນຮູບປະໂຫຍກໃຫ້ນັກຮຽນເວົ້າຕາມຊ້າໆ ກັນໃນຮູບແບບຕ່າງກັນ
- c. ຄູ່ເນັ້ນເລື່ອງການເຝິກຮູບປະໂຫຍກທາງພາສາໃນຫ້ອງຮຽນຫລາຍກວ່າປະໂຫຍດການໃຊ້ພາສາໃນຊີວິດປະຈຳວັນ
- d. ນັກຮຽນຈະຕ້ອງເຝິກພາສາທີ່ຮຽນຊ້າໆ

- e. ນັກຮຽນເປັນຜູ້ນອກລຽນແບບ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄູຈາກສິ່ງທີ່ງ່າຍໄປຫາສິ່ງທີ່ຍາກຈົນເກີດເປັນນິໄສສາມາດເວົ້າໄດ້ຢ່າງອັດໂນມັຕິ

56. ວິທີການສອນຕາມທິດສະດີການຮຽນແບບຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈ (Cognitive Code Learning theory)

ວິທີການສອນແບບນີ້ຢຶດແນວຄິດທີ່ວ່າພາສາເປັນລະບົບທີ່ເປັນໄປຕາມກົດເກນຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ການສະແດງອອກ ທາງພາສາຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມເຂົ້າໃຈ ກົດເກນ ເມື່ອຜູ້ຮຽນມີຄວາມເຂົ້າໃຈຮູບແບບຂອງພາສາ ແລະ ຄວາມໝາຍແລ້ວ ກໍ່ຈະສາມາດໃຊ້ພາສາໄດ້ລັກສະນະເດັ່ນ

- a. ຄູ່ມຸ່ງເຜີຍທັກສະທຸກດ້ານຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມສອນ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຜີຍພັງ ແລະ ເວົ້າໃຫ້ດີກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງອ່ານ ແລະ ຂຽນ ຕາມວິທີສອນແບບຟັງ-ເວົ້າ (Audio – Lingual Method)
- b. ຄູ່ສອນເນື້ອໃນແຕກຕ່າງກັນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງຂອງນັກຮຽນ ທີ່ມີຄວາມສາມາດໃນທັກສະຟັງເວົ້າອ່ານຂຽນທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
- c. ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ຄວາມຄິດ ສະຕິປັນຍາ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ດີຕໍ່ການຮຽນພາສາອັງກິດ
- d. ໃຊ້ພາສາໄທໃນການຊ່ວຍອະທິບາຍ ແຕ່ອະທິບາຍໃນເລື່ອງການຟັງ ແລະ ເວົ້າ
- e. ການວັດ ແລະ ປະເມີນຮັບຜົນໃນດ້ານພາສາຂອງນັກຮຽນນັ້ນ ຄື ຄວາມຄ່ອງແຄ້ວໃນການໃຊ້ພາສາແຕ່ ລະຂັ້ນຕອນ

57. ວິທີສອນຕາມເອກະພາບ (Individualized Instruction)

ຈາກວິວັດທະນາການສອນ ພາສາອັງກິດ ຈະເຫັນວ່າ ຜູ້ຮຽນເລີ່ມມີບົດບາດຈາກການເປັນຜູ້ຮັບພຽງຝ່າຍ ດຽວມາເປັນຜູ້ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຮຽນການສອນຫລາຍຂຶ້ນເປັນລຳດັບລັກສະນະດັ່ງນີ້

- a. ການສອນປ່ຽນຈາກຄູເປັນຫຼັກ ເປັນຜູ້ຮຽນເປັນສູນກາງ
- b. ຄູພະຍາຍາມໃຫ້ນັກຮຽນມີໂອກາດສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດ້ວຍຕົນເອງຕາມຄວາມສາມາດຂອງແຕ່ ບອກກາຄົນໃຫ້ໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດ
- c. ຄູກຽມສື່ການຮຽນການສອນໄວ້ໃຫ້
- d. ຄູຈະກຽມ ສື່ ເອກະສານ ບົດຮຽນໂປຣແກຣມ ຊຸດການຮຽນ ຄອມພິວເຕີຊ່ວຍສອນ ແລະ ແນວຄຳຕອບໄວ້ໃຫ້ນັກຮຽນຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ

58. ວິທີສອນແບບການຕອບສະໜອງດ້ວຍທ່າທາງ (Total Physical Response Method)

ແນວການສອນແບບນີ້ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການຟັງເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ ເມື່ອຜູ້ຟັງເຂົ້າໃຈເລື່ອງທີ່ຟັງຢູ່ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດຕາມໄດ້ກໍ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຈຳໄດ້ດີລັກສະນະດັ່ງນີ້

- a. ໃນໄລຍະແຮກຂອງການຮຽນການສອນ ຜູ້ຮຽນບໍ່ຕ້ອງເວົ້າ ແຕ່ເປັນພຽງຜູ້ຟັງ ແລະ ສ້າງຕາມຄູ
- b. ຄູເປັນຜູ້ກຳກັບພຶດຕິກຳຂອງນັກຮຽນທັງໝົດ ຄູຈະເປັນຜູ້ອອກຄຳສັ່ງເອງ ເມື່ອເຖິງໄລຍະເວລາທີ່ ສົມຄວນເວົ້າແລ້ວຮຽນອ່ານ ແລະ ຂຽນຕໍ່ໄປ
- c. ພາສາທີ່ນຳມາໃຊ້ໃນການສອນເນັ້ນທີ່ພາສາເວົ້າ ຮຽນເລື່ອງໂຄງສ້າງທາງໄວຍາກອນ ແລະ ຄາສັບ ຫລາຍກວ່າດ້ານອື່ນໆ ໂດຍອີງຢູ່ກັບປະໂຫຍກຄຳສັ່ງ
- d. ນັກຮຽນຈະເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນຈາກການສະແດງທ່າທາງຂອງຄູ

- e. ຄູ່ຮູ້ໄດ້ທັນທີວ່ານັກຮຽນເຂົ້າໃຈຫຼືບໍ່ ຈາກການສັງເກດການປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງຂອງນັກຮຽນເມື່ອ ຄູ່ສັ່ງ
- f. ຄູ່ຕ້ອງສ້າງພ້ອມກັບນັກຮຽນໃນໄລຍະແຮກ
- g. ຕ້ອງສັ່ງຈາກງ່າຍໄປຫາຍາກ

59. ວິທີການສອນແບບອະພິປາຍ (Discussion Method)

ເປັນວິທີການສອນທີ່ເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນ ຮູ້ບັນທຶກສ້າງວຽກງານເປັນກຸ່ມ ທັງໝົດພະລັງຄວາມຄິດເພື່ອ ພິຈາລະນາຫາທາງແກ້ໄຂໄຂບັນຫາ ຫາຂໍ້ເທັດຄວາມຈິງລັກສະນະເດັ່ນ

- a. ເຝິກໃຫ້ນັກຮຽນກວ້າສະແດງອອກ ກວ້າສະແດງຄວາມຄິດເຫັນກວ້າເວົ້າ ຢ່າງມີເຫດຜົນ ເຝິກ ການເປັນຜູ້ຟັງທີ່ດີ ເຝິກໃຫ້ເປັນຄົນມີລະບຽບວິໄນ ແລະ ອິດທິນທີ່ຈະຮັບຟັງຄວາມຄິດເຫັນຂອງ ຜູ້ອື່ນ
- b. ຄູ່ສ້າງສະຖານະການໃຫ້ນັກຮຽນເຮັດວຽກວ່າ ສົມມຸດນັກຮຽນຈະເຂົ້າເປັນເວລາ 5 ມື້ນັກຮຽນຈະ ຕ້ອງກຽມເຄື່ອງໃຊ້ຫຍັງໄປດ້ວຍຊ່ວຍກັນອະພິປາຍ ແລະ ສະຫຼຸບຜົນອອກມາເປັນລາຍງານສິ່ງ ຄູ ເປັນຕົ້ນ

60. ວິທີການສອນແບບໂຄງການ (Project Method)

ເປັນວິທີທີ່ສອນໃຫ້ຜູ້ຮຽນສ້າງກິດຈະກຳ ໃດກິດຈະກຳໜຶ່ງທີ່ຜູ້ຮຽນສົນໃຈ ຫຼືຕາມທີ່ຄຸມອບໝາຍໃຫ້ ສ້າງລັກສະນະເດັ່ນ

- a. ນັກຮຽນຈະດຳເນີນການຢ່າງອິດສະຫຼະ

- b. ຄູ່ເປັນພຽງຜູ້ຊື້ແນະຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຕິດຕາມຮັບຜົນງານຂອງນັກຮຽນວ່າການດໍາເນີນການຄວາມກ້າວໜ້າອຸປະສັກການປະເມີນຮັບຜົນງານໃດດ້ວຍ
- c. ນັກຮຽນຈະມີອິດສະຫຼະໃນການໃຊ້ພາສາໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່

61. ວິທີສອນພາສາແບບກຸ່ມສໍາພັນ (Community Language Learning)

ວິທີການ ສອນແບບນີ້ມີແນວຄິດທີ່ຕ່າງໄປຈາກແນວຄິດອື່ນລັກສະນະເດັ່ນ

- a. ຍຶດຜູ້ຮຽນເປັນຫຼັກ
- b. ເນັ້ນການພັດທະນາຄວາມສໍາພັນລະຫວ່າງຄູ່ກັບນັກຮຽນ ແລະ ລະຫວ່າງນັກຮຽນນໍາກັນ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມຮູ້ສຶກວ່າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກຸ່ມ
- c. ນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນຮ່ວມກິດຈະກຳ
- d. ຄູ່ສ້າງຫນ້າທີ່ເປັນຜູ້ໃຫ້ຄໍາປຶກສາດ້ານພາສາເທົ່ານັ້ນ ສິ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມຄິດລິເລີ່ມສ້າງສັນ
- e. ເນັ້ນການໃຊ້ພາສາເພື່ອການສື່ສານ ສິ່ງທີ່ນໍາມາຮຽນສາມາດນໍາໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນໄດ້ ການເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ໂຄງສ້າງປະໂຫຍກ ຄໍາສັບ ແລະ ສຽງ ຕາມວິທີການສອນແບບກຸ່ມສໍາພັນ
- f. ການປະເມີນຮັບຜົນການຮຽນນັ້ນຈະເປັນການທົດສອບແບບບູລະນາການໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນປະເມີນຕົນເອງ ເບິ່ງຈາກການຮຽນຮູ້ຂອງຕົນເອງ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງຕົນ
- g. ຖ້ານັກຮຽນມີທີ່ຜິດ ຄູ່ຈະພະຍາຍາມແກ້ໄຂໄວ້ ໂດຍບໍ່ໃຊ້ວິທີຄຸກຄວາມ ໂດຍໃຫ້ເຮັດສ້າງຊ້າໆ ກັນ

62. ວິທີສອນຕາມແນວການສອນພາສາເພື່ອການສື່ສານ (Communicative Approach)

ຈາກຂໍ້ເທັດຄວາມຈິງພົບວ່າ ເຖິງແມ່ນນັກຮຽນ ຈະຮຽນຮູ້ໂຄງສ້າງຂອງພາສາມາແລ້ວເປັນຢ່າງດີ ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ຫຼືສື່ສານໄດ້ດີນັກ ດ້ວຍເຫດຜົນນີ້ນັກພາສາສາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຮຽນພາສາຕ່າງປະເທດ ໄດ້ສະເໜີແນວການສອນແບບໃໝ່ ຄື ການສອນເພື່ອການສື່ສານ ໂດຍມີຄວາມເຊື່ອວ່າພາສາບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງລະບົບໄວຍາກອນທີ່ປະກອບດ້ວຍສຽງ ສັບ ແລະ ໂຄງສ້າງເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ພາສາຄື ລະບົບທີ່ໃຊ້ໃນການສື່ສານ ດັ່ງນັ້ນການສອນ ຈຶ່ງຄວນໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດນຳພາສາໄປໃຊ້ໃນການສື່ສານໄດ້ ແລະ ຈະຕ້ອງໃຊ້ພາສາໃຫ້ເໝາະສົມຕາມສະພາບສັງຄົມດ້ວຍ

63. ໂປຣແກຣມ CIRC(Cooperative Integrated Reading and Composition)

CIRC ຄື ໂປຣແກຣມສຳລັບສອນການອ່ານ ການຂຽນ ແລະ ທັກສະທາງພາສາ (Language arts) ໃຊ້ກັບນັກຮຽນລະດັບປະຖົມສຶກສາດົນປາຍ ໂດຍເນັ້ນທີ່ຫຼັກສູດ ແລະ ວິທີການສອນ ໂດຍການພະຍາຍາມນຳການຮຽນຮູ້ແບບຮ່ວມມືມາໃຊ້ ໂປຣແກຣມ CIRC ພັດທະນາຂຶ້ນ ໂດຍ Madden, Slavin ແລະ Stevens ໃນປີ 1986 ນັບວ່າເປັນໂປຣແກຣມທີ່ໃໝ່ທີ່ສຸດຂອງວິທີການຮຽນຮູ້ເປັນທີມ ເຊິ່ງເປັນໂປຣແກຣມການຮຽນແບບຮ່ວມມືທີ່ໜ້າສົນໃຈຢຶ່ງ ເນື່ອງຈາກເປັນໂປຣແກຣມການຮຽນການສອນທີ່ນຳການຮຽນແບບຮ່ວມມືມາໃຊ້ກັບການອ່ານ ແລະ ການຂຽນໂດຍກົງ CIRC-Reading ສຳລັບການອ່ານ ນັກຮຽນຈະໄດ້ຮັບການສອນພາຍໃນກຸ່ມການອ່ານ ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ນັກຮຽນແຍກອອກເປັນທີມ ເພື່ອເຮັດວຽກຕາມກົດຈະກຳແບບຮ່ວມມື ໂດຍການຈົດບຄູ່ກັນອ່ານ ການສ້າງນາຍເລື່ອງທີ່ອ່ານ ການສະຫຼຸບເລື່ອງໃຫ້ອີກຄົນໜຶ່ງຟັງ ການຂຽນຕອບຄຳຖາມຈາກເລື່ອງ ການເຝິກສະກົດແກນຄຳສັບ ການຖອດຮຫັດ ແລະ ເຝິກເລື່ອງຄຳສັບ ນັກຮຽນເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນທີມເພື່ອໃຫ້ນັກຮຽນສາມາດຈົດບໃຈຄວາມສຳຄັນຂອງເລື່ອງທີ່ອ່ານໄດ້ ແລະ ໄດ້

ທັກສະອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມເຂົ້າໃຈໃນການອ່ານ CIRC-Writing/Language Arts ສໍາລັບການຂຽນ ວິທີການທີ່ໃຊ້ຂຶ້ນຢູ່ກັບຮູບແບບກລະບວນການຂຽນ ເຊິ່ງໃຊ້ຮູບແບບທີມເໝືອນກັບໂປຣແກຣມ CIRC ສໍາລັບການອ່ານ ວິທີການນີ້ນັກຮຽນເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອວາງແຜນ (plan) ຮ່າງຕົ້ນສະບັບ (draft) ທົບທວນແກ້ໄຂໄຂໄຈ (revise) ລວບລວມ ແລະ ລາດັບເລື່ອງ (edit) ແລະ ພິມຫຼືສະແດງຮັບຜົນງານ (publish) ເລື່ອງທີ່ແຕ່ງອອກມາ ໂດຍຄູເປັນຜູ້ສະເໜີເນື້ອໃນພຽງນ້ອຍໆກ່ຽວກັບແນວທາງ (style) ຊື່ນຫາ ແລະ ກົນວິທີຂອງການຂຽນ CIRC ສໍາລັບການອ່ານ ແລະ ການຂຽນນັ້ນ ໂດຍປົກກະຕິແລ້ວຈະໃຊ້ຄອບຄູ່ໄປນໍາກັນ ແຕ່ກລະນັ້ນກໍ່ສາມາດໃຊ້ໂປຣແກຣມນີ້ແຍກໃນການສອນອ່ານ ຫຼືສອນການຂຽນພຽງຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງໄດ້ ໂປຣແກຣມການຮຽນແບບຮ່ວມມື ມີລັກສະນະກົດຈະກຳໂດຍທັງໝົດດັ່ງນີ້ຄື

1. ການສອນເລີ່ມຕົ້ນຈາກຄູ (Teacher Instruction)
2. ການເຝິກປະຕິບັດພາຍໃນທີມ (Team Practice) ນັກຮຽນເຮັດວຽກໃນກຸ່ມເຊິ່ງມີດມາຊິກ 4-5 ຄົນໂດຍມີຄວາມສາມາດແຕກຕ່າງກັນ ຮຽນຮູ້ກັນຈາກທີ່ຄູໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ໂດຍການໃຊ້ Worksheet ຫຼືອຸປະກອນການເຝິກອື່ນໆ ຂຶ້ນຢູ່ກັບເນື້ອໃນທີ່ຮຽນ ນັກຮຽນຈະໄດ້ປະເມີນເພື່ອນສະມາຊິກໃນກຸ່ມເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ
3. ນັກຮຽນໄດ້ປະເມີນການຮຽນຮູ້ຂອງຕົນເອງ (Individual Assessment) ໃນເລື່ອງຂອງຂໍ້ຄວາມຮູ້ຫຼືທັກສະທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບໃນບົດຮຽນ
4. ຄະແນນຈາກການປະເມີນນັກຮຽນແຕ່ລະຄົນ ຈະທັງໝົດເປັນຄະແນນຂອງທີມ (Team Recognition) ທີມໃດທີ່ໄດ້ຄະແນນເຖິງເກນທີ່ກຳນົດໄວ້ ຈະໄດ້ຮັບໃບປະກາດສະນິຍະບັດຫຼືລາງວັນອື່ນໆການຈັດກຸ່ມນັກຮຽນນັກຮຽນຈະເຮັດວຽກຕາມກົດຈະກຳທີ່ກຳນົດ ພາຍໃນກຸ່ມການຮຽນຮູ້ທີ່ມີນັກຮຽນເຊິ່ງມີຄວາມສາມາດແຕກຕ່າງກັນໃນກຸ່ມການອ່ານ (Reading Groups) ນັ້ນ ນັກຮຽນຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ຢູ່ໃນກຸ່ມ ການອ່ານ ຈານວນ 2-3 ກຸ່ມ ຂຶ້ນຢູ່ກັບລະດັບການອ່ານຂອງທ່ານ ໂດຍຄູເປັນຜູ້ກຳນົດໃຫ້ວ່າ ນັກຮຽນ ຄົນໃດຈັດວ່າຢູ່ໃນກຸ່ມເກັ່ງ ປານກາງ ຫຼື ອ່ອນຕົວຢ່າງງານວິໄຈ

<http://www.library.msu.ac.th/web/dublin.linkout.php?url=http://khoon.msu.ac.th/full11/sudsiri961/titlepage.pdf>

64. ການຈັດການຮຽນການສອນແບບ 4 MAT

1. ການຈັດການຮຽນການສອນແບບ 4 MAT ມີພື້ນຖານຄວາມຄິດມາຈາກເລື່ອງການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ(Learning Style) ແລະ ການສ້າງວຽກງານຂອງສະຫມອງ ສໍາລັບແນວຄິດກ່ຽວກັບສຫມາກໄຂ່ຫລັງລໍ ການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນນັ້ນສະເໜີໂດຍແມກ ຄາທິ (Mc Carthy) ໄດ້ຮັບອິດທິພົນມາຈາກແນວຄິດຂອງ ເດວິດ ຄໍລິບ David Kolb ເຊິ່ງອະທິບາຍວ່າສຫມາກໄຂ່ຫລັງລໍການຮຽນຮູ້ເກີດຈາກມິຕິ 2 ມິຕິ ຄື

1.1. ການຮຽນຮູ້ (Perception)

1.2. ການຈັດການຂໍ້ມູນ (Processing)

1.3. ການຮັບຮູ້ (Perception) ເຊິ່ງມີ 2 ລັກສະນະ ຄື

1.4. ການຮັບຮູ້ຜ່ານປະສົບການຮູບທໍາ (Concrete Experience)

1.5. ການຮັບຮູ້ຜ່ານການສ້າງມະໂນພາບທີ່ເປັນນາມທໍາ (Abstract Conceptualization)

2. ການຈັດການຂໍ້ມູນ (Processing) ເຊິ່ງມີ 2 ລັກສະນະ ຄື

2.1. ການສັງເກດແລ້ວນໍາມາຄິດຫມາກໄຂ່ຫລັງຮິດຮອງ (Reflective Observation)

2.2 ການລົງມືປະຕິບັດດ້ວຍຕົນເອງ (Active Experiment)

ລັກສະນະການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນແຕ່ລະແບບ ມີລັກສະນະທີ່ຕ່າງກັນດັ່ງນີ້

ຜູ້ຮຽນແບບທີ່ 1 (Type 1) ຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການກິງທີ່ເປັນຮູບທໍາຜ່ານການສັງເກດແລ້ວຄິດຢ່າງຈັດເປັນຜູ້ຮຽນທີ່ຮຽກວ່າ ຜູ້ຮຽນຖະຫນັດຈິນຕນາກາ (Imaginative Learner) ທ່ານຈະພະຍາຍາມຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍໃນສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ ມັກມັກຖາມວ່າເປັນຫຍັງ (Why)

ຜູ້ຮຽນແບບທີ່ 2 (Type 2) ຮຽນຮູ້ຈາກປະສົບການທີ່ເປັນນາມທໍາຜ່ານການຄິດຢ່າງຫມາກ

ໄຂ່ຫລັງຮິດຮອງຈົນເກີດເປັນມະໂນພາບຈັດເປັນຜູ້ຮຽນທີ່ຮຽກວ່າ ຜູ້ຮຽນຖະຫນັດການວິເຄາະ
(Analytic Learner) ມັກມັກຖາມວ່າຫຍັງ (What)

ຜູ້ຮຽນແບບທີ່ 3 (Type 3) ຮຽນຮູ້ຈາກການຮັບຮູ້ມະໂນພາບ ແລ້ວນຳມະໂນພາບມາຜ່ານການ
ລົງມືປະຕິບັດດ້ວຍຕົນເອງ ຈັດເປັນຜູ້ຮຽນທີ່ຮຽກວ່າ ຜູ້ຮຽນຖະຫນັດການໃຊ້ສາມັຍສຳນຶກ
(Common Sense Learner) ມັກມັກຖາມວ່າແນວໃດ (How)

ຜູ້ຮຽນແບບທີ່ 4 (Type 4) ຮຽນຮູ້ຈາກການລົງມືປະຕິບັດຈົນເກີດປະສົບການເຊິ່ງຕົນເອງຍອມ
ຮັບໄດ້ ຈັດເປັນຜູ້ຮຽນທີ່ຮຽກວ່າ ຜູ້ຮຽນຍອມຮັບການປ່ຽນປ່ຽນງ (Dynamic Learner) ມັກ
ມັກຖາມວ່າ ຖ້າ...ແລ້ວ (If...then...)

65. ການອອກແບບກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້

ການຈັດການຮຽນການສອນແບບ 4 MAT ຈັດເປັນນວັດກຳມະການອອກແບບກິດຈະກຳການ ຮຽນຮູ້
ທີ່ສອດຄ່ອງກັບແນວຄິດໃນເລື່ອງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງບຸກຄົນ ການຈັດການຮຽນຮູ້ທີ່ເນັ້ນ ຜູ້ຮຽນເປັນສູນ
ກາງ ທັງໝົດທັງການພັດທະນາປະສິດທິພາບຂອງຜູ້ຮຽນໃຫ້ເປັນຄົນດີ ຄົນເກັ່ງ ແລະ ມີຄວາມສຸກໄດ້ນຳຮັບຜົນ
ການສັງເຄາະງານວິໄຈທີ່ກ່ຽວກັບຮູບແບບການຮຽນຮູ້ຂອງຜູ້ຮຽນ ແລະ ຜົນການສຶກສາດ້ານການພັດທະນາ
ສະຫມອງ 2 ຊືກ ມາພັດທະນາເປັນແນວການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ໃຫ້ ເໝາະສົມກັບຜູ້ຮຽນທຸກລັກສະນະ
ປະສົມຜສານກັນ ກລະບວນການຈັດການຮຽນຮູ້ໄດ້ແບ່ງເປັນ 4 ຂັ້ນຕອນ ແລະ ແຕ່ລະຂັ້ນຕອນແບ່ງເປັນຂັ້ນ
ຕອນຍ່ອຍ ໆ 2 ຂັ້ນຕອນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສາມາດຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ໄດ້ຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ຍືດຢຸ່ນ ຕອບ
ສະໜອງການພັດທະນາສັກຂະຍະພາບທຸກດ້ານຂອງຜູ້ຮຽນທີ່ມີຮູບແບບຫຼືລັກສະນະການຮຽນຮູ້ແຕກຕ່າງກັນ
ດັ່ງນີ້

ຂັ້ນຕອນທີ່ 1 ການນຳສະເໜີປະສົບການທີ່ມີຄວາມສຳພັນກັບຜູ້ຮຽນ ຂັ້ນຕອນນີ້ເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມສົນໃຈເລື່ອງທີ່ຮຽນ ຄົ້ນພົບເຫດຜົນຂອງຕົນເອງວ່າເປັນຫຍັງຕ້ອງຮຽນເລື່ອງນັ້ນ ແບ່ງເປັນ 2 ຂັ້ນຕອນຍ່ອຍ ຄື

- 1.1. ການເສີມສ້າງປະສົບການ ຂັ້ນນີ້ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ມີປະຕິສຳພັນຫຼືໃຊ້ຈົນຕນາການຂອງຕົນໃນ ສິ່ງທີ່ກຳລັງຮຽນ (ເນັ້ນການພັດທະນາສະຫມອງຊີກຂວາ)
- 1.2. ການວິເຄາະປະສົບການທີ່ໄດ້ຮັບ ເປັນຂັ້ນທຶກາເຫດຜົນກ່ຽວກັບປະສົບການທີ່ໄດ້ຮັບໃນ ຂັ້ນ 1
- 1.3. ດ້ວຍການຄິດ ວິເຄາະ (ເນັ້ນການພັດທະນາສະຫມອງຊີກຊ້າຍ)

ຂັ້ນຕອນທີ່ 2 ການສະເໜີເນື້ອໃນ ສາລະ ຂໍ້ມູນແກ່ຜູ້ຮຽນ ຂັ້ນນີ້ເປັນການເຊື່ອມໂຍງການຮຽນຮູ້ຈາກ ຂັ້ນ 1

- 2.1. ມາສູ່ການສ້າງມະໂນພາບເພື່ອຕອບຄຳຖາມໃຫ້ໄດ້ວ່າສິ່ງທີ່ຮຽນນັ້ນຄືຫຍັງ ແບ່ງເປັນ 2 ຂັ້ນຕອນຍ່ອຍ ຄືການບູລະນາການປະສົບການເພື່ອສ້າງມະໂນພາບ (Concept) ຂັ້ນນີ້ເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດ ເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງປະສົບການຂອງຕົນກັບສິ່ງທີ່ຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມ ເຂົ້າໃຈ (ເນັ້ນການພັດທະນາສະຫມອງຊີກຂວາ)
- 2.2. ການພັດທະນາເປັນມະໂນພາບ ເປັນຂັ້ນຕອນຂອງການເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ຮຽນ ຈົນສ້າງເປັນມະໂນພາບໄດ້ (ເນັ້ນການພັດທະນາສະຫມອງຊີກຊ້າຍ)

ຂັ້ນຕອນທີ່ 3 ການເຝິກປະຕິບັດເພື່ອພັດທະນາມະໂນພາບ ເປັນການພັດທະນາມະໂນພາບມາສູ່ການປະຕິບັດຄວາມຈິງ ເປັນການຫາຄຳຕອບວ່າຈະສ້າງໄດ້ແນວໃດ ແບ່ງເປັນ 2 ຂັ້ນຕອນຍ່ອຍ ຄື

- 3.1. ການປະຕິບັດງານຕາມຂັ້ນຕອນ ຂັ້ນນີ້ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນທີ່ກຳນົດໄວ້ (ເນັ້ນການພັດທະນາສະຫມອງຊີກຊ້າຍ)
- 3.2. ການນຳສະເໜີຮັບຜົນການປະຕິບັດງານ ຂັ້ນນີ້ເປັນການບູລະນາການ ແລະ ສ້າງສັນຂອງຜູ້ຮຽນທີ່ຈະສະແດງເຖິງຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນສິ່ງທີ່ຮຽນໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ຕາມຄວາມຖະຫນັດຫຼືຄວາມ ສົນໃຈຂອງຕົນ (ເນັ້ນການພັດທະນາສະຫມອງຊີກຂວາ)

ຂັ້ນຕອນທີ່ 4 ການນຳຄວາມຄິດລວມຍອດໄປສູ່ການປະຍຸກໃຊ້ ເປັນກລະບວນການຮຽນຮູ້ທີ່ ເກີດຈາກການລົງ
ມືສ້າງດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຖ້າຈະນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດຄວາມຈິງແລ້ວເປັນແນວໃດ ແບ່ງເປັນ 2 ຂັ້ນ
ຕອນຍ່ອຍ ຄື

- 4.1. ການນຳຄວາມຮູ້ໄປປະຍຸກໃຊ້ຫຼືການພັດທະນາງານ ໃນຂັ້ນນີ້ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ມີໂອກາດເລືອກ
ແລະ ລົງມືກະທຳງານຂອງຕົນເອງທຸກຂັ້ນຕອນ ຈົນສຳເລັດເປັນຮັບຜົນງານ (ເນັ້ນການ
ພັດທະນາສະຫມອງຊີກຊ້າຍ)

- 4.2. ການນຳສະເໜີຮັບຜົນງານຫຼືການເຜີຍແຜ່ ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ ແລກ
ປ່ຽນຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການຂອງຕົນໃນຮູບແບບຕ່າງ ໆ (ເນັ້ນການພັດທະນາສະຫມອງຊີກ
ຂວາຄຳອະທິບາຍກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດໃນການສ້າງວຽກງານຂອງສະຫມອງ

 - 1. ຄວາມສາມາດຂອງສະຫມອງຊີກຂວາ ຄື ການຄິດສັງເຄາະ ການຄິດສ້າງສັນ ການໃຊ້ສາມັຍ
ສຳນຶກ ການຄິດແບບຫຼາກຫຼາຍ ການຄິດແບບອົງຄົນວົມ ການຄິດຈົນຕນາການ ແລະ ອື່ນ ໆ
 - 2. ຄວາມສາມາດຂອງສະຫມອງຊີກຊ້າຍ ຄື ການຄິດວິເຄາະ ການຄິດຫາເຫດຜົນ ການຄິດ
ແບບປົນໄນ ການຄິດແບບມີທິດທາງ ແລະ ອື່ນ ໆ

66. ການຈັດການຮຽນການສອນແບບ Story line

ວິທີສອນແບບ Story line ເປັນວິທີທີ່ໃຊ້ໃນການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນການສອນ ທີ່ເນັ້ນຜູ້ຮຽນເປັນ
ສູນກາງ ຈະມີການຜຸກເລື່ອງແຕ່ລະຕອນໃຫ້ເກີດຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ລຽງລຳດັບເຫດການ ຫຼືທີ່ຮຽກວ່າ
ກຳນົດເສັ້ນທາງເດີນເລື່ອງ ໂດຍໃຊ້ຄຳຖາມຫຼັກເປັນຕົວນຳ ສູ່ການໃຫ້ຜູ້ຮຽນສ້າງກິດຈະກຳຢ່າງຫຼາກຫຼາຍ
ເພື່ອສ້າງຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ເປັນການຮຽນຕາມສະພາບຄວາມຈິງ ທີ່ມີການບູລະນາການລະຫວ່າງວິ
ຊາ ເພື່ອເປົ້າໝາຍພັດທະນາສັກຂະຍະພາບຂອງຜູ້ຮຽນທັງຕົວລັກສະນະເດັ່ນຂອງວິທີສອນ

1. ກຳນົດເສັ້ນທາງການຢ່າງເລື່ອງ (Story line) ແລະ ຈັດລຽງເປັນຕອນໆ (Episode) ດ້ວຍການໃຊ້ຄຳຖາມຫຼັກ (Key Questions) ເປັນຕົວກຳນົດກິດຈະກຳເພື່ອການຮຽນຮູ້
2. ເນັ້ນການໃຊ້ກິດຈະກຳ (Activity Based Approach) ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄຳຖາມຫຼັກ ແລະ ຊື່ນຫາການຜູກເລື່ອງ ເຊິ່ງມີດັ່ງນີ້
 - 1) ຢຶດຜູ້ຮຽນເປັນສູນກາງ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນກິດຈະກຳການຮຽນຫລາຍທີ່ສຸດ
 - 2) ຢຶດກຸ່ມເປັນແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ ເພື່ອແລກປ່ຽນປະສົບການກັນ
 - 3) ໃຫ້ຜູ້ຮຽນສ້າງຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍເນັ້ນກລະບວນການຄອບຄູ່ກັບຄວາມຮູ້
 - 4) ເນັ້ນການນຳຄວາມຮູ້ໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ
3. ເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນສ້າງ (Construct) ຄວາມຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ ໂດຍມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງກິດຈະກຳຢ່າງເກີດການຮຽນຮູ້ຢ່າງມີຄວາມໝາຍ ສາມາດພັດທະນາຜູ້ຮຽນ ທັງດ້ານສະຕິປັນຍາ (Head) ດ້ານອາລົມ ເຈດຕິ (Heart) ແລະ ດ້ານທັກສະປະຕິບັດ (Hands) ເປັນວິທີສອນທີ່ໃຫ້ອຳນາດແກ່ ຜູ້ຮຽນ (Learner Empowerment) ຄື ໃຫ້ໂອກາດສ້າງຄວາມຮູ້ຫຼືປັບແຕ່ງໂຄງສ້າງຄວາມຮູ້ດ້ວຍ ຕົນເອງຢ່າງເປັນອິດສະຫຼະ ແລະ ສະແດງເຖິງກລະບວນການໃນການໄດ້ມາເຊິ່ງຄວາມຮູ້ນັ້ນໆ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ ຄວາມຮູ້ທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ເຊິ່ງຈະນຳໄປສູ່ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ (Long Life Learning)
4. ເປັນການຮຽນຕາມສະພາບຄວາມຈິງ (Authentic Learning) ມີການບູລະນາການລະຫວ່າງວິຊາ (Integration)
5. ມີເຫດການ (Incidents) ເກີດຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ແຕກໄຂໄຈບັນຫາ ແລະ ຮຽນຮູ້
6. ແຕ່ລະເລື່ອງ ຫຼືແຕ່ລະເຫດການທີ່ກຳນົດ ຕ້ອງມີການບອກສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ຫຼືມີອົງປະກອບຕໍ່ໄປນີ້
 - 1) ກຳນົດສາກ ໂດຍບອກສະຖານທີ່ ແລະ ເວລາໂດຍສະເພາະ
 - 2) ຕົວລະຄົນ ອາດເປັນຄົນຫຼືເປັນສັດ
 - 3) ວິຖີການດຳເນີນຊີວິດເພື່ອໃຊ້ສຶກສາ
 - 4) ບັນຫາທີ່ນອກການແຕກໄຂໄຈ

➤ **ບົດບາດຂອງຄູ ແລະ ຜູ້ຮຽນເມື່ອໃຊ້ວິທີສອນແບບ (Story line)**

1. ເປັນຜູ້ກະກຽມ ໃນເລື່ອງຕ່າງໆ ໄດ້ແກ່
 - 1.1. ກອບແນວຄິດຂອງເລື່ອງທີ່ຈະສອນໂດຍຂຽນເສັ້ນທາງການຍ່າງເລື່ອງ (Story line) ແລະ ການິດເລື່ອງເປັນຕອນໆ (Episode) ໂດຍແຕ່ລະຫົວຂໍ້ເລື່ອງໃນແຕ່ລະຕອນໄດ້ຈາກການບູລະນາການ
 - 1.2. ກຽມຄຳຖາມສຳຄັນຫຼືຄຳຖາມຫຼັກ ເພື່ອໃຊ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນຄິດ ວິເຄາະ ແລະ ລົງມືປະຕິບັດ
2. ເປັນຜູ້ອຳນວຍຄວາມສະດວກລະຫວ່າງການຮຽນການສອນ ເຊັ່ນ
 - 2.1. ເປັນຜູ້ນຳສະເໜີ (Presenter) ເຊັ່ນ ນາສະເໜີຫົວຂໍ້ ບັນຫາ ເຫດການໃນເລື່ອງລາວທີ່ຈະສອນ
 - 2.2. ເປັນຜູ້ສັງເກດ (Observer) ສັງເກດຂະນະຜູ້ຮຽນຕອບຄຳຖາມ ຖາມຄຳຖາມ ປະຕິບັດກິດຈະກຳ ທັງໝົດທັງສັງເກດພຶດຕິກຳອື່ນໆ ຂອງຜູ້ຮຽນ
 - 2.3. ເປັນຜູ້ໃຫ້ກະຕຸ້ນ (Motivator) ກະຕຸ້ນຄວາມສົນໃຈ ຜູ້ຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮຽນຢ່າງແທ້ຕິງ
 - 2.4. ເປັນຜູ້ໃຫ້ການເສີມແຮງ (Reinforcer) ເພື່ອໃຫ້ເພີ່ມຄວາມຖີ່ຂອງພຶດຕິກຳການຮຽນ
 - 2.5. ເປັນຜູ້ແນະນຳ (Director)
 - 2.6. ເປັນຜູ້ຈັດບັນຢາກາດ (Atmosphere Organizer) ໃຫ້ບັນຢາກາດການຮຽນການສອນດີທັງດ້ານກາຍພາບ ແລະ ດ້ານຈິດສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮຽນຢ່າງມີຄວາມສຸກ
 - 2.7. ເປັນຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນຢ້ອນກລັບ (Reflector) ໃຫ້ການວິພາກຢູ່ວິຈານນໍ້ໍ້ດີ ຂ້ອບກົບຮ່ອງ ເພື່ອໃຫ້ພຶດຕິກຳຄົງຢູ່ ຫຼືປັບປຸງ ແກ້ໄຈ ພຶດຕິກຳການຮຽນ
 - 2.8. ເປັນຜູ້ປະເມີນ (Evaluator) ຄວນມີການປະເມີນຮັບຜົນເປັນໄລຍະໆ ປະເມີນກະບວນການ (Process) ພຶດຕິກຳລະຫວ່າງຫາຄວາມຮູ້ (Performance) ແລະປະເມີນຮັບຜົນງານ (Product) ເຊິ່ງອາດເປັນອົງຄວາມຮູ້ ແລະ /ຫຼື ຜົນງານ
3. ເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ກະບວນການ (Process Oriented) ຫລາຍກວ່າເນື້ອເລື່ອງ ຊຶ່ງຫາສາລະ (Content Oriented)

4. ເນັ້ນການບຸລະນາການລະຫວ່າງວິຊາ (Integration) ຫຼືປະສົມຜສານລະຫວ່າງວິຊາໃນຫຼັກສູ່ດ (Interdisciplinary)
5. ເປັນແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຫຼືແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ແຫຼ່ງໜຶ່ງທີ່ໃຫ້ຜູ້ຮຽນຊັກຖາມ ປຶກສາເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຫາຄວາມຮູ້
6. ເປັນຜູ້ຮິເລີ່ມຫົວຂໍ້ ບັນຫາ ເຫດການໃນເລື່ອງລາວທີ່ຈະສອນ ແລະ ຕ້ອງຈັດກິດຈະກຳເພື່ອຄວາມຕື່ນເຕັ້ນ ຄວາມພໍໃຈ ທັງຄູ ຜູ້ຮຽນ ແລະ ຜູ້ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເຊັ່ນ ຜູ້ບໍລິຫານ ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ຄົນໃນຊຸມນຸມ ເປັນຕົ້ນ

➤ **ບົດບາດຂອງຜູ້ຮຽນ**

1. ເປັນຜູ້ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າປະຕິບັດດ້ວຍຕົນເອງໃນທຸກເລື່ອງຕາມທີ່ຄູກຳນົດ ເພື່ອໃຫ້ເກີດການຮຽນຮູ້
2. ດຳເນີນການຮຽນດ້ວຍຕົນເອງ ເພື່ອໃຫ້ການຮຽນສະໜຸກສະໜານ ຕື່ນເຕັ້ນ ມີຊີວິດຊີວາ ແລະ ຫ້າທາຍຢູ່ຕະຫຼອດເວລາ
3. ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮຽນທັງຮ່າງກາຍ ຈິດໃຈ ແລະ ການຄິດ ໃນທຸກສະຖານະການທີ່ຄູກຳນົດຂຶ້ນ ຢ່າງເປັນທຳມະຊາດເໝືອນສະຖານະການໃນຊີວິດຄວາມຈິງ
4. ຮຽນທັງໃນຫ້ອງຮຽນ (Class) ແລະ ໃນສະຖານະການຄວາມຈິງ (Reality) ເພື່ອພັດທະນາທັກສະທາງສັງຄົມ
5. ຕອບຄຳຖາມສຳຄັນ ຫຼືຄຳຖາມຫຼັກ (Key Questions) ທີ່ຄູກຳນົດຈາກປະສົບການຂອງຕົນເອງ ຫຼືປະສົບການໃນຊີວິດຄວາມຈິງ
6. ມີຄວາມກະສັບກະເສງ ວ່ອງໄວ ໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງແທ້ຕິງ ເຊັ່ນ ສາມາດຈຳພິຈາລະນາ ສ້າງຕາມຄຳແນະນຳຂອງຄູໄດ້ຢ່າງດີ
7. ເຮັດວຽກດ້ວຍຄວາມຮ່ວມມືຮ່ວມໃຈ ອາດຈະເຮັດວຽກດ່ຽວ ເປັນຄູ່ ເປັນກຸ່ມ ໄດ້ດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈ ແລະ ດ້ວຍເຈດຄຕິທີ່ດີຕໍ່ກັນ
8. ມີຄວາມສາມາດໃນການສື່ສານ ເຊັ່ນ ຟັງ ເວົ້າ ອ່ານ ຂຽນ ມີທັກສະສັງຄົມ ທັງໝົດທັງມີມຸນຸດຢູ່ສຳພັນທີ່ດີລະຫວ່າງເພື່ອນໃນກຸ່ມ ເພື່ອນໃນກຸ່ມອື່ນໆ ແລະ ກັບຄູ

9. ເປັນຜູ້ມີຄວາມສາມາດແກ້ໄຂບັນຫາ ຄິດລິເລີ່ມສິ່ງໃໝ່ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ
10. ເປັນຜູ້ສາມາດສ້າງຄວາມຮູ້ (Construct) ດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ເປັນການຮຽນຮູ້ຢ່າງມີຄວາມໝາຍ ທີ່ສາມາດນຳໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນໄດ້

➤ ປະໂຫຍດຂອງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍວິທີສອນ

1. ເປັນການຮຽນຮູ້ຢ່າງມີຄວາມໝາຍ ຜູ້ຮຽນຈຳໄດ້ຖາວອນ (Retention) ເຊິ່ງການຮຽນແບບນີ້ຕ້ອງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການທົບທວນຄວາມຮູ້ເດີມ ແລະ ປະສົບການເດີມຂອງຜູ້ຮຽນ
2. ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຮຽນ (Participate) ທັງທາງຮ່າງກາຍ ຈິດໃຈ ສະຕິປັນຍາ ສັງຄົມ ເປັນການພັດທະນາທັງຕົວ
3. ຜູ້ຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສ້າງກົດຈະກຳຕາມປະສົບການຊີວິດຂອງຕົນ ແລະ ເປັນປະສົບການຄວາມຈິງໃນຊີວິດຂອງຜູ້ຮຽນ
4. ຜູ້ຮຽນໄດ້ເລີກທັກສະຕ່າງໆ ຊື່ແລ້ວຊື່ອີກໂດຍບໍ່ມີການເບື້ອໜ່າຍ
5. ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ສ້າງຈິນຕນາການຕາມເລື່ອງທີ່ກຳນົດ ເປັນການຮຽນຮູ້ດ້ານທຳມະຊາດ ເສດຖະກິດ ວັດທະນະທຳ ການເມືອງ ວິຖີຊີວິດ ປະສົມຜສານກັນໄປ ອັນເປັນສະພາບຄວາມຈິງຂອງຊີວິດ
6. ຜູ້ຮຽນຈະໄດ້ພັດທະນາຄວາມຄິດລະດັບສູງຄິດຢ່າງມີວິຈານນະຍານ ຄິດ ແກ້ບັນຫາ ຄິດລິເລີ່ມ ຄິດສ້າງສັນ
7. ຜູ້ຮຽນໄດ້ເລີກທັກສະການສ້າງວຽກງານເປັນກຸ່ມ ຕັ້ງແຕ່ 2 ຄົນ 4 ຄົນ 6 ຄົນ ທັງໝົດທັງເພື່ອນທັງຫ້ອງຮຽນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບລັກສະນະກິດຈະກຳ ເປັນການພັດທະນາໃຫ້ເປັນຜູ້ມີມຸດຢສຳພັນ
8. ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກສິ່ງໃກ້ຕົວສູ່ສິ່ງໄກຕົວ ເຊັ່ນ ຮຽນຕົວຂອງເຮົາ ບ້ານຂອງເຮົາ ຄອບຄົວຂອງເຮົາ ຊຸມຊົນຂອງເຮົາ ປະເທດຂອງເຮົາ ແລະ ປະເທດເພື່ອນບ້ານ ເປັນໄປຕາມລະດັບສະຕິປັນຍາຂອງຜູ້ຮຽນ
9. ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮຽນຮູ້ຢ່າງເປັນສຸກ ສະໝຸກສະໜານ ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງງານທີ່ສ້າງ ແລະ ງານທີ່ນຳໄປນຳສະເໜີຕໍ່ເພື່ອນຕໍ່ຊຸມນຸມ ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຕລະຫັກ ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງການຮຽນຮູ້ດ້ວຍຕົນເອງ

67. ການສອນໂດຍໃຊ້ B-SLIM Model

ການພັດທະນາການຈັດກິດຈະກຳການຮຽນຮູ້ພາສາອັງກິດເພື່ອການສື່ສານ ໂດຍໃຊ້ B-SLIM Model ໝາຍເຖິງ ການພັດທະນາການຈັດການຮຽນຮູ້ຕາມຮູບແບບການສອນພາສາທີ່ສອງຕາມແນວການສອນພາສາເພື່ອການສື່ສານ (Communication Language Teaching – CLT) ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດຂຽນພາສາອັງກິດເພື່ອການສື່ສານໄດ້ ເຊິ່ງປະກອບໄປດ້ວຍ 5 ຂັ້ນ ດັ່ງນີ້

- 1.1. ຂັ້ນວາງແຜນ ແລະ ກຽມ (Planning and Preparation) ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນທົດລືອກກິດຈະກຳ ແລະ ຊັ້ນຫາໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດເນັ້ນໝາຍຂອງຫຼັກສູດ ແລະ ຄວາມສົນໃຈຂອງຜູ້ຮຽນ ທັງໝົດທັງການຈັດກຽມສື່ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດການຮຽນຮູ້ພາສາເພື່ອການສື່ສານ
- 1.2. ຂັ້ນສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ຜູ້ສອນປ້ອນ (Comprehensible Input) ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນທົດລືອກອະທິບາຍຄວາມຮູ້ ຂໍ້ມູນຫລືຕົວປ້ອນໃໝ່ ຮຽກວ່າ Input ໂດຍຕັ້ງຢູ່ເທິງຖານຄວາມຮູ້ເດີມຂອງຜູ້ຮຽນຄູ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ຕົວປ້ອນເຫຼົ່ານີ້ງ່າຍໃນການທີ່ຜູ້ຮຽນຈະເຂົ້າໃຈເກີດການຮຽນຮູ້ ໂດຍການຂະຫຍາຍຄວາມອະທິບາຍເພີ່ມເຕີມ ເວົ້າຊ້າໆ ຊັດເຈນ ໃຊ້ຮູບພາບ ສາທິດ ແລະ ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນຊັກຖາມຂໍ້ອ້າງໄສຕົວປ້ອນມີ 9 ຊະນິດ ດັ່ງນີ້ການຮັບຮູ້ພາສາ (Language Awareness)
 - ການອອກສຽງ (Pronunciation)
 - 1.2.1. ສັບ (Vocabulary)
 - 1.2.2. ໄວຍາກອນ (Grammar)
 - 1.2.3. ສະຖານະການ ແລະ ຄວາມຄ່ອງແຄ້ວ (Situation and Fluency)
 - 1.2.4. ວັດທະນະທຳ (Culture)
 - 1.2.5. ກົນວິທີການຮຽນຮູ້ (Learning Strategy)
 - 1.2.6. ຫັດນິກຕິ (Attitude)
 - 1.2.7. ທັກສະ (Skill)

- 1.3. ຂັ້ນກິດຈະກຳເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຝິກ (Intake Activity) ໝາຍເຖິງ ຊ່ວງເວລາທີ່ຜູ້ຮຽນຮຽນຮູ້ ຊຶ່ງຫາຫລືຕົວປ້ອນ (Input) ຜູ້ສອນໝິງລະເລິກສະເໝີວ່າ ຜູ້ຮຽນບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈຂໍ້ມູນຂ່າວສານຫລືຕົວປ້ອນໃນຂັ້ນແຮກ ຄູ່ຕ້ອງຈັດກິດຈະກຳເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນມີໂອກາດສ້າງສອງປະການ ຄື
 - 1.3.1 ປະການແຮກ ຄູ່ຕ້ອງຈັດກິດຈະກຳເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈຕົວປ້ອນຮຽກວ່າກິດຈະກຳເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈ (Intake-Getting-It)
 - 1.3.2 ປະການຫຼັງຈາກທີ່ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈ Input ແລ້ວ ຜູ້ສອນອອກແບບກິດຈະກຳທີ່ຍາກ ແລະ ຊັບຊ້ອນຫລາຍຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີໂອກາດເຝິກຮຽກວ່າ ກິດຈະກຳຂຶ້ນໃຊ້ພາສາ(Intake-Using-IT)
- 1.4. ຂັ້ນຮັບຜົນ (Output) ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ຮຽນໃຊ້ພາສານອກຫ້ອງຮຽນທັງທັກສະຟັງເວົ້າ ອ່ານ ແລະ ຂຽນ ລັກສະນະກິດຈະກຳໃນຂັ້ນນີ້ເປັນກິດຈະກຳທີ່ໃຊ້ຄວາມຄິດສ້າງສັນປະກອບກັບຄວາມສາມາດທາງພາສາ ໂດຍສ່ວນຫລາຍຈະເປັນກິດຈະກຳດ່ຽວ (Individual Activity)
- 1.5. ຂັ້ນປະເມີນຮັບຜົນ (Evaluation) ໝາຍເຖິງ ຂັ້ນທີ່ຄຸລວບລວມຂໍ້ມູນຕ່າງ ໆ ຈາກການສັງເກດຫຼືການຊັກຖາມຜູ້ຮຽນໃນຊັ້ນຕ່າງ ໆ ເພື່ອຕ້ອງການຮູ້ບັນຫາຕ່າງ ໆ ແລະ ແກ້ບັນຫາໃນການສອນເທື່ອຕໍ່ໄປ ເປັນການປະເມີນການສອນຂອງຄູ່ເອງ ສ່ວນການປະເມີນການຮຽນຂອງຜູ້ຮຽນຄູ່ໃຊ້ການປະເມີນພຶດຕິກຳການຮຽນ ໃບງານ ການທົດສອບຍ່ອຍ ແລະ ການສອບວັດຮັບຜົນສັມລິດທາງການຮຽນ

68. ວິທີການສອນໂດຍໃຊ້ບົດບາດສົມມຸດ

ຄວາມໝາຍວິທີການສອນໂດຍໃຊ້ບົດບາດສົມມຸດ ໝາຍເຖິງ ວິທີສອນທີ່ຜູ້ສອນສ້າງສະຖານະການ ແລະ ບົດບາດສົມມຸດຂຶ້ນຈາກຄວາມເປັນຄວາມຈິງ ມາໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ສະແດງອອກຕາມທີ່ຜູ້ຮຽນຄິດວ່າຈະເປັນ ຜູ້ດອຈະໃຊ້ການສະແດງອອກທັງທາງດ້ານຄວາມຮູ້ ຄວາມຄິດ ແລະ ພຶດຕິກຳຂອງຜູ້ສະແດງມາເປັນພື້ນຖານໃນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ຜູ້ຮຽນ ອັນຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນສາລະຂອງ

ບົດຮຽນຢ່າງເລິກເລິງ ແລະ ຮູ້ຈັກການປັບຫຼືປ່ຽນພຶດຕິກຳ ແລະ ການແກ້ໄຂໄຂບັນຫາຕ່າງ ໆ ໄດ້ຢ່າງເໝາະສົມ

➤ **ຄວາມເປັນໝາຍ**

1. ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພຶດຕິກຳ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຜູ້ອື່ນ
2. ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ປັບຫຼືປ່ຽນພຶດຕິກຳໄປໃນທາງທີ່ເໝາະສົມ
3. ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ເຝິກການໃຊ້ຄວາມຮູ້ຄວາມຄິດໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ການຕັດສິນໃຈ
4. ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີໂອກາດສະແດງອອກ ໄດ້ຮຽນດ້ວຍຄວາມເພລີດເພລິນ
5. ເພື່ອໃຫ້ການຮຽນການສອນມີຄວາມໃກ້ຄຽງກັບສະພາບຄວາມເປັນຄວາມຈິງຫລາຍຂຶ້ນ

➤ **ລັກສະນະຂອງບົດບາດສົມມຸດ**

ບົດບາດສົມມຸດທີ່ຜູ້ຮຽນສະແດງອອກແບ່ງໄດ້ເປັນ 2 ລັກສະນະ ຄື

1. ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດແບບລະຄົນ ເປັນການສະແດງບົດບາດຕາມເລື່ອງລາວທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຜູ້ສະແດງຈະໄດ້ຮັບຮູ້ເລື່ອງລາວທັງໝົດ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບບົດທີ່ກຳນົດໃຫ້ສະແດງຕາມຢ່າງລະອຽດຜູ້ສະແດງຈະຕ້ອງສະແດງອອກຕາມຄວາມຄິດຂອງຕົນ ແລະ ດາເນີນເລື່ອງໄປຕາມທ້ອງເລື່ອງທີ່ກຳນົດໄວ້ແລ້ວເຊິ່ງມີລັກສະນະເໝືອນລະຄົນ
2. ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດແບບແກ້ໄຂບັນຫາ ເປັນການສະແດງບົດບາດສົມມຸດທີ່ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮັບຮູ້ສະຖານະການຫຼືເລື່ອງລາວແຕ່ພຽງນ້ອຍໆເທົ່າທີ່ຈຳເປັນ ເຊິ່ງມັກເປັນສະຖານະການທີ່ເປັນບັນຫາຫຼືມີຄວາມຂັດແຍ້ງແຝງຢູ່ ຜູ້ສະແດງບົດບາດຈະໃຊ້ຄວາມຄິດຂອງຕົນໃນການສະແດງອອກ ແລະ ແກ້ບັນຫາຕ່າງ ໆ ຢ່າງເສລີ

➤ **ຂັ້ນຕອນວິທີການສອນໂດຍໃຊ້ບົດບາດສົມມຸດ ສະຫຼຸບໄດ້ດັ່ງນີ້**

1. ຂັ້ນກະກຽມສອນ
 - ກຽມຈຸດປະສົງ

- ກຽມສະຖານະການສົມມຸດ
- 2. **ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນງານ**
 - ຂຶ້ນນຳເຂົ້າສູ່ການສະແດງ
 - ເລືອກຜູ້ສະແດງ
 - ກຽມຄວາມພ້ອມຜູ້ສະແດງ
 - ຈັດສາກການສະແດງ
 - ກຽມຜູ້ສັ່ງເກດການ
 - ການສະແດງ
 - ການຕັດບົດ
- 3. **ຂັ້ນວິເຄາະ ແລະ ອະພິປາຍຮັບຜົນການສະແດງ**
 - ຜູ້ຮຽນສະແດງຄວາມຄິດເຫັນ
- 4. **ຂັ້ນສະແດງເພີ່ມເຕີມ**
 - ຜູ້ຮຽນສະເໜີແນວທາງໃໝ່ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ
- 5. **ຂັ້ນແລກປ່ຽນປະສົບການ ແລະ ສະຫຼຸບ**
 - ຜູ້ຮຽນແລກປ່ຽນປະສົບການ ແລະ ສະຫຼຸບຮ່ວມກັນກັບຜູ້ດຶນ
- **ຂັ້ນຕອນການສອນໂດຍໃຊ້ບົດບາດສົມມຸດ**

ການສອນໂດຍໃຊ້ບົດບາດສົມມຸດ ມີ 5 ຂັ້ນຕອນ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນຕອນມີວິທີການສອນ ດັ່ງນີ້

1. **ຂັ້ນກະກຽມສອນ ເປັນການກຽມໃນ 2 ຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ ໄດ້ແກ່**
 - 1.1. ກຽມຈຸດປະສົງຂອງການສະແດງບົດບາດສົມມຸດໃຫ້ຊັດເຈນ ແລະ ສະເພາະເຈາະຈົ່ງ ວ່າຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມຮູ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຫຍັງດ້ວຍຈາກການສະແດງ
 - 1.2. ກຽມສະຖານະການສົມມຸດ ເພື່ອເລົ່າໃຫ້ຜູ້ຮຽນຟັງໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ກຳນົດໄວ້ ການກຽມສະຖານະການ ແລະ ບົດບາດສົມມຸດນີ້ອາດກຽມຂຽນໄວ້ຢ່າງລະອຽດເພື່ອມອບໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນຫຼືກຽມສະເພາະສະຖານະການເພື່ອເລົ່າໃຫ້ຜູ້ຮຽນຟັງສ່ວນລາຍລະອຽດຜູ້ຮຽນຕ້ອງຄິດເອງ

1.3. ການກຽມສະຖານະການແລະຂະບົດບາດສົມມຸດນີ້ ຄວນໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ ມີຄວາມຍາກງ່າຍໃຫ້ເໝາະສົມກັບລະດັບຜູ້ຮຽນ ມີເນື້ອໃນທີ່ໃກ້ຄຽງກັບຄວາມເປັນຄວາມຈິງ ແລະ ຄວນໃຫ້ມີຄວາມຂັດແຍ້ງຫຼືບັນຫາທີ່ຈະຕ້ອງແກ້ໄຂໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີໂອກາດເຝິກຄິດ ແລະ ແກ້ບັນຫາ

2. ຂັ້ນດຳເນີນການສອນ ຈັດແບ່ງຍ່ອຍໄດ້ 7 ຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້

2.1. ຂັ້ນນຳເຂົ້າສູ່ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ ເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມສົນໃຈ ແລະ ກລະຕິລິລິນທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳ ໂຢຜູ້ສອນອາດໃຊ້ວິທີໂຍງປະສົບການໃກ້ຕົວຜູ້ຮຽນ ເລົ່າເລື່ອງລາວ ຫຼືສະຖານະການສົມມຸດ ຊື່ແຈງປະໂຫຍດຂອງການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ ແລະ ການຮ່ວມກັນຊ່ວຍກັນແກ້ໄຂບັນຫາ

2.2. ເລືອກຜູ້ສະແດງ ເມື່ອຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມກລະຕິລິລິນທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳແລ້ວຜູ້ສອນຈະຈັດຕົວຜູ້ສະແດງໃນບົດບາດຕ່າງ ໆ ໃນການເລືອກຜູ້ສະແດງນັ້ນອາດໃຊ້ວິທີດັ່ງນີ້

2.3. ເລືອກຢ່າງເຈາະຈົ່ງ ເຊັ່ນເລືອກຜູ້ທີ່ມີບັນຫາອອກມາສະແດງ ທ່ານໄດ້ຮູ້ສຶກໃນບັນຫາ ແລະ ເຫັນວິທີແກ້ໄຂບັນຫາ
ທີ່ມາ : ອາພິນນ໌ ໃຈທ່ຽງ. ຫຼັກການສອນ(ສະບັບປັບປຸງ).ພິມເທື່ອທີ 3 .ກຸງເທບ: ໂອດຽນສ໌ໃຫຍ່, 2003

69. ທັກສະ ແລະ ເທັກນິກວິທີການສອນ

ທັກສະ ແລະ ເທັກນິກການສອນ ຄວາມໝາຍຄືຄວາມສາມາດໃນການສອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບໂດຍຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ຕ່າງໆໃຫ້ກັບຜູ້ຮຽນໄດ້ດີ

ເທັກນິກການສອນ ໝາຍເຖິງ ກິນວິທີຕ່າງໆທີ່ໃຊ້ເສີມຂະບວນການຮຽນ-ການສອນການແບ່ງທັກສະການສອນມີ 18 ທັກສະນຳກັນ ຈະແບ່ງເຫຼືອ 9 ທັກສະ

ຄວາມສໍາຄັນຂອງທັກສະການສອນ

1. ທັກສະນັບເປັນຈຸດເນັ້ນໝາຍໝວດໜຶ່ງຂອງການສຶກສາເຊິ່ງຈະຕ້ອງເຝິກຄອບຄູ່ກັບຄວາມຮູ້
2. ເປັນການສົ່ງເສີມຄວາມຊຳນານຄ່ອງແຄ້ວ
3. ຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມຫມັ້ນໃຈໃນຕົນເອງຫລາຍຂຶ້ນ
4. ຊ່ວຍບໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຜິດພາດໃນການສອນ
5. ຊ່ວຍໃຫ້ງານສອນບັນລຸຕາມຈຸດປະສົງທີ່ຕັ້ງໄວ້
6. ຊ່ວຍໃຫ້ການສ້າງວຽກງານມີປະສິດທິພາບ ແລະ ສາມາດພັດທະນາງານສອນຂຶ້ນໄປອີກ
7. ຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຊື່ນຊົມ ສັດທາຈາກຜູ້ຮຽນ

ທັກສະການສອນພື້ນຖານ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດໃນການສອນ ເຊິ່ງທັກສະຈະບໍ່ສາມາດເກີດຂຶ້ນໄດ້ເອງຕ້ອງ ເຝິກຝົນ ຜູ້ທີ່ເປັນຄູຄວນໄດ້ມີການເຝິກຝົນເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການສອນຕໍ່ໄປ ເປັນທີ່ເຊື່ອກັນວ່າການທີ່ຄູຈະ ມີຄວາມສາມາດໃນການໃຊ້ທັກສະໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນນັ້ນ ທັກສະການນໍາເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ

ການນໍາເຂົ້າສູ່ເລື່ອງທີ່ຈະຮຽນ ເປັນຂັ້ນການສອນ ຫຼືກິດຈະກຳທີ່ຈັດຂຶ້ນ ເພື່ອເລີ່ມຕົ້ນຕໍ່ການສອນເພື່ອດຶງຄວາມ ສົນໃຈ ໃຫ້ຜູ້ຮຽນພ້ອມທີ່ຈະຕິດຕາມບົດຮຽນຕໍ່ໄປ

ຈຸດເນັ້ນໝາຍ

1. ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມພ້ອມໃນການທີ່ຈະຮຽນ
2. ເພື່ອໂຍງປະສົບການເດີມຂອງຜູ້ຮຽນເຂົ້າກັບປະສົບການທີ່ຈະສອນ
3. ເພື່ອຈິດຈຳບັນຍາກາດຂອງການຮຽນໃຫ້ເປັນທີ່ໜ້າສົນໃຈຢາກຮຽນຮູ້
4. ເພື່ອກຳນົດຂອບເຂດຂອງບົດຮຽນວ່າຈະຮຽນຫຍັງ

5. ຜູ້ໃຫ້ຜູ້ຮຽນຮູ້ຄວາມໝາຍຮູ້ຄວາມຄິດລວມຍອດ

ການໃຊ້ທັກສະການນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ

1. ກ່ອນເລີ່ມບົດຮຽນທີ່ຈະສອນ
2. ກ່ອນເລີ່ມອະທິບາຍ
3. ກ່ອນເລີ່ມ ຕັ້ງຄຳຖາມ
4. ໃຫ້ນັກຮຽນອະທິບາຍ

ເທັກນິກການນຳເຂົ້າສູ່ບົດຮຽນ

1. ໃຊ້ອຸປະກອນການສອນເຊັ່ນ ຮູບພາບ
2. ໃຫ້ນັກຮຽນລອງສ້າງກິດຈະກຳບາງຢ່າງທີ່ສຳພັນກັບບົດຮຽນ
3. ໃຊ້ເລື່ອງເລົ່າ ນິທານຫຼືເຫດການຕ່າງໆ
4. ຕັ້ງບັນຫາ ທາຍບັນຫາເພື່ອຄວາມສົນໃຈ
5. ສົນທະນາຊຸກຖາມເຖິງເລື່ອງຕ່າງໆ
6. ທົບທວນບົດຮຽນເດີມທີ່ສຳພັນກັບບົດຮຽນໃໝ່
7. ສະແດງລະຄົນ
8. ຮ້ອງເພງເຊິ່ງເປັນເພງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
9. ສາທິດ ເຊິ່ງອາດຈະສາທິດໂດຍຄູ
10. ສ້າງສິ່ງທີ່ປ່ຽນກໄປຈາກເດີມ
11. ໃຫ້ນັກຮຽນຟັງສຽງຕ່າງໆ

ທັກສະການໃຊ້ກິລິຍາວາຈາ ທ່າທາງໃນການສອນ

ການໃຊ້ວາຈາກິລິຍາ ທ່າທາງໃນການສອນ ນັບວ່າເປັນສິ່ງສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງຂອງຄູບຸກຄະລິກກະພາບຂອງຄູ ເປັນສິ່ງສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງ ທັງໝົດທັງຄວາມສາມາດໃນການສື່ຄວາມໝາຍເທັກນິກການໃຊ້ວາຈາກິລິຍາທ່າທາງ ປະກອບການສອນ ແລະ ບຸກລິກພາບ

1. ການເຄື່ອນໄຫວແຫຼະການປ່ຽນອິລິຍາບົດ ຄູຄວນຢ່າງດ້ວຍທ່າທາງທີ່ເໝາະສົມສ່ຽງາມ ແລະ ເບິ່ງເປັນທຳມະຊາດ
2. ການໃຊ້ມື ແລະ ແຂນໃຊ້ມືປະກອບທ່າທາງໃນການສອນ ເຊິ່ງຈະເປັນການດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ ຂອງນັກຮຽນເພາະນັກຮຽນສົນໃຈເບິ່ງສິ່ງທີ່ເຄື່ອນໄຫວຫລາຍກວ່າສິ່ງທີ່ນິ້ງ
3. ການສະແດງອອກດ້ວຍສີໜ້າ ສາຍຕາ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ສື່ຄວາມໝາຍກັບຜູ້ຮຽນ ຜູ້ຮຽນຈະ ເຂົ້າໃຈຄວາມຮູ້ສຶກ ສີໜ້າຂອງຄູ່ຕ້ອງລ້ອຍຕາມສຳພັນກັບຄວາມຮູ້ສຶກດັ່ງກ່າວດ້ວຍ
4. ການຊົງຕົວ ແລະ ການວາງທ່າທາງ ຄວນວາງທ່າທາງໃຫ້ເໝາະສົມບໍ່ຄຽດເກີນໄປ
5. ການໃຊ້ນ້ຳສຽງ ຕ້ອງໃຊ້ພາສາຕ້ອງຊັດເຈນ ຄວນເວົ້າດ້ວຍນ້ຳສຽງທີ່ໜ້າຟັງທຳມສຽງດັ່ງ
6. ການແຕ່ງກາຍ ການແຕ່ງກາຍນັບວ່າເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນກັບຄູ ໃນການເສີມບຸກຄະລິກກະພາບດຶງດູດ ຄວາມສົນໃຈ ຜູ້ສອນຕ້ອງແຕ່ງກາຍໃຫ້ຮຽບຮ້ອຍຕາມສະໄໝນິຍົມ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງວັຍ ຮູບຮ່າງ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມທັກສະການອະທິບາຍ ຈະເຊື່ອມໂຍງເລື່ອງທີ່ຈະສອນກັບສິ່ງທີ່ເປັນຮູບທຳ ການຍົກຕົວຢ່າງປະກອບການ

ອະທິບາຍເພື່ອຂະຫຍາຍເນື້ອໃນສຳຄັນໄດ້ ອາດສ້າງໄດ້ 2 ທາງ ຄື

1. ແບບນິລະໄນ (Deductive System) ຄືການອະທິບາຍໂດຍບອກກົດເກນຫຼືຫຼັກການ
2. ແບບອຸປະໄນ (Inductive System) ຄືເປັນການຍົກຕົວຢ່າງ ລາຍລະອຽດຍ່ອຍໆ ເຊິ່ງເຂົ້າໃຈ ງ່າຍ

ເທັກນິກການອະທິບາຍ

1. ເວລາທີ່ໃຊ້ໃນການອະທິບາຍບໍ່ດົນເກີນຄວນ
2. ພາສາທີ່ໃຊ້ງ່າຍແກ່ການເຂົ້າໃຈ
3. ສື່ການສອນ ຫລືຕົວຢ່າງໜ້າສົນໃຈ
4. ຄອບຄຸມໃຈຄວາມສຳຄັນໄດ້ຄົບຖ້ວນ
5. ການອະທິບາຍເລີ່ມຈາກເລື່ອງທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍໄປຫາເລື່ອງຍາກ
6. ທ່າທາງໃນການອະທິບາຍໜ້າສົນໃຈ

7. ໃຊ້ແນວຄວາມຄິດ
8. ມີການສະຫຼຸບຮັບຜົນການອະທິບາຍດ້ວຍ

ທັກສະການດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ

ການດຶງດູດຄວາມສົນໃຈສໍາຄັນຢ່າງຍິ່ງ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເດັກເກີດຄວາມສົນໃຈໃນການຮຽນບໍ່ເບື້ອໜ່າຍ ເຊັ່ນ ການເລົ່ານິທານ ການເບິ່ງວິດີໂອກລິບ ເປັນຕົ້ນ

ເທັກນິກການດຶງດູດຄວາມສົນໃຈ

1. ການໃຊ້ສີໜ້າ ທ່າທາງປະກອບການສອນ ເຊັ່ນ ການມອງ ຍິ້ມ ສ່າຍໜ້າ ແກວງມື ຊີ້ ກວັກມື ເປັນຕົ້ນ
2. ການໃຊ້ຖ້ອຍຄໍາ ແລະ ນ້ຳສຽງ ຖ້ອຍຄໍາທີ່ຄູ່ໃຊ້ ແລະ ນ້ຳສຽງເປັນສິ່ງທີ່ກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນສົນໃຈ ຮຽນ ຄວນມີການເນັ້ນໜັກເປົາໃນຄໍາເວົ້າ
3. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄູ ຄູຄວນປ່ຽນຈຸດນັ່ງ ແລະ ຈຸດຍືນຂອງຕົນ
4. ການເນັ້ນຈຸດສໍາຄັນຂອງເລື່ອງ ແລະ ການເວັ້ນລະຍະການເວົ້າຫຼືອະທິບາຍຄູຄວນເຝິກເນັ້ນຄໍາເວົ້າ ສໍານຽງ ຈັງຫວະ

ທັກສະການໃຊ້ຄໍາຖາມ ເວລາຖາມຕ້ອງຖາມຢ່າງມີຈຸດປະສົງຂອງການຖາມ ຄວນຮູ້ວ່າຄໍາຖາມມີຫຼາຍປະເພດ ແຕ່ລະປະເພດໃຊ້ເພື່ອຫຍັງ

ປະເພດຄໍາຖາມ ມີຢູ່ 3 ປະເພດ

1. ຄໍາຖາມທີ່ໃຊ້ຄວາມຄິດພື້ນຖານ ຄໍາຖາມງ່າຍໆບໍ່ຕ້ອງໃຊ້ຄໍາຖາມເລິກເຊິ່ງຫຍັງບໍ່ຫຼາຍ
2. ຄໍາຖາມເພື່ອການຄິດຄົ້ນ ເຊັ່ນ ຖາມຄວາມເຂົ້າໃຈ ການນໍາໄປໃຊ້ ການປຽບທຽບ ເຫດຜົນ ສະຫຼຸບຫຼັກການ
3. ຄໍາຖາມທີ່ຂະຫຍາຍຄວາມຄິດ

- 3.1. ການຄາດຄະເນ ເປັນຄຳຖາມດ້ານສົມມຸດຖານ ຄາດການ ເຊິ່ງຄຳຕອບຄວນເປັນໄປໄດ້ຫຼາຍ
ທາງ
- 3.2. ການວາງແຜນ ຄຳຖາມທີ່ຜູ້ສະເໜີແນວຄິດ ວາງໂຄງການຫຼືສະເໜີແຜນງານໃໝ່ໆ
- 3.3. ການວິຈານ ເປັນຄຳຖາມທີ່ຜູ້ຕອບພິຈາລະນາເລື່ອງລາວ ຊື່ຂໍ້ດີຂໍ້ເສຍ
- 3.4. ການປະເມີນຄ່າ ຄື ການນຳມາປຽບທຽບກັນ

70. ເທັກນິກການໃຊ້ຄຳຖາມ

1. ຖາມດ້ວຍຄວາມຫມັ້ນໃຈ
2. ຖາມຢ່າງກລົມກລືນ
3. ຖາມໂດຍໃຊ້ພາສາທີ່ເວົ້າເຂົ້າໃຈງ່າຍ
4. ໃຫ້ນັກຮຽນມີໂອກາດຕອບໄດ້ຫຼາຍຄົນ
5. ການເລືອກຖາມ ບາງເທື່ອຄວນເລືອກຖາມເພື່ອຈຸດປະສົງຂອງຄູ
6. ການເສີມກຳລັງໃຈ ຫຼືໃຫ້ຮັບຜົນຢ້ອນກລັບ
7. ໃຊ້ຄຳຖາມຫຼາຍໆປະເພດໃນການສອນແຕ່ລະເທື່ອ
8. ການໃຊ້ກິນກຢາ ທ່າທາງ ສຽງໃນການປະກອບການຖາມ
9. ການໃຊ້ຄຳຖາມຮຸກໝາຍເຖິງ ການໃຊ້ຄຳຖາມຕໍ່ເນື່ອງ

ທັກສະການໃຊ້ອຸປະກອນການສອນ

ທັກສະການໃຊ້ອຸປະກອນການສອນ ຄື ອຸປະກອນການສອນຈະເປັນຈຸດທັງໝົດຄວາມສົນໃຈ ສາມາດ
ເພີ່ມຄວາມເປັນຮູບທຳ ແລະ ຄວາມເປັນຄວາມຈິງຕໍ່ການຮຽນຮູ້ໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນ

ປະໂຫຍດຂອງອຸປະກອນການສອນ

1. ກະຕຸ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດຄວາມສົນໃຈ

2. ໃຫ້ໂອກາດຜູ້ຮຽນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ
3. ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດແນວຄິດ
4. ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນເກີດທັກສະໃນການສຶກສາ
5. ເຮັດໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດຈື່ຈຳເລື່ອງລາວຕ່າງໆ ໄດ້ແມ່ນຢາ
6. ຊ່ວຍເພີ່ມພູນປະສົບການເດີມຂອງຜູ້ຮຽນ

ເທັກນິກການໃຊ້ອຸປະກອນການສອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ

1. ໃຊ້ຢ່າງຄ່ອງແຄ້ວ
2. ສະແດງອຸປະກອນໃຫ້ເຫັນໄດ້ແຈ້ງທົ່ວທ້ອງ
3. ຄວນຫາທີ່ຕັ້ງ ວາງ ແຂວນອຸປະກອນທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່
4. ຄວນໃຊ້ໄມ້ຍາວ ຊື່ແຜນພູມີ ແຜນທີ່ ຂະດານດຳ
5. ຄວນນຳອຸປະກອນມາວາງຮຽງກັນໄວ້ເປັນລຳດັບ
6. ຄວນໃຊ້ເຄື່ອງມືປະກອບການໃຊ້ອຸປະກອນໃຫ້ເໝາະສົມ
7. ຄວນມີການກຽມຜູ້ຮຽນລ່ວງໜ້າກ່ອນການໃຊ້ອຸປະກອນ
8. ພະຍາຍາມເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຮ່ວມກິດຈະກຳ
9. ຄວນໃຊ້ອຸປະກອນໃຫ້ຄຸ້ມຄ່າກັບທີ່ໄດ້ກຽມມາ
10. ຄວນຄຳນຶງເຖິງຄວາມປະລອດພັຍໃນການໃຊ້ອຸປະກອນບາງຊະນິດ

71. ທັກສະ ແລະ ເທັກນິກການໃຊ້ຂະດານດຳ

1. ຄູຄວນສ້າງຄວາມສະອາດຂະດານດຳທຸກເທື່ອທີ່ດອນ
2. ໃນການຂຽນຂະດານດຳຄວນແບ່ງເຄິ່ງ ແບ່ງເປັນ 3 ສ່ວນ
3. ໃນການຂຽນຂະດານດຳຄວນຂຽນຈາກຊ້າຍມືໄປຂວາມື
4. ຫົວຂໍ້ເລື່ອງຄວນຂຽນໄວ້ສູ່ນກາງຂະດານດຳ
5. ຂະນະຂຽນຕ້ອງຢືນຫ່າງຂະດານດຳພອປະມານ ແຂນຢຽດຊື່ ຄວນສ້າງມຸມປະມານ 45

6. ໃນການຂຽນຕົວຫນັງສື ຕ້ອງໃຫ້ເປັນເປັນເສັ້ນກົງບໍ່ຄົດຫຍ້າ
7. ຖ້າຕ້ອງການອະທິບາຍຂໍ້ຄວາມເທິງຂະດານບໍ່ຄວນຢືນບັງ
8. ຖ້າມີຂໍ້ຄວາມສໍາຄັນຄວນໃຊ້ສໍຂີດເສັ້ນໃຕ້
9. ຄວນໃຊ້ສໍສີເມື່ອຕ້ອງການເນັ້ນຂໍ້ຄວາມ
10. ຂຽນຄໍາຕອບລົງນິກລະດານເພື່ອເປັນການເສີມກໍາລັງໃຈ
11. ເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຂຽນຂະດານດໍາ
12. ຖ້າຈະຂຶ້ນເລື່ອງໃໝ່ຄວນລົບຂອງເກົ່າໃຫ້ໝົດເສຍກ່ອນ
13. ການລົບຂະດານຕ້ອງລົບຈາກເທິງລົງລຸ່ມ

ທັກສະການເສີມກໍາລັງ

ທັກສະການເສີມກໍາລັງ ໝາຍເຖິງ ການໃຫ້ກໍາລັງໃຈຜູ້ຮຽນ ເຊັ່ນ ການໃຫ້ຄໍາຊົມເຊຍ ຫຼືສະແດງພຶດຕິກໍາທີ່ປາດຖະຫນາດີແກ້ໄຂຜູ້ຮຽນ

ປະເພດຂອງການເສີມກໍາລັງໃຈ

1. ການເສີມກໍາລັງໃຈທີ່ເກີດຈາກພາຍໃນ
2. ການເສີມກໍາລັງໃຈພາຍນອກ
3. ການເສີມກໍາລັງໃຈໂດຍໃຫ້ນັກຮຽນມີດວນຮ່ວມໃນການຊົມເຊຍ

ເທັກນິກການເສີມກໍາລັງໃຈ

1. ເສີມກໍາລັງໃຈໃນຈັງຫວະທີ່ເໝາະສົມ
2. ເສີມກໍາລັງໃຈຢ້ອນຫຼັງ
3. ບໍ່ເວົ້າເກີນຄວາມຄວາມຈິງ
4. ບໍ່ໃຊ້ຄໍາເວົ້າທີ່ຈໍາກັດໃນວົງແຄບໃຊ້ວິທີເສີມກໍາລັງໃຈຫຼາຍວິທີຫ້າມໃຊ້ຊ້າງ
5. ບໍ່ຄວນເສີມກໍາລັງໃຈບາງປະເພດເລື້ອຍເກີນໄປ
6. ໃຊ້ວິທີເສີມກໍາລັງໃຈຕ່າງໆກັນ ແລະ ໃນໂອກາດຕ່າງໆກັນ

7. ການເສີມກຳລັງໃຈຄວນເປັນໄປໃນທາງບວກຫຼືລົບ
8. ເສີມກຳລັງໃຈໂດຍໃຊ້ຄຳເວົ້າໃຫ້ເໝາະສົມກັບວັຍ
9. ການເສີມກຳລັງໃຈບໍ່ຄວນມາຈາກຄູ່ຢ່າງດຽວຄວນມາຈາກສິ່ງແວດລ້ອມເຊັ່ນຕົບມື
10. ຫາວິທີເສີມກຳລັງໃຈໃຫ້ເໝາະສົມກັບລັກສະນະຂອງຜູ້ຮຽນ

72. ທັກສະການສະຫຼຸບບົດຮຽນ

ຮູບແບບຂອງການສະຫຼຸບບົດຮຽນ ມີ 2 ຮູບແບບ ຄື

1. ການສະຫຼຸບດ້ານຊື່ນຫາເນື້ອໃນ ຄື ການເຊື່ອມໂຍງຄວາມຮູ້ ຫຼືຊື່ນຫາເນື້ອໃນທີ່ສຳຄັນເຂົ້ານຳກັນ
2. ການສະຫຼຸບດ້ານຄວາມຄິດເຫັນ ຄື ການເຮັດໃຫ້ເຫັນແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການຮຽນວ່າໄດ້ຮຽນຮູ້ ແລະ ເກີດແນວຄິດຫຍັງ ເພື່ອໄດ້ເປັນແນວທາງການຄົ້ນຄວ້າຕໍ່ໄປ

ເທັກນິກການສະຫຼຸບບົດຮຽນ ມີດັ່ງນີ້

1. ສະຫຼຸບໂດຍການອະທິບາຍສັ້ນໆ ຊັດເຈນ ທົບທວນເນື້ອໃນສຳຄັນທີ່ຮຽນມາ
2. ສະຫຼຸບໂດຍໃຊ້ອຸປະກອນ ຫຼືຮູບພາບປະກອບ
3. ສະຫຼຸບໂດຍການສົນທະນາຊັກຖາມ
4. ສະຫຼຸບໂດຍການສ້າງສະຖານະການ
5. ສະຫຼຸບໂດຍນິທານ ຫຼືການຍົກສຸພາສິດ
6. ສະຫຼຸບໂດຍການປະຕິບັດ ເຊັ່ນ ການໃຫ້ສັງເກດ ການສາທິດ ເປັນຕົ້ນ

ທັກສະການສອນແບບດັ້ງເດີມ

ທັກສະການຮຽນການສອນ 6 ແບບແຮກບໍ່ແມ່ນສິ່ງໃໝ່ ແຕ່ຄວາມສຳຄັນຂອງທັກສະເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ຢ່າງມີນິຍສຳຄັນສຳລັບຄູ່ຢູ່ກໃໝ່

1. ຄວາມເນັ້ນໜັ້ນມັນເປັນຫຼັກການທີ່ວ່າຄູ່ຕ້ອງມີຄວາມເນັ້ນໜັ້ນໃນງານຂອງຄູ ແລະ ການຈັດການສຶກສາໃຫ້ແກ່ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຢູ່ໃນມືຂອງຄູສູງຫລາຍເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄູເປັນຄົນທັນສະໄໝຈະຕ້ອງເນັ້ນໜັກໃນເລື່ອງນີ້ ມີຄວາມເນັ້ນໜັ້ນໃນວິຊາຊີບຂອງພວກທ່ານຢ່າງແທ້ຄວາມຈິງ
2. ການກຽມການເມື່ອທ່ານຮູ້ສຶກວ່າເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງໃນການຈະເປັນຄູທີ່ມີຄວາມສາມາດຕ້ອງໃຊ້ເວລາ ໃນປະຈຸບັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ເລຍທີ່ຄູຈະບໍ່ເຝິກຝົນອົບຮົມທາງການສຶກສາແບບເປັນທາງການ ຄວາມຕ້ອງການເຫຼົ່ານີ້ເພີ່ມຂຶ້ນເພື່ອປັບປຸງລະດັບການສຶກສາຂອງສັງຄົມ ການກະກຽມທີ່ດີໃນການ ເປັນຄູເປັນສິ່ງທີ່ຈະເພີ່ມປະສິດທິຮັບຜິດ ທ່ານຄົງຕ້ອງຈະເລີນຮອຍຕາມທຳນຽມປະຕິບັດ
3. ການຈັດການອົງປະການທີ່ດີມີການວາງແຜນລ່ວງໜ້າເປັນປັດຈິດທີ່ຈະນຳໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດເປັນເລື່ອງທີ່ສຳຄັນຫລາຍທີ່ຄູຈະຕ້ອງຈັດລະບົບຂອງບົດຮຽນ ແລະ ຈັດສັນເວລາໃຫ້ຄອບຄຸມບົດຮຽນທັງໝົດ ນັກຮຽນສາມາດບອກວ່າບົດຮຽນທີ່ວາງແຜນໄວ້ບໍ່ດີໄດ້ຕະຫຼອດເວລາ ແລະ ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈວ່າຄູບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມສ້າງຢ່າງທີ່ຜູ້ຮຽນຕ້ອງການ
4. ຄວາມອິດທິນ ໃນສັງຄົມທີ່ມີວັດທະນະທຳທີ່ແຕກຕ່າງ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍເປັນສິ່ງຈຳເປັນຫລາຍສຳລັບຄູຈະຕ້ອງຈັດການກັບອະຄະຕິທີ່ຄູອາດຈະມີ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ນັກຮຽນດ້ວຍຄວາມເທົ່າທຽມໂດຍປາດສະຈາກຂ້ອຍທາກຕິ ເປັນທັກສະທີ່ສຳຄັນຫລາຍ ຕ້ອງບໍ່ຢັດຢຽດແນວຄິດຂອງການມອງໂລກຂອງທ່ານໃຫ້ກັບນັກຮຽນຂອງທ່ານສົມຄວນທີ່ຈະເປີດອພິບລາຍຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນປະເດັນຕ່າງໆໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ຕັດສິນໃຈດ້ວຍຕົວທ່ານເອງ
5. ການເລົ່າເລື່ອງ ເປັນວິທີທີ່ດີອີກວິທີໜຶ່ງໃນການສອນ ການຖ່າຍທອດຄວາມຄິດໂດຍຜ່ານເລື່ອງລາວຕ່າງໆ ຄູທີ່ເກັ່ງວິທີການນີ້ໃນຊັ້ນຮຽນສຳລັບຢຸກນີ້ການສອນບົດຮຽນໂດຍໃຊ້ເທັກນິກການບອກເລົ່າເລື່ອງລາວເປັນທັກສະການສອນທີ່ມັດຈິດນຢ ໃນການພັດທະນາໄດ້ທຸກເວລາ ການໃຊ້ປະໂຫຍດຈາກການຖິ້ມບົດຮຽນໄວ້ໃນຊັ້ນແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນຄົ້ນຫາວ່າຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນໃນລະດັບຕໍ່ໄປ ຜູ້ຮຽນມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການຮຽນການສອນ
6. ເປີດໂອກາດໃຫ້ຕັ້ງຄຳຖາມ ໃຫ້ມີການອພິບລາຍ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຊັ້ນຮຽນເປັນຫຼັກການໃນການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ປະຢຸກຕໍ່ເທັກນິກການສອນແບບໃໝ່ ຄູຕ້ອງຕອບຄຳຖາມນັກຮຽນ ຄູສະໄໝໃໝ່ຟັງຄຳຖາມຂອງນັກຮຽນຢ່າງຄວາມຈິງຈັງ ແລະ ຕອບຄຳຖາມໃຫ້ກົງປະເດັນຢ່າງກົງ

ໄປກົງມາ ບໍ່ແມ່ນຕອບແບບຂໍໄປທຶນຕອບຕາມຫນັງສື ອາດເປັນບາງເທື່ອທ່ານບໍ່ສາມາດຕອບຄໍາ
ຖາມໄດ້ຫຼືທ່ານບໍ່ມີເວລາ ຖ້າສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນຫຼືເວົ້າເລື້ອຍເປື້ອຍຫຼືຕັດບົດ ຄູອາດເວົ້າວ່າກອເວລາໄປ
ຄົ້ນຄໍາຕອບມາໃຫ້ທັກສະການສອນໃໝ່ທັກສະການສອນແບບໃໝ່ເຫຼົ່ານີ້ເປັນການເຕີມເຕັມທັກ
ສະການສອນແບບດັ້ງເດີມ ທັກສະເຫຼົ່ານີ້ກ່ຽວຂ້ອງສໍາພັນກັບເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆ ການທັງໝົດເຂົ້າ
ກັບທັກສະເຫຼົ່ານີ້ຈະເປັນສິ່ງທີ່ດີທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານເປັນທີ່ຮູ້ຈັກການກັນດີວ່າທ່ານເປັນຄູສະໄໝໃ
ໝ່

7. ນະວັດກໍາ ຄູສະໄໝໃໝ່ຕ້ອງເຕັມໃຈທີ່ຈະໃຊ້ນະວັດກໍາ ແລະ ພະຍາຍາມໃຊ້ສິ່ງໃໝ່ໆ ທັງທັກສະ
ການສອນ ແລະ ໂປຣແກຣມການສຶກສາຕ່າງໆ ເຄື່ອງມື ICT ອຸປະກອນອິເລັກທຣໍນິກສຕ່າງໆ ຄູ
ສະໄໝໃໝ່ຕ້ອງເປັນຜູ້ປະຍຸກໃຊ້ກ່ອນ
8. ມີຄວາມຂະຕິລິລິ້ນໃນການໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີ ຄູສະໄໝໃໝ່ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ໃຊ້ນະວັດກໍາແຕ່ຕ້ອງ
ເຕັມໃຈສໍາຫຼວດເທັກໂນໂລຢີສະໄໝໃໝ່ເຊັ່ນ IPAD ແລະ ໂປຣແກຣມຕ່າງໆ ຫຼືສິ່ງແວດລ້ອມ
ການຮຽນຮູ້ສ່ວນບຸກຄົນ ຄູສະໄໝໃໝ່ຄວນສືບຄືນ ICT ໃໝ່ໆເພື່ອນໍາໄປໃຊ້ໃນຊັ້ນຮຽນ
9. ທັກສະສັງຄົມ ທັກສະການສອນແບບດັ້ງເດີມຕ້ອງເປີດໂອກາດໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ຖາມ ຄູສະໄໝໃໝ່
ຄວນນໍາດ້ວຍການສົນທະນາໃນເຄຣືອຂ່າຍທາງສັງຄົມເພື່ອສໍາຫຼວດຄວາມເປັນໄປໄດ້ພາຍນອກ
ຊັ້ນຮຽນ ເຮົາອາດໃຫ້ນັກຮຽນໃຫ້ຂໍສະເໜີແນະໃນ twitter ທີ່ນໍາມາໃຊ້ໃນຫ້ອງຮຽນ ຄວາມຄິດ
ຕ່າງໆສໍາລັບຄູເພື່ອສໍາຫຼວດຄວາມຄິດໃນດ້ານເລິກຫລາຍຂຶ້ນ
10. ເປັນຊັ້ນເທບໃນດ້ານເທັກໂນໂລຢີ ທີ່ເຮົາໝາຍເຖິງເປັນເຫດຜົນທີ່ດີທີ່ສຸດໃນໂລກປະຈຸບັນ
internet ເປັນແຫຼ່ງຄວາມຮູ້ທີ່ໃຫຍ່ຢິ່ງທີ່ມວົນມະນຸດສະຊາດໄດ້ຮູ້ຈັກການດັ່ງນີ້ນີ້ຄູສະໄໝໃໝ່
ຕ້ອງເປັນຄົນທີ່ຂະຕິລິລິ້ນ ແລະ ຄົ້ນຫາແຫຼ່ງຮຽນຮູ້ອື່ນໆ ເດັກເຕັມໃຈທີ່ຈະສ້າງຕາມ ທ່ານຕ້ອງ
ເປັນບຸກຄົນທີ່ຕ້ອງສືບຄືນຫາຂໍ້ມູນໃໝ່ໆເພື່ອສ້າງສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ເນັ້ນໃຫ້ຜູ້ຮຽນໄດ້ສົນທະນາ
ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັນໃນຊັ້ນຮຽນຫຼືທາງ net.

73. ທິດນາ ແຂມມນີ (2017). ໄດ້ກ່າວວ່າ 14 ວິທີສອນສໍາລັບຄູມືອາຊີບ ໄດ້ແກ່

1. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການບັນລະຍາຍ (Lecture)
2. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສາທິດ (Demonstration)
3. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການທົດລອງ (Experiment)
4. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການນິລະໄນ (Deduction)
5. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການອຸອຸປະໄນ (Induction)
6. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການໄປທ່ຽວສຶກສາ (Field Trip)
7. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການອພິບລາຍກຸ່ມຍ່ອຍ (Small Group Discussion)
8. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສະແດງລະຄົນ (Dramatization)
9. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ການສະແດງບົດບາດສົມມຸດ (Role Playing)
10. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ກໍລະນີຕົວຢ່າງ (Case)
11. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ເກມ (Game)
12. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ສະຖານະການຈໍາລອງ (Simulation)
13. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ສູນການຮຽນ (Learning Center)
14. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນແບບໂປຣແກຣມ (Programmed Intruction)

74. ນິດມິນ ແນວຄໍາ (2008). ໄດ້ກ່າວວ່າ ເທັກນິກວິທີການສອນແນວໃໝ່ ໄດ້ແກ່

1. ວິທີສອນແບບເຮັດວຽກຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ (Co – operative Leanning)
2. ວິທີສອນແບບປະດິມພະລັງສະຫມອງ (Brainstorming)
3. ວິທີການສອນໂດຍການລົງມືປະຕິບັດ (Practice)
4. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ສະຖານະການຈໍາລອງ (Simulation)
5. ວິທີສອນແບບສາທິດ (Demonstration Method)
6. ວິທີສອນແບບໂຄງການ (Project Method)
7. ເທັກນິກການອພິບລາຍແບບອ່າງປລາ

8. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ກໍລະນີຕົວຢ່າງ
9. ວິທີສອນໂດຍໃຊ້ເກມ

